

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

3

משרד

משרד ההגנה

יועץ מדיני

ועידה בינלאומית

20/5/87 - 26/10/88

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ועידה בינלאומית

מזהה פיוז: א-4603/9

מזהה פריט: R00035bw

כתובת: 2-111-2-4-6

תאריך הדפסה: 10/08/2020

מחלקה

תיק מס'

8

רחימוקו מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק	1
סוג כסחוני שמו	טופס מברק	9
תז"ח		אל : המסדר
121500		
נר :		רע :
0 0313		
		יאת : נאו"ם

אל : מנהל ארבל 2
מאת : יששכרוף

ועידת בינ"ל - המצב במז"ח

1. רצ"ב דו"ח המזכ"ל כנדרו שהופץ הנוקר.
2. תשומת ליבכם למכתבו של נשיא מועבי"ט בו הוא מדווח על ההייעצויותיו עם חבריה.
(א) לעומת המכתב שנשלח למזכ"ל במרץ - ראו מסמך (S/19719-A/43/272) במסגרת "שאלת פלסטין", כל חברי מועבי"ט (בפסקה 4) מזמינים את המזכ"ל להמשיך במאמציו והתייעצויות בהקשר כינוס ועידת בינ"ל. בפעם האחרונה ארה"ב הסתייגה מכך.
- (ב) כמוכן תשומת ליבכם לסיפא 6 בו חברים אחדים תומכים במינהל או"מי זמני עד שיושג הסדר על בסיס העקרונות שהוזכרו קודם לכן.
- (ג) כאשר לפסקה האחרונה העוסקת בעמדתה של ארה"ב, כמכתב הקודם במרץ, השחמשה ארה"ב - לגבי המשתתפים בוועדה - במונח "ישראל ושכנותיה הערביות המעוניינות". כמכתב הנוכחי ארה"ב מציינת שישתתפו בוועדה "הצדדים המעורבים בסכסוך".
3. בהמשך הדו"ח כתשובתה של ירוח אין כל איזכור של החלטת חוסיין להתנתק מישי"ע, לעומת תשובת אש"ף בפסקה 5. כן מציינת ושוכת אש"ף בהמשך, שהאירגון שוקל עתה כמה אופציות מדיניות במגמה להשיג תמיכת הקהילה הבינ"ל ובמיוחד האו"ם, אך אינה מפרטת מעבר לכך.
4. לגבי הפרק "מסקנות", המזכ"ל מצייין שכל חברי מועבי"ט מבקשים את המשך מאמציו והתייעצויותיו לכנס ועידת בינ"ל. לועת המזכ"ל, חיוני להשיג פתרון מדיני שישיב את הזכויות הפוליטיות הליגיטימיות של העם הפלסטינאי והן זכותה של ישראל, כמו מדינות אחרות באיזור, לחיות בשלום תוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית מאיומי ומעשי אלימות. המזכ"ל ימשיך לעבוד למען מטרה זו.

Handwritten notes in red ink, including "W" and "K" with arrows pointing to specific parts of the text.

נאו"ם

Handwritten signatures and notes at the bottom of the page, including a large signature on the left and several lines of text on the right.

אישור: 12.10.88 טל השולח: ג. יששכרוף

מסמך מס' 2/10/88
מסמך מס' 3/10/88
מסמך מס' 4/10/88

UNITED
NATIONS

0 0313

2/9

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/691

S/20219

30 September 1988

ENGLISH

ORIGINAL: ARABIC/ENGLISH/
FRENCHGENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Agenda items 37 and 40
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EASTSECURITY COUNCIL
Forty-third yearReport of the Secretary-General

1. The present report is submitted in accordance with General Assembly resolution 42/209 A of 11 December 1987 on the question of convening an international peace conference on the Middle East. The operative part of the resolution reads as follows:

"The General Assembly,

"...

"1. Reaffirms once again that the convening of the International Peace Conference on the Middle East under the auspices of the United Nations and at the invitation of the Secretary-General of the United Nations, with the participation of the five permanent members of the Security Council and all the parties to the Arab-Israeli conflict, including the Palestine Liberation Organization, the sole legitimate representative of the Palestinian people, on an equal footing, is the appropriate way to a peaceful, comprehensive and just settlement of the conflict which will ensure the restoration of the occupied Arab territories and the solution of the Palestinian question in all its aspects and guarantee the realization of the inalienable national rights of the Palestinian Arab people;

"2. Calls upon all States that have not done so to lend their support to the convening of the Conference;

"3. Requests the Secretary-General, in consultation with the Security Council, to continue his efforts with a view to convening the Conference and

A/43/091
S/20219
English
Page 2

0 0313

3/9

to apprise the General Assembly of the results of his consultations no later than September 1988."

2. On 2 September 1988, the Secretary-General, in pursuance of the request contained in paragraph 3 of the above resolution, addressed the following note verbale to the President of the Security Council:

"The Secretary-General of the United Nations presents his compliments to the President of the Security Council and has the honour to refer to resolution 42/209 A, which was adopted by the General Assembly on 11 December 1987, concerning the convening of the International Peace Conference on the Middle East. The text of the resolution is enclosed.

"Operative paragraph 3 of resolution 42/209 A requests the Secretary-General, in consultation with the Security Council, to continue his efforts with a view to convening the Conference and to apprise the General Assembly of the results of his consultations no later than September 1988. In order to assist him in the preparation of his report, the Secretary-General would be grateful if the views of the Members of the Council on the convening of the International Peace Conference on the Middle East could be conveyed to him by 21 September."

3. On 21 September 1988, the President of the Security Council sent the following reply:

"I have the honour to refer to your letter of 2 September 1988 concerning the question of the convening of the International Peace Conference on the Middle East, by which you informed me of your desire to consult the Security Council on this question once again, taking into account the relevant provisions of General Assembly resolution 42/209 A of 11 December 1987.

"In accordance with your desire to be informed by 21 September of the views of the members of the Security Council on this question, I have undertaken the necessary consultations.

"These consultations indicate that the members of the Security Council continue to be concerned at the lack of true progress towards a solution of the crisis in the Middle East, one result of which is the serious situation persisting in the occupied territories. They are therefore more convinced than ever of the need for urgent action with a view to a comprehensive, just and lasting settlement including a solution to the Palestinian problem in all its aspects.

"In this connection, all the members of the Security Council believe that it is desirable to convene an International Conference on the Middle East, and they invite the Secretary-General to pursue his efforts and consultations in that regard.

"Almost all members of the Security Council favour the early convening of a substantive International Conference under the auspices of the United

/...

0 0313

4/9

A/43/691
S/20219
English
Page 3

Nations, with the participation of all parties concerned and of the five permanent members of the Security Council.

"Most of those members reaffirmed their position that the Conference should be convened on the basis of General Assembly resolution 38/58 C, for which they expressed their support and in which it is stated, *inter alia*, that one of the main objectives of such a Conference should be the attainment by the Palestinian people of its legitimate inalienable rights, including the right to return, the right to self-determination and the right to establish its own independent State in Palestine. They stressed that the Palestine Liberation Organization should have the status of a full-fledged participant in this Conference. Some of these members took advantage of the consultations to request that, pending a settlement on the basis of these objectives, the Palestinian territories occupied since 1967 should be the subject of interim measures, such as the establishment of a provisional United Nations administration.

"Some members, while recalling the reservations they had already expressed concerning the convening of an International Conference on the basis of resolutions 38/58 C and 42/66 D, reaffirmed the right of the Palestinian people to self-determination, with all that this implies, as well as the right to existence and to security of all States in the region, including Israel.

"One member of the Security Council pointed out that a peace initiative was currently under way, consistent with Security Council resolutions 242 and 338, which provided, *inter alia*, for an International Conference to be convened by the Secretary-General of the United Nations and in which the permanent members of the Security Council and the parties involved in the conflict would participate. This Conference, which would open the way to direct negotiations between Israel and its Arab neighbours, should not have the authority to impose a settlement or to oppose any agreements concluded bilaterally between the parties. This member considered, in contrast, that resolution 38/58 C, which it regards as one-sided and unbalanced, offers an approach that is not conducive to a negotiated settlement."

4. On 2 September 1988, the Secretary-General addressed a note verbale to the Permanent Representatives of Egypt, Israel, Jordan, Lebanon and the Syrian Arab Republic, and to the Permanent Observer of the Palestine Liberation Organisation. The note drew attention to the report requested of the Secretary-General in General Assembly resolution 42/209 A, and asked for an up-to-date statement concerning their respective positions on the convening of the International Peace Conference on the Middle East. Their replies are reproduced below:

Egypt

"The Permanent Representative of the Arab Republic of Egypt to the United Nations ... with reference to the Secretary-General's note dated 2 September 1988, concerning General Assembly resolution 42/209 A on convening of the International Peace Conference on the Middle East, has the honour to enclose herewith a message from the Deputy Prime Minister and Minister for

/...

A/43/691
S/20219
English
Page 4

0 0313

5/9

Foreign Affairs of Egypt, H.E. Dr. Ahmed Esmat Abdel Meguid, addressed to the Secretary-General on the issue in question:

'It is the considered opinion of the Government of the Arab Republic of Egypt that the only way available, at this juncture, to activate the peace process in the Middle East is to convene an International Peace Conference.

'The International Conference should, in the opinion of the Government of Egypt, be convened along the following lines:

- '1. Under the auspices of the United Nations.
- '2. The terms of reference should be Security Council resolutions 242 (1967) and 338 (1973), as well as the realization of the national political rights of the Palestinian people.
- '3. The goal is to achieve a negotiated comprehensive peaceful settlement of the Palestinian problem in all its aspects, as well as other related problems, also to ensure the achievement of a just and lasting peace in the Middle East.
- '4. The active participation of all parties concerned and/or involved, on an equal footing, including the Palestine Liberation Organization, the sole legitimate representative of the Palestinian people.
- '5. The participation as well of the five permanent members of the Security Council.

'The Government of the Arab Republic of Egypt wishes to underline that the convening of such a conference would, by necessity, take into consideration the existing pertinent initiatives which enjoy wide regional and international consensus. Regard should be given in this respect to the Arab Fex plan of 1982.'

Israel

"The Acting Permanent Representative of Israel ... has the honour to refer to the Secretary-General's note of 2 September 1988 regarding General Assembly resolution 42/209 A adopted on 11 December 1987. It will be recalled that Israel voted against this resolution and those mentioned in the second preambular paragraph thereof.

"In the ongoing effort to expand the peace process in the Middle East, Israel has long advocated direct negotiations as the most promising venue for progress. As these General Assembly resolutions propose an International Conference that seems to substitute for - rather than support - direct negotiations, they are unacceptable to Israel. The objection of Israel to the International Conference proposed in resolution 42/209 A and its preceding resolutions, does not contradict Israel's desire to conduct direct negotiations

/...

0 0313

6/9

A/43/591
S/20219
English
Page 5

with its neighbours within an international framework agreeable to the sides involved in those direct negotiations. Moreover, these resolutions make no specific reference to Security Council resolutions 242 (1967) and 338 (1973) which constitute the only commonly acceptable basis for peace negotiations.

"In this context it should be pointed out that the PLO, which does not accept the aforementioned Security Council resolutions, continues to resort to violence and terrorism and rejects the reality of the State of Israel as well as its legitimate security concerns, cannot be considered a partner to peace negotiations.

"In addition, Israel is convinced that it is the parties directly involved in the Arab-Israeli dispute that bear the primary responsibility for structuring the negotiating forum and for determining its agenda and procedure. Hence, no forum that constitutes a substitute for direct involvement of the parties to the dispute can be authorized to act on their behalf."

Jordan

"With reference to your note dated 2 September 1988, in which you refer to operative paragraph 3 of General Assembly resolution 42/209 A of 11 December 1988, on convening the International Peace Conference on the Middle East, I have the honour to communicate to you hereunder the position of the Government of the Hashemite Kingdom of Jordan on the convening of the said conference:

"1. Jordan believes that the convening of the International Peace Conference on the Middle East under the auspices of the United Nations and at the invitation of its Secretary-General, with the participation of the five permanent members of the Security Council and all the parties to the Arab-Israeli conflict, is the appropriate way to a peaceful, comprehensive and just settlement of the conflict.

"2. Jordan stresses its firm commitment to participation in the peace process, which it has played a part in bringing to the stage of international consensus in favour of convening an international peace conference on the Middle East.

"3. Jordan reaffirms that the Palestine Liberation Organization is the sole legitimate representative of the Palestinian people and that it must accordingly participate in the International Conference on an equal footing with the parties to the conflict.

"4. The work of the International Conference must be based on the principles laid down in Security Council resolution 242 (1967), which apply to all the occupied Arab territories; they are the basis for negotiations and, as principles, are non-negotiable. The work of the Conference must have a character of continuity; it must enjoy effective authority; and it must undertake to resolve the question of Palestine and the Arab-Israeli conflict in all their aspects.

1...

A/43/691
S/20219
English
Page 6

0 0313

2/9

"5. Jordan is of the view that the basic obstacle which prevents the convening of the International Peace Conference lies in the attitude adopted towards it by the Israeli Government."

Lebanon

"With reference to your memorandum of 2 September 1988 concerning General Assembly resolution 42/209 A of 11 December 1987 concerning the convening of the International Peace Conference on the Middle East, I have the honour to inform you that the position of the Lebanese Government with respect to the convening of the said conference was set forth in my letter No. 88/88 of 23 March 1988, addressed to you, the text of which is included in your report issued as document A/43/272-S/19719 of 31 March 1988."

Syrian Arab Republic

"The Permanent Representative of the Syrian Arab Republic to the United Nations ... has the honour to transmit the following reply of the Syrian Arab Republic to the Secretary-General's note dated 2 September 1988 on the question of convening an international conference on the Middle East.

"The Syrian Arab Republic supported General Assembly resolution 38/58 C on the convening of an International Conference on the Middle East as indicated in its letter addressed to the Secretary-General and reproduced in document A/43/272-S/19719 of 31 March 1988. It also supported General Assembly resolutions 42/66 D of 2 December 1987 and 42/209 A of 11 December 1987.

"The Syrian Arab Republic once again reaffirms the need to continue efforts for the convening of the International Conference, with the participation of all the parties to the conflict, including the Palestine Liberation Organization and the permanent members of the Security Council, provided that the Conference is effective and has competence, with a view to achieving a just and comprehensive peace based on the principles of the Charter of the United Nations and its resolutions relating to the Arab-Israeli conflict, as well as on the following:

"Achievement of a complete Israeli withdrawal from all the occupied Arab territories, including Jerusalem;

"Guarantee of the inalienable national rights of the Palestinian Arab people, in accordance with United Nations resolutions."

Palestine Liberation Organization

"In response to your note verbale regarding General Assembly resolution 42/209 A, calling for the convening of the International Peace Conference on the Middle East, I have the honour to convey to you the position of the Palestine Liberation Organization (PLO).

/...

0 0313

8/a

A/43/691
S/20219
English
Page 7

"We would like to express our deep appreciation for the endeavours you are personally undertaking towards solving regional conflicts, including the Middle East, and your efforts to achieve peace in these explosive areas.

"The recent events in the Middle East, particularly the Intifadah of our Palestinian people in the occupied Palestinian territories, which has continued since December 1987, and the exacerbating situation as a result of the oppression by the Israeli occupation authorities against our people, proves more than at any time in the past the resolve of our people to attain its inalienable rights, and it also proves the increasing need to achieve a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East.

"The PLO, the sole, legitimate representative of the Palestinian people, believes that peace in the Middle East can be achieved through the convening of the International Peace Conference under the auspices of the United Nations with the participation of the five permanent members of the Security Council and with the participation on an equal footing and with equal rights of all parties concerned, including the PLO, in conformity with United Nations resolutions, particularly General Assembly resolution 38/58 C. Such a position was adopted by the Palestine National Council (PNC), and was confirmed by successive Arab Summit meetings, the last of which was the Arab Summit in Algiers. It is also the position reaffirmed by the General Assembly as well as by several international conferences held under the auspices of the United Nations.

"The PLO believes that the Intifadah and the facts it has created, as well as other political developments, including the decision by the Hashemite Kingdom of Jordan to sever the legal and administrative relations with the 'West Bank', all require a more effective involvement by the United Nations in the occupied Palestinian territories. The United Nations has the duty and responsibility to provide all kinds of protection to our people in the occupied territories. Such measures as recommended in the report of Your Excellency (S/19442) will contribute towards alleviating the suffering of our people, and will ensure respect for the provisions of the Fourth Geneva Convention.

"The PLO maintains that it is incumbent upon the United Nations to assume the responsibility of administration of the occupied Palestinian territories concurrently with the termination of the Israeli occupation and withdrawal of troops, and thereafter for a specified transitional period of time pending the exercise of the Palestinian people of its sovereignty and independence in a Palestinian state.

"The decision by the United Nations to undertake such a step will contribute towards the convening of the International Peace Conference and the achievement of peace.

"The PLO is carefully considering several political options which it has to take in light of present circumstances in order to fulfil the inalienable rights of the Palestinian people. We trust that such steps will meet with the support of the international community and, in particular, the support of the United Nations.

A/43/691
S/20219
English
Page 8

0 0313

9/9

"Finally, we are sure that your meeting with H.E. Mr. Yasser Arafat, Chairman of the Executive Committee of the Palestine Liberation Organisation, on 27 August 1988, provided an opportunity for a detailed explanation of the PLO's position."

Observations

5. It will be evident from the above statements of the positions held by the members of the Security Council and the parties directly involved in the conflict that the Secretary-General is again obliged to report to the General Assembly that the necessary agreement does not exist for the convening of the International Peace Conference on the Middle East. It is true that all the members of the Security Council believe that it is desirable to convene an international conference and it is at least possible to identify in the replies of the parties agreement that there should be an international framework for the negotiation of a just and lasting settlement. But the familiar and deep differences remain about the nature of that framework, about its powers, about the basis on which it would be convened, and about who should take part in it. It is thus clear that much further work will have to be done and positions will have to change if an international negotiating process acceptable to all is to be established. Meanwhile, all the members of the Security Council wish the Secretary-General to pursue his efforts and consultations for the convening of an international conference.

6. The present state of affairs is one that causes me grave concern. The violence and suffering in the occupied territories of the West Bank and the Gaza Strip continue unabated and underline the need for progress on the diplomatic front. The continuing occupation of those territories is not acceptable to their inhabitants and will not become so. It is necessary therefore to find a political solution which will satisfy both the legitimate political rights of the Palestinian people and the right of Israel, like other States in the area, to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force.

7. Recent months have seen tangible progress towards the settlement of many of the major conflicts which beset the world. They are not solved yet but promise is to be found in the fact that the parties to these conflicts have come to the conclusion that the issues cannot be resolved by war and that negotiated settlements must be sought. These beneficent winds of change have not yet reached the Arab-Israeli conflict, which remains one of the most tragic and threatening in the world. There is thus an urgent need to establish a process acceptable to all for the negotiation of a just, lasting and comprehensive settlement. I shall continue to work for that end.

נכנס

בלמס

חוזם: 10,8469

אל: המשרד

מ-: פריס, נר: 166, תא: 131088, חז: 1650, דח: מ, סג: בל

תח: פ גס: ממד

נד: פ

1. ח' פריס

בלמס/מידי

אל: ממד' - בינל' - 1

דע: מזאר, אירופה-1

מאת: שוקת פריס

ברהמ' - מזת'

נקודות מראיון פוליאקוב, מנהל מזת' במשהח' הסוביטי (קוטידיאן, 13):

א. הבעיה הפלסטינית בלב הסכסוך הערבי ישראלי, דהיינו זכויות הפלסטינים להגדרה עצמית ולמדינה משלכם.

ב. המכניזם היחידי לתהליך- ועידה בינל'. השתתפות אשפ' חיונית.

ג. ההכנה לוועידה הבינל' בין באמצעות מגעים בילטרליים ובין חמש חברות מועביט'.

אנו תומכים ברעיון להקמת ועידה מכינה שהועלה לראשונה בעת ביקור מיטראן במסקבה ביולי 86.

ד. תכנית שולץ לא מקובלת עלינו, איננה מתייחסת להגדרה עצמית ומדינה לפלסטינים. איננה כוללת שתוף אשפ' במומ' ומחייבת מומ' ישיר בין ישראל לאע'.

נוכח מורכבות הסכסוך יהיה צורך לפיכך שבועידה הבינל', לצד הועדות הביילטרליות

תהיינה גם ועדות מולטיליטרליות שתטפלנה בנושא ערבות בטחון.

ה. בוועידה לא תהיה כפייה, מדובר על סיוע אם יהיו קשיים בוועדות הביילטרליות וכלו הצדדים לפנות למליאה או לחמש החברות.

[illegible]

[illegible]

THIS AGREEMENT
MADE THIS [illegible] DAY OF [illegible] 19[illegible]
BETWEEN [illegible] AND [illegible]

WITNESSETH THAT
THE PARTIES HERETO
HAVE AGREED TO THE
FOLLOWING TERMS AND
CONDITIONS:

1. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
2. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
3. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
4. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
5. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
6. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
7. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
8. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
9. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]
10. THE PARTIES HERETO HAVE AGREED TO THE FOLLOWING TERMS AND CONDITIONS:
[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ו. אשפ' מכין עתה תכנית פוליטית ומשקיע מאמץ במציאת 'פתרונות שקולים ומאוזנים המבוססים על ראייה מציאותית של המצב'. אנו מעודדים את הפלסטינים לאמץ פרוגרמה פוליטית גמישה וריאליסטית ככל שניתן. מובן מאליו שאנו רואים בהכרה בישראל ובהחלטה 242 בסיס להסדר טריטוריאלי במזהה'. איננו נוקטים בלשון כפולה בנושא.

ז. לשאלה אם הקמת ממשלה פלסטינית גולה תסייע לתהליך השיב-אם לאחר נתוח מעמיק של המצב במזהה' ובדיקת תגובות המדינות הנוגעות, הפלסטינים יחייבו החלטה מעין זו, תהיה זו החלטתם שלהם. אשר לנו, אנו מסבים תשומת לבם לצורך להעריך מראש באורח מדויק את המצב את הסיכונים והיתרונות על החלטה מעין זו. ח. חדוש היחסים עם ישראל ישקל בהקשר לפתיחת הועידה בינל' וברגע שיהיה צפי לפתרונות הוגנים. ט. דנו עם עמיתנו הצרפתים בנושא הלבנוני. אנו תומכים בריבונות, עצמאות ושלימותה של לבנון. הבענו דאגתנו מהמצב הנוכחי. ענין ההצעה הצרפתית (לפיקוח אומ' על הבחירות) הוא עדין מאד באשר מדובר בנאומו שת של ענין פנימי. יש לבחון את תגובות הצדדים השונים בלבנון לרעיון.

נוסח מלא במקור בנפרד.

פא

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, איר, איר, 3,

מזתים, מעת, הסברה

1. The first part of the document is devoted to a general description of the situation in the country. It is noted that the country is in a state of economic crisis, and that the government is unable to meet its obligations to the international community. The document also mentions that the government is unable to pay its debts, and that the country is in a state of default.

2. The second part of the document is devoted to a description of the political situation in the country. It is noted that the government is unable to carry out its duties, and that the country is in a state of political crisis. The document also mentions that the government is unable to carry out its duties, and that the country is in a state of political crisis.

3. The third part of the document is devoted to a description of the social situation in the country. It is noted that the country is in a state of social crisis, and that the government is unable to meet the needs of the population. The document also mentions that the government is unable to meet the needs of the population, and that the country is in a state of social crisis.

4. The fourth part of the document is devoted to a description of the economic situation in the country. It is noted that the country is in a state of economic crisis, and that the government is unable to meet its obligations to the international community. The document also mentions that the government is unable to meet its obligations to the international community, and that the country is in a state of economic crisis.

5. The fifth part of the document is devoted to a description of the international situation in the country. It is noted that the country is in a state of international crisis, and that the government is unable to meet its obligations to the international community. The document also mentions that the government is unable to meet its obligations to the international community, and that the country is in a state of international crisis.

SECRET

SECRET

שמור

ירצא **

**

**

**

Handwritten signature

הדזם: 10,9034

אל:ני/488, דרוש/396

מ-:המשרד, תא:141088, דח:1435, דח:ר, סג:שם

תח:גט:ארובל

נד:ג

שמור / רגיל

יששכרוף. דע: שטיין.

ועידה בינ"ל - המצב במז"ת. שלן 376.

א. חודה על הדיווח ועל הניתוח.

ב. בנוסף לנקודות שהוגשת כדאי לציון:

1. למעשה אין שינוי בעמדות הידועות של חברות מועבי"ט השונות, מלבד התוספת על תמיכתן של חלק מהן (הבלמזרות) ב-'צעדי בינויים' כגון 'הקמת מינהל אומ"י זמני בשטחים'. תמיכה זו תואמת החלטות ועידת הבלמ"ז בניקוסיה והערכותינו לגבי כיווני הלחץ של אש"פ בעצרת הנוכחית.

2. נותרו בעינם חילוקי הדעות לגבי מהותה, כוהליה, מטרותיה ומשתתפיה של 'ועידה בינלאומית'.

3. אפשר להסיק מהתשובות שהמערביות ותמידו בהסתייגותן (המנעות) לגבי הועידה הבינלאומית (נוסח החלטה 38/58/C) אך כדאי כמובן שבושיותיכם עם נציגי מדינות אלו תמשיכו בהסברת עמדתנו בנושא כדי להבטיח זאת.

4. ארה"ב שאמנם תומכת עתה בכנס ועידה (עפ"י תכנית שולץ) ממשיכה בהתנגדותה לוועידה הבינלאומית.

6406.7.88

מסמך 257/88

RECEIVED
COMMUNICATIONS SECTION
U.S. AIR FORCE
OFFICE OF THE JUDGE ADVOCATE GENERAL
WASHINGTON, D.C.

MEMORANDUM

TO: SAC, [illegible]

FROM: [illegible]

SUBJECT: [illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. הדגש בתשובה הירדנית הוא בקביעתה ש'עקרונות 242 מתייחסים לכל השטחים הערביים הכבושים' בניגוד לנוסח הידוע של ההחלטה הנ"ל.

ג. העברנא העתק שני מבוקין לרושינגטרן.

מנהל ארבי'ל 2

מא

תפ: שהח, רהמ, מנכל, מהנכל, שהבט, ברנע, ארבל, הדס, בירך, מצמא,
ר/מרנז, ממד, רט, אמן

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS

DATE 10/15/2001 BY SP-6 [illegible]

REF ID: A66542

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE MARKINGS

Munich, Prague and Jerusalem

IF YOU ASK the average Israeli what comes to his mind when he thinks of Munich and September, he will undoubtedly speak of 11 Israeli sportsmen murdered by Palestinian terrorist in cold blood on September 5, at the 1972 Olympic games in Munich. A minority, mostly older people of Central European origin and historians, will mention the 1938 Munich Agreement that was signed on September 30. "Peace in our time" was the way the then British prime minister Neville Chamberlain described it.

The Munich Agreement granted international legitimacy (though not legality) to German claims over the Sudetenland - the region in which over 3 million Germans lived as a minority in Czechoslovakia in the inter-war period. The German annexation of the Sudetenland was followed by the dismemberment of the rest of the hapless Slavic state.

After the Second World War, Czechoslovakia was put together again, and its 3.5 million Germans were transferred to Germany together with another 7.5 million Germans from Eastern Europe. This greatest transfer in modern history involved 11 million ethnic Germans whose ancestors had lived in the East for many centuries, and most of whom had never set eyes on the *Vaterland*.

There is no doubt that any Jew in his right mind, if asked who he would identify with if today were 1938 the pre-Munich Agreement debate about the Sudetenland were raging, would answer without hesitation: "Czechoslovakia." No Jew can identify with anything that the Third Reich demanded or did, and the fact that the Munich Agreement was a *diktat* imposed by the great powers on a relatively small state, even though one which was believed to possess one of the strongest military forces in Europe at the time, makes our sympathies all the more obvious.

That there are Israelis who still fear the prospect of an international *diktat* was borne out in the recent publication of a Lehi version of the assassination of Count Bernadotte

which took place in Jerusalem on September 17, 1948. In an interview published in *Yediot Aharonot* on September 11, 1988, Yehoshua Zatlir, who was in charge of the Lehi operation 40 years ago, explained why Yitzhak Shamir's colleagues of yesteryear decided to publish details about the assassination now, irrespective of the international embarrassment which this might cause the prime minister. "Today, as then, one speaks of imposing a solution which runs counter to our national aspirations - a solution which might compromise our future. The subject has become very relevant: fears of the UN are suddenly back."

IT IS ARGUABLE whether there was a real danger in September 1948 of the UN imposing a modified partition plan, as proposed by Bernadotte on Israel, just as it is doubtful whether the UN is planning to impose the 1947 partition plan on anyone today. There is, however, no question that in 1938, while circumventing the institutions of the League of Nations, the powers imposed a monstrous plan on Czechoslovakia.

It is also a fact that the Czechs

Susan Hattis Rolef

submitted without a fight. If the old Lehi-niks wanted to send the world a message, they would have done better to remind the world that neither Yitzhak Shamir nor Shimon Peres is Edvard Benes (the Czech president in 1938), rather than that the former was once a terrorist.

One cannot avoid the question whether one may legitimately take the identification with the 1938 predicament (though not with its reaction) one step further, and compare the Sudetenland with the West Bank and Gaza Strip. Here, the right and left in Israel are divided. The right would say: "Even though the majority of the population in the Sudetenland was German, if was an inalienable part of the Czecho-Slovak state - not the German Reich. The same applies to Judea, Samaria and Gaza - it is irrelevant whether the majority of their population is Arab, it is an inseparable part of Eretz Yisrael."

THE ANSWER of the left: "Germany's claim over the Sudetenland was, however, stronger in many respects than Israel's claim over the West Bank and Gaza Strip, and in 1938 many perfectly decent states, oblivious of the extent of Hitler's

territorial ambitions, were willing to recognize the annexation of the Sudetenland because the overwhelming majority of its population was German. Who will recognize Israel's annexation of the territories?"

The right could then argue: "Well, look at who controls the Sudetenland today!" "Yes," the left might well reply, "but, the return of the Sudetenland to Czechoslovakia followed the worst war in human history and was accompanied by the transfer of 3.5 million individuals. Are you willing to risk another war and consider the transfer of 1.6 million?"

Leaving ethics and morals aside for a moment, one ought to ask a simple *realpolitik* question: Is Israel's international situation today really comparable to that of Czechoslovakia in 1945? The honest reply is: No, it is not. Both the U.S. and the USSR agreed, for better or worse, to the 1945 settlement - neither will agree to Israeli annexation of the West Bank and Gaza Strip. Furthermore, Secretary of State George Shultz warned Israel several days ago not to dare consider a Palestinian transfer. Anyone who wants to avoid an international *diktat* had better remember these basic facts.

The writer is editor of the Labour Party journal *Spectrum*.

LIKUD
ELECTION MOBILIZATION

VOLUNTEER
FOR THE

ELECTION CAMPAIGN

Calling on all English-speaking citizens and residents to volunteer their time to help achieve victory on Election Day.

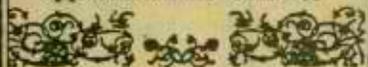
Wherever You Live, You Can Make The Difference!!!

Phone: Mateh Olim of the Likud - Robin:
03-296101, 298052, 298107; 03-290211, ext. 331, 333, 337, 338

התנדבות

Paintings to Pottery

including original embroidered items for Shabbat and holidays
A huge bazaar of handicrafts will be held in the beautiful courtyard
67 Malchei Yisrael St.
Jerusalem Geula,
opposite Mahane Shneller

AGAM WINDOW

in the Jossie Berger Holocaust Study Center
dedicated by:

Mr. and Mrs. JACK EHRENHAUS

Reception following dedication in the Succa of
the EMUNAH WOMEN OF AMERICA COMMUNITY COLLEGE

Transportation: Bus leaves King David Hotel at 9:30 a.m.

Please confirm participation - Chaya Brill - 786086
or at the Emunah Hospitality Desk at the Laromme Hotel
on Sunday, September 25th, 9 a.m. - 12:00 noon
Wednesday, September 28th, 9 a.m. - 2:00 p.m.
Thursday, September 29th, 9 a.m. - 2:00 p.m.

Emunah

PILES???
WHY SUFFER IN SILENCE?
One of the world's leading remedies at last available in Israel. Active natural ingredients only.

PREPARATION H
OINTMENT/SUPPOSITORIES
Contains 'Bio-Dyne'

Available at your local pharmacy.

- Eases pain
- Soothes irritation caused by haemorrhoids

Neot Habima

Exclusive Parents Home

Has Opened

near Mann Auditorium

14 Berdichevsky St.,
Tel Aviv

Tel. 5616757, 5619041

THE JERUSALEM GREAT SYNAGOGUE

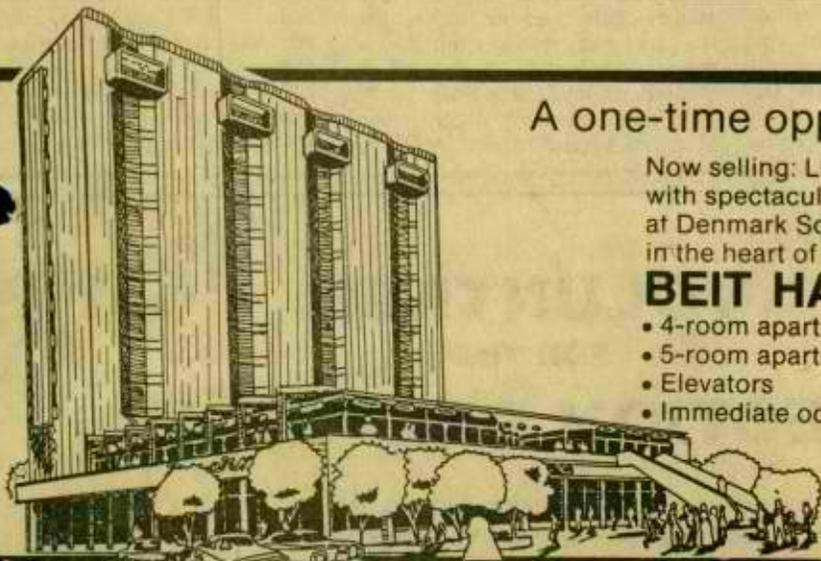
SINGLES GROUP

warmly invites you to

FESTIVE MEAL(S)

on 2-3 OCTOBER

For further information, please call:
(02) 720111, (02) 630746, (02) 243212

A one-time opportunity!

Now selling: Luxurious apartments
with spectacular view
at Denmark Square,
in the heart of

BEIT HAKEREM

- 4-room apartments: from \$138,000
- 5-room apartments: from \$153,000
- Elevators
- Immediate occupancy

AS Exclusive Sales Agency
ANGLO-SAXON

REAL ESTATE AGENCY LTD. JERUSALEM, 2 HASOREG ST. TEL. 221161

3-LOVE, Y

Our savings plan enable
every 4 months as you v

Every 4 months you can choose

- Index linkage + 4.5% per annum
- Dollar linkage + 6% per annum
- Prime Shekel Interest Rate

It is possible to change the type of linkage
up to one week before the last business
day in the months of July, November,
and March of every year of the plan.

In any event the investor is guaranteed
the minimum index linkage throughout

bank leu

כרמל
הערה
מס' 3-7-10
מס' 10
מס' 10
מס' 10

הערות למסמך על הועידה הבינלאומית (638)

א. הנייר יספק טיעונים קולעים למשוכנעים. מי שמתנגד ממילא לוועידה בינלאומית ימצא כאן נימוקים טובים שיוכל להשתמש בהם בויכוח, הופעה בתקשורת, הרצאה או כל פורום אחר.

ב. מי שמתלבט (בכוונה אינני מתייחס למי שדעתו נחרצת וחד-משמעית בעד הועידה, כי כמעט אין סיכוי לשנות דעתו), עלול לעמוד מול השאלה הקובעת - ומה האלטרנטיבה? יש אמנם בנייר שימוש בעמדה המסורתית של ממשלות ישראל (אכן, זו היתה העמדה של כל הממשלות), משא ומתן ישיר. אבל זולת התייחסות קצרה ולא ממצה בסוף המסמך, אין נימוקים משכנעים לכך שיש אלטרנטיבה. מן הראוי היה, כדי לגייס, על פי תפיסת מחברי הנייר, גם את המתלבטים, להציג כמה אלטרנטיבות לשבירת הקפאון המדיני. להערכתי, המתלבט, להבדיל מרוב המתנגדים הנחרצים לוועידה בינלאומית, רוצה גם קריאות כיוון לשבירת הקפאון ולא רק מסכת של טיעונים מדוע הועידה הבינלאומית מסוכנת. המתלבט, גם אם שכנעת אותו שועידה בינלאומית היא מכשיר מסוכן, עלול להשיב - אני מוכן להסתכן. זו תרופה הכרחית. הוא לא ישליך את התרופה המסוכנת עד שלא תציע לו תחליף.

ג. יש בלבול מסויים בהצגת הועידה הבינלאומית - האם היא סכנה מהותית או מכשיר רע? האם ועידה בינלאומית היא טקטיקה גרועה או מדיניות אסטרטגית רעה? חידוד התשובה לשאלה הזאת היה מסייע, לדעתי, לשכנע.

ד. על-אף ההערות לעי"ל אני סבור שזהו נייר ממצה ומוצלח שהצליח להעשיר את מאגר המידע שלי בפרט אחד או שניים. וזה בעצם הבסיס - ככל שאתה מזרים יותר נתונים אובייקטיביים לתודעה, וכאשר מדובר בנתונים שהם אסמכתא להשקפתך, כך תצליח יותר. אין נימוק משכנע פי כמה מעובדה. עובדה חזקה פי כמה מדעה. אוסף העובדות במאמר הזה מרשים ומסייע להפיץ את השקפת המחברים.

בין הוליווד

ס ו ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף   מחזור   דפים

סווג בסמיוני בלחם

דחיסות מיידי

1/6

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

11 35 060

תאריך/ז"ח 0515° ינו' 88

מס' מברק

אל: מע"ח, יועץ שהביט לחקטור

דע: מצפ"א; ניו יורק

5/1/88

תדרוך דובר מחמ"ד ליום

STATE DEPT. -01/05/88

4-1

Q: This morning the Washington Post reported the following, and I read this paragraph because I think you ought to have the full text. Their talking about such a conference meaning the so-called international conference. "Has been endorsed by the Reagan administration. However, the United States has taken the position that no practical movement or peace talks can be made as long as Israel is unable to resolve the dispute between Shamir and Pines." The question here is: Has the Reagan administration, quote, "endorsed," unquote, an international conference concept?

MR. REDMAN: I think you know the answer to that question as well as I do. The Secretary, in particular, has spoken to that question time and again in the context of visits by various leaders to this country, in the course of his travels abroad. And there has been, very simply put, no change -- Q Well, what is --

MR. REDMAN: -- in our position concerning an international conference and the role that that might play in the peace process. Q Well, the question, of course, is -- it's more than just the report that you've just given us. The question is endorsements. If there's an endorsement, that means one thing.

REDMAN: But I answered your question by saying, look at what the Secretary has said many times now on the record. He has been very explicit time and time again about our approach to an international conference. Q (Off-mike) -- exploration, isn't it?

MR. REDMAN: That's right. He has said that an international conference is not an end in itself. Our end is to achieve the direct negotiations that would bring peace to the region. We have looked at the idea of an international conference as a possible way of getting to that end. But, as you know, there have been a certain number of obstacles which have not led to that avenue moving forward or to any other for the time being.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the number 1145 and various illegible scribbles.

2/6 YJ : G2 N
11 35 060

Q: Well, it's not only Shamir and Peres, the differences between them, but the position of France, the position of the Soviet Union, the view of China, how Britain looks on it, and so on and so forth. Isn't that right?

MR. REDMAN: I don't want to endorse all of your specific list of countries, but --

Q Well, I'm glad you used the word "endorsed." I mean --

MR. REDMAN: -- I'll simply rest on what I've said and what the Secretary has said many times on the question of an international conference.

Q The only time they used the word "endorse" was in a response to my remark, but what about the Post remark of endorsement? Do you use the same word, "endorse"?

MR. REDMAN: Look, I'm not going to go into every word that's used by every publication that chooses to write on a particular subject.

Q Well, has the --

MR. REDMAN: The definitive word on an international conference are those of the Secretary, and those words have not changed for many months now.

Q There's no question about that. The question is whether
STATE DEPT. -01/05/88 5-1

or not the State Department -- any responsible official of the State Department, including the Secretary of State -- has ever said "We endorse the concept of an international conference."

MR. REDMAN: I don't know how many times I can describe our approach to international conferences.

Q All right. Now, the question is, without reluctance -- I hope it will be without reluctance -- can you tell us what your reaction is today about the killing of two more Palestinians?

MR. REDMAN: First, I don't know the exact number that have -- that have been killed, but in any case, we deeply regret the death of a Palestinian, or as you say, perhaps two, in Gaza today. The renewal of violence in the Occupied Territories makes it essential to the common interest of peace that both sides redouble their efforts to avoid confrontations that have already disrupted so many lives. We urge calm and restraint. People on both sides should pull back and consider the impact of confrontation, violence, and the use of deadly force on the chances for a just and lasting peace in the region.

Q But do you think, really, Israel again -- do you think Israel has in a way reacted to your appeals for moderation or less use of lethal weapons, in light of what happened yesterday and today?

*

3/6 YJ GR Ni
11 35 060

MR. REDMAN: There's no way I can comment on the motivations of another government.

Q I'm not asking you to comment on motivation.

MR. REDMAN: I can comment on a situation, I can tell you what our policy position on various issues.

Q No, but --

Q Are you satisfied with the response you're getting from Israel?

MR. REDMAN: We've been through it many times before, this same identical question. We've made our view known, we'll continue to make it known, and that's where we stand.

Q You made reference just now to the use of deadly force. Are you satisfied with Israel's response to that part of your request, to restrain the use of deadly force?

MR. REDMAN: I'm not going to try to quantify the nature of response to a particular position that we've taken. Our positions are ones of principle in these various issues of confrontations, of violence, of deportation, the use of the lethal force. We have set those forward. They're well known to Israeli leaders, and that's where I leave it.

Q On the matter of the deportations, in addition to the U.S. Government believing them to be unwise and perhaps provocative, does the United States Government also believe that they are illegal under international law?

MR. REDMAN: We have many times made reference to deportations in the context of, I believe, the fourth protocol to the Geneva Conventions.

Q In other words, but close the gap. Do you believe that they, per se, are illegal, therefore, under that 1949 Convention?

MR. REDMAN: We consider them a violation of that fourth -- Geneva Convention, yes.

Q May I follow up on that question? With The Hague regulations of 1907 that are complementary to the Geneva Convention to the same also say that deportations are illegal under certain circumstances. So there's a cloud on this, isn't there?

MR. REDMAN: I don't know.

*

4/6

YJ
11G2
35N.
060

Q May I ask yesterday if the U.S. is prepared to do -- to go beyond the -- what you've been -- what the State has been saying to help Israel, to make Israel refrain from use of lethal weapons? And you said that yesterday -- you responded to that. Again, in the light of three more killings, is the United States prepared to do more than issue statements about that to the Israelis -- to actually ask them in a more maybe firm way to not use lethal weapons?

MR. REDMAN: I really can't answer that any differently than I've answered previous questions in terms of our continuing contacts with Israeli authorities.

Q Can you tell us anything about those contacts such as are they taking place here in Washington or in Israel or anything about the details of those contacts?

MR. REDMAN: They're ongoing, they're continuing, they take place in both locations.

Q What can you actually tell us on the other side -- what their response has been?

MR. REDMAN: No.

Q What about U.S. diplomats at the trials on the West Bank? Has there been anything reported from them? Last week Phyllis said that there were U.S. diplomats from Tel Aviv and Jerusalem who were attending the trial.

CONTINUED ON 7-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
STATE DEPT. -01/05/88 7-1

MR. REDMAN: That's right and I know that they did attend some trials. I'm sure they reported.

Q Can you tell us the nature?

MR. REDMAN: I'm sure they reported on what happened at the trials which you all know as well.

Q Chuck, we really don't know what they reported. They reported that the Secretary of the White House. Can we know what they reported, please?

MR. REDMAN: No.

Q Why is that?

MR. REDMAN: Because there is no reason for me to tell you that.

X

5/6

YJ
11G2
35N'
060.

Q But there's good reason for us and for our --

MR. REDMAN: We have diplomats all over the world that report through thousands of diplomatic cables every day. I have no obligation or intent of sharing them with you. I will tell you is our evaluation and appreciation of a particular situation, based on what we know, from a variety of sources, including diplomatic reporting. But I will not get into the content of specific reports.

Q Can you tell us then if the US is satisfied with the conduct of the trial so far?

MR. REDMAN: No. I have no evaluation of the trial.

Q (Off mike) -- response, the way you answered this previously, that you don't care -- I don't think it was a response

MR. REDMAN: Thank you --

Q -- from my view at least. You're welcome.

Q Coming back to Armacost again, for a second. Does he have any plans to visit the Middle East at all on his trip?

MR. REDMAN: No.

Q No. And you can't --

Q Can you comment on Shevardnadze's visit to Afghanistan? Any anticipation that any announcements will be coming out of that?

MR. REDMAN: No, I have no anticipation.

Q Do you have any reaction to the jailing of the French journalist in Afghanistan?

MR. REDMAN: Very briefly -- and you asked that question yesterday -- only to say that we fully support the position of the government of France, which has been to urge the Soviet Union to use its influence in obtaining the release of this journalist.

Q Does the United States continue to be satisfied or unsatisfied with China's willingness to cease delivering weapons to Iran?

MR. REDMAN: Again, no change in what I've said previously.

Q No change.

*

6/6

YJ
11

GD
35

N1
060

Q Do you have any data on Mr. -- President Mubarak's visit to Washington?

STATE DEPT. -01/05/88

9-1

MR. REDMAN: The White House released information on that visit this morning.

Q I want, once again, to talk about the Middle East again. Can you tell us if the -- any of the friendly Arab governments have communicated their views to the US government about the West Bank/Gaza events?

MR. REDMAN: No, I can't help you on that.

Q Chuck, there's some discussion in the Israeli government over the existence or non-existence of a so-called "London Document." Can you shed any light on that?

MR. REDMAN: No.

Q One final continuing question: What do you see the state of play is(?) with the second resolution, on the Persian Gulf?

MR. REDMAN: At the UN?

Q Yeah.

MR. REDMAN: I don't know that there's been any real movement since the last report. Do you know what the Soviets had said, in appearing to be ready now to consider getting down to drafting? But my latest check yesterday indicated that, as far as I can determine, no drafting has actually yet begun. So, it still remains our position that it's urgent that we get down to that, and we remain hopeful that that will soon be the case.
dddddd

*

Handwritten signature in a circle

Handwritten number 18

רחיפות: רמ"ל	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
טווג בטחונתי: שאר		מחור: 2
תד"ח: 10/20		א ל: המשרד
נר: 0330		ד ע:
		מאת: הסגיר, נאו"ם

אל : סמנכ"ל ארכ"ל.
 דע : לשכת רוה"מ, לשכת שה"ח.
 מאת : הסגיר, נאו"ם.

ועידה בינ"ל
לשלכם 372

1. מאז קבלת המברק הנ"ל, הקבוצה הערבית גיבשה נוסח הצעה חדש (מברק יששכרוף 278), שברור לכל שנתנגד לו.

2. עם זאת תמהתי לקרוא את ההנחיה שלכם להמנע על הנוסח המקורי (בשלנו 170), בתנאי שהסעיף האופרטיבי 1 ישונה. לתשומת לבכם:
 2.1. סעיף מבוא 2 מאזכר מחדש את החלטות הלוונטיות הקשורות "במצב במזרח התיכון". מקבץ-החלטות זה בנושא שטחים, רמת הגולן, ירושלים וכו' כולל החלטות קיצוניות ביותר נגדנו: הטלת סנקציות מקיפות, חרם, ניתוק יחסים, הגדרתנו כ"מדינה תוקפנית" ו"בלתי-שוחרת שלום", שלילת זכותנו על ירושלים וכד'. האפשרות שישראל תמנע בהחלטה שכוללת אזכורים אלה, ולו כמשתמע, יוצרת תקדים חדש ומסוכן.

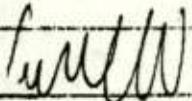
2.2. כנ"ל לגבי סעיף-מבוא 3, המאזכר את החלטות מועבי"ט ללא אכחנה. אזכור כזה כולל בין השאר החלטות וגיבויים נגדנו בנוגע ללבנון, ירושלים, לישראל, להתנחלויות, לרמת הגולן, פעולותינו נגד בסיסי הטרור וכו'. לא מתקבל על הדעת שישראל לא תתנגד לאזכורים אלה.

2.3. גם סעיף-מבוא 4, ה"מקבל בכרחה את דו"ח המזכ"ל", שבו השאר מטיל על ישראל את האחריות לאלימות בישראל ומתייחס לממשלת ישראל כמכשול העיקרי להשגת השלום, ראוי להתנגדות מפורשת מצידנו.

1 4 1 2 1 1 3 1 3 2
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
 אישור: _____ שם השולח: _____ תאריך: _____

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	2 : דף
טווג כטחונלי:		2 : מחובר
תד"ח:		א ל :
נר 0330		ד ע :
		מאת :

3. מעבר לסוגיות אלו, אני תמה כיצד נציגות ישראל באו"ם מתבקשת לא להתנגד להצעת החלטה הקוראת לכינוס של הועידה הבינ"ל, ולאמץ בכך מדיניות חדשה שלא אושרה ע"י הממשלה בנושא כת רגיש ומרכזי.

	אישור:	שם השולח: בנימין נתניהו	תאריך: 9.12.1987
---	--------	-------------------------	------------------

The New York Times

Founded in 1851

ADOLPH S. OCHS, *Publisher 1896-1935*
 ARTHUR HAYS SULZBERGER, *Publisher 1935-1961*
 ORVIL E. DRYFOOS, *Publisher 1961-1963*

ARTHUR OCHS SULZBERGER, *Publisher*

MAX FRANKEL, *Executive Editor*

ARTHUR GELB, *Managing Editor*

JAMES L. GREENFIELD, *Assistant Managing Editor*

WARREN HOGE, *Assistant Managing Editor*

JOHN M. LEE, *Assistant Managing Editor*

ALLAN M. SIEGAL, *Assistant Managing Editor*

JACK ROSENTHAL, *Editorial Page Editor*

LESLIE H. GELB, *Deputy Editorial Page Editor*

A. M. ROSENTHAL, *Associate Editor*

ARTHUR OCHS SULZBERGER JR., *Assistant Publisher*

LANCE B. PRIMIS, *Exec. V.P., General Manager*

RUSSELL T. LEWIS, *Sr. V.P., Circulation*

J. A. RIGGS JR., *Sr. V.P., Operations*

HOWARD BISHOP, *V.P., Employee Relations*

ERICH G. LINKER JR., *V.P., Advertising*

JOHN M. O'BRIEN, *V.P., Controller*

ELISE J. ROSS, *V.P., Systems*

Moscow Moves in the Mideast

As Israeli leaders lunge for each other's throats and Reagan policymakers dabble, the Soviet Union has moved swiftly and deftly to reestablish itself in the Middle East.

Consider the new Soviet leadership's recent activities there. It has been shoring up ties with Egypt and other moderate Arab states. It has reestablished its hold over a recently "unified" Palestine Liberation Organization, and developed subtle points of pressure on Israel. It also appears to be playing a behind-the-scenes part in arranging an international Middle East peace conference.

Perhaps Mikhail Gorbachev seeks to play a constructive peacemaking role between Arabs and Israelis. More likely, he's trying to take advantage of political disarray in Israel and Iran-contra embarrassments in the United States.

The Administration is wise to be wary of Soviet motives. It would be wiser still to show signs of life and strategy. The only strategy it evidences so far is quietly pushing an ill-considered international conference that until recently it quietly opposed.

Two weeks ago, the warring factions of the P.L.O. held a rare meeting in Algiers. To buy unity from his radical brethren, Yasir Arafat denounced Egypt, the Camp David accords and King Hussein's efforts at talks with Israel. That seemed to bury the idea of an international conference, since it's unimaginable that the King would proceed without P.L.O. blessing.

Yet Moscow, which clearly wants such a conference, had a major hand in the P.L.O. reconciliation. Perhaps Soviet leaders put a premium on unity among the P.L.O. factions, their only true allies in the region. More likely, they found a way to pursue both goals.

Meanwhile, Israeli Foreign Minister Shimon Peres has had surprising success in winning agreement for an international conference even though Prime Minister Yitzhak Shamir hates the idea. With Washington's help, Mr. Peres has won approval from Egypt and apparently from Jordan for the idea of an umbrella conference that would launch direct Arab-Israeli talks.

But without P.L.O. agreement to such a conference, wasn't Jordanian agreement unimaginable? It may yet prove so. For now, Middle Eastern diplomats say the King has agreed, something that could never have happened unless Syria agreed. And Syria must have been nudged by Moscow.

Meanwhile, Moscow has taken positive steps throughout the region. It has dangled enticements for Israel. One is continuing steps toward resumption of consular and diplomatic relations. The other is a new procedure that denies Soviet Jews refugee status needed to migrate to the United States but makes it easier for them to migrate to Israel.

Soviet arms sales continue to Jordan. For Egypt, which staggers under its foreign debt, Moscow obliged by rescheduling its sizable debt. Washington has done nothing about Cairo's much larger debt to the United States. Soviet commercial relations expand with Saudi Arabia, and diplomatic ties with Gulf states improve. Kuwait has chartered Soviet oil tankers, backed by Soviet warships, to brave Iranian missiles in the Gulf.

The scope of all these Soviet moves is breathtaking, and suggests a strategy. The Administration's response has been piecemeal: useful shows of strength in the Gulf and quiet support for Mr. Peres's conference. But such a conclave could backfire unless Washington carefully scrutinizes Moscow's role and outlines publicly what agreement might be achieved.

Mr. Peres may have political reasons for pushing the conference as he positions himself for elections. The Reagan Administration seems mostly interested in the short-term goal of regaining some influence in the region.

But it is bad practice to enter any international negotiation for such reasons. Without the most careful substantive preparation, these bargaining cauldrons can quickly put moderates under siege from extremists, and inevitably force Washington to twist Israeli arms to get some kind of agreement. Neither America nor Israel may find it easy to live with the consequences.

Moscow is skillfully maneuvering itself into a position from which to pick up the pieces. It's the Administration's job to see that there aren't any.

A Clarification

Last Sunday's Star Wars editorial cited a new report by the American Physical Society. The report concluded that a space defense system is so remote that its feasibility cannot even be assessed for 10 years. Because of inadvertent ambiguity, one reference to the report could have been read as criticism of its conclusions. There was no such intention. On the contrary; the report was cited favorably, and to support the conclusion of the editorial.

ג'א' 8/97

הועידה הבינלאומית
* מאת יוסף בן-אהרן

רבות הערפול וההודעות הסותרות סביב נושא הועידה הבינלאומית מחייב הצגת הנושא וניתוח משמעויותיו בצורה מוסמכת. כיצד הגענו לכך שמונחת בפני הדרג הממשלתי והצבור בישראל הצעה מוגמרת שעובדה בין גורם ישראלי לבין ירדן בעזרתה של ארה"ב, תוך העלמת הענין מידיעת הממשלה?

במדינה מתוקנת ובהתחשב בחיוניות הנושא, אפשר היה לצפות שאם קיימת הצעה לכנוס ועידה בינלאומית בהשתתפות חמש המעצמות והצדדים לסכסוך באזור, - שהצעה זו תוגש תחילה לממשלה. הממשלה היתה דנה בהצעה ומחליטה אם להעניק מנדט לשר החוץ לנהל המגעים הללו ואם כך היתה עושה - סביר להניח שהממשלה היתה קובעת את המסגרת והתנאים למנדט, ואת סמכויותיה של הועידה אם תתקיים. אך מה שקרה הוא, והדברים התבררו בדיעבד, שהתנהלו מגעים עם ירדן בעזרת ארה"ב, ללא מנדט מן הממשלה ואף תוך הפרת ההסכם הקואליציוני וקוי היסוד של הממשלה. אמנם אין לבוא בטענה אל ארה"ב וירדן משום שאלה הניחו שהדברים נעשים על דעת הממשלה ובשמה, אך משהתגלה שלא כך הם פני הדברים, הועמדה ישראל באור מאוד לא סימפטי ואמינותה נפגעה בצורה קשה.

על מה בעצם מדובר ?

כפי שהתפרסם כבר, תכונס הועידה ע"י מזכ"ל האו"ם, שיזמין את החברות הקבועות במועצת הבטחון והצדדים הנוגעים בדבר כדי לנהל מו"מ על הסדר של שלום. שימו נא לב: המעצמות יוזמנו כדי לנהל משא-ומתן לפתרון הבעיה. הבסיס כבר איננו רק החלטות 242/338, של מועצת הבטחון, אלא גם "הענות לזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני". כלומר, סוף סוף יש בניסוח זה הענזת לתביעות אש"פ מקדמת דנא לתיקון החלטה 242 הנ"ל וזאת משום שאיננה מתייחסת ל"זכויות הלאומיות של העם הפלסטיני". זאת ועוד: בעוד שהמעצמות מוזמנות לנהל משא-ומתן להשגת הסדר, הרי שישראל ושכנותיה מוזמנות רק כדי לדון בנושאים בעלי ענין משותף. בשום מקום לא מוזכר שהיעד צריך להיות חוזה שלום סופי בין ישראל לבין אותן שכנות שלא חתמו על חוזה כזה עמה.

ברור שירדן וישראל יכולות להבטיח זו לזו שהועידה לא תטיל וטו על הסכמים שיושגו במשא-ומתן דו-צדדי, חופשי ובלתי תלוי. אך ערכו של הבטחות כאלה מוגבל ביותר שהרי המעצמות, הן שצריכות להבטיח זאת וישראל וירדן אינן יכולות להתחייב בשמן. ירדן יכולה להניח בודאות שהמעצמות יסרבו למלא תפקיד פסיבי וטקסי ויעמדו על כך שהועידה תמלא תפקיד ממשי בתכני המשא-ומתן, כדי שירדן תוכל תמיד לטעון שהאחריות למשא-ומתן ולתוצאותיו איננה חלה עליה אלא על משתתפות הועידה.

לסכום - לא מדובר בפתיחה בינלאומית למשא-ומתן ישיר, אלא בועידה בינלאומית לכל דבר שתדון בנושאים החיוניים ביותר למדינת ישראל, כולל מעמדם ועתידם של חבלי יהודה, שומרון ועזה וגבולותיה המזרחיים של ישראל.

* הכותב מכהן כמנכ"ל משרד ראש הממשלה.

- אולם האין בתכנית שעל הפרק, חשוב לא פחות מן היש :
- אין קביעה או התחייבות שהועידה תתכנס ומיד לאחר מכן יתנהל משא-ומתן ישיר ודו-צדדי בין ישראל לבין כל אחת משכנותיה .
  - אין דרישה מפורשת מהמעצמות שלא יכנסו לעניינים של מהות וישאירו את המשא-ומתן בידי הצדדים הישירים לסכסוך .
  - אין תביעה או התחייבות שהמעצמות שיוזמנו לוועידה חייבות לקיים יחסים דיפלומטיים נורמליים עם ישראל .
  - אין כל ביטוי של התנגדות ישראלית לשתופה של ברה"מ בוועידה עד שזו תאפשר עליה חופשית של היהודים החיים בה .
  - אין קביעה שממשלת ישראל מחוייבת לנהל משא ומתן על יסוד הסכמי קמפ-דייב.

שאלה מרכזית היא היכן נמצאת ארה"ב בפרשה זו? האם ידידתנו הגדולה מסכימה עתה לוועידה בינלאומית, לכניסת בריה"מ חזרה לאזור בעמדת השפעה ולחשיפתנו ללחצים? מזכיר המדינה ג'ורג' שולץ אמר לנו לא אחת שאין הוא נלהב לוועידה ואיננו מעוניין במתן יתר לגיטימציה למעורבות בריה"מ במזה"ת. ברם, באותה מידה אין לארה"ב ענין להופיע כמכשול בפני מהלך האמור לקדם את תהליך השלום. כתוצאה מהמגעיים שיזם גורם ישראלי למען הוועידה, החלו מצרים, ירדן, סעודיה ומדינות ערב האחרות להאשים את ארה"ב שהיא פחות גמישה מישראל, ורק עמדת האמריקאים מעכבת את כינוס הוועידה. כך נוצר מצב פרדוכסלי שגורם ישראלי תרם במו ידיו לשחיקה במעמד הבכורה שממנו נהנתה ארה"ב באזורנו וגרם לכך שארה"ב עלולה להחליט שלא להמשיך בהתנגדותה לוועידה הבינלאומית וזאת גם במחיר העלאת קרנה של בריה"מ. ככלות הכל, אין לצפות מארה"ב שתהיה צדיקה יותר מאיתנו בשמירה על האינטרסים שלנו.

אין להמעיט בחומרתה של התמורה שתחול במעמד המעצמות במזה"ת כתוצאה מכנוס הוועידה הבינלאומית אם אכן תתכנס חלילה . בשנות הששים והשבעים ניהלנו מאבק קשה נגד נטייתה של ארה"ב לבוא בדברים עם בריה"מ כדי להגיע עמה לידי הבנה על פתרון הבעיה הערבית-ישראלית ועל חלוקת המזה"ת לאזורי השפעה ביניהן. ידענו אז היטב שהתחרות בין מעצמות-העל עלולה להתנהל על חשבון האינטרסים שלנו. בשנות השמונים, ההישג הגדול של הדיפלומטיה האמריקאית, בשתוף הדוק עם ישראל, היה בידודה של בריה"מ ביחד עם מדינות חסותה באזור - סוריה, לוב ורד"ת, והדוק יחסיה עם כל שאר המדינות הערביות מבלי שהדבר יפגע ביחסים המצויינים שהלכו והתפתחו בין ארה"ב וישראל. מעתה תלך ותגדל הסכנה שממשלות ערביות ינסו לחזור ולתמרון בין שתי המעצמות, למשוך אותן למשחק החזור אחריהן, כפי שעשה נאצר מנהיג מצרים בשנות החמישים.

חמור מכל - המסמך שיוגש כנראה בשבוע הבא לקבינט פותח פתח רחב וחסר-תקדים להכנסת אש"פ לוועידה כגורם עצמאי. ולבסוף, נשאלת גם השאלה: ישראל הרי מדינה ריבונית וחזקה, ואם לא ימצא חן בעיניה דבר כלשהו בוועידה, האם לא תוכל לפרוש? הרי איש לא יוכל לכפות עלינו דבר בניגוד לרצוננו?! האמת שלא כך פני הדברים, ויש בגישה זו לא מעט אשליה עצמית. ועידה שתתכנס בהרכב כנ"ל ותגיע לפיצוץ תזיק לישראל לא במעט. אין לצפות שמישהו יצדיק את מעשינו, אף לא ארה"ב, מאחר שיוקרתה קשורה תהיה לרעיון הוועידה. מדינות ערב יקימו קול צעקה. יחסינו עם מצרים ינזקו, והסכוי שמישהו יסכים לאחר מכן לבוא לשולחן הדיונים עמנו למשא-ומתן ישיר לשלום יצטמצמו לאפס.

דתימות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טומס מברק	דף:	3
סידר:		מחור:	---
סוג בחוניה:			
סודי			א ל : המסר
תז"ח:	06/200		
נר :	0097		ד ע :
מאח : נאו"ם ניו יורק			

אל : מנהל ארכל 2
מאח : יששכרוף

התייעצויות המזכ"ל - ועידה בינ"ל

1. כ- 4/4 קיים המזכ"ל פגישות בילטרליות עם כריסטינה, סין וארה"ב בהקשר התייעצויותיו על הועידה הבינ"ל, וב- 5/5 נפגש עם כריה"מ וצרפת.
2. שוחחתי עם קמרון הום (ארה"ב) ב- 5/5 לגבי פגישתם עם המזכ"ל ל שכה השתתף הממונה אוקון והום.
3. מחילה סיפר הום כי דו"ח המזכ"ל יצא עד סוף שבוע זה. הדו"ח יהיה קצר, בעל אופי ביניים ובלא המלצות. כנראה נסיתו של המזכ"ל היא להגיש את הדו"ח ואז להמתין לתגובת מועבי"ט, אם תהיה, (יתכן והדו"ח ידון במסגרת התייעצויות סגורות של החכרות) ואם לא, הוא יפרש זאת כגיבוי כשתיקה עבורו להמשיך במאמציו כפי שיראה לנכון.
4. לגבי הפגישה עצמה, סיפר הום כי המזכ"ל שאל מה לדעת ארה"ב צריך להיות בסדר היום של ועידה בינ"ל. אוקון השיב כי במליאה כפתיחה, יוכל כל אחד מהמשתתפים לשאת נאום כפי רצונו, אך אז על הצדדים לגשת במהירות לשיחות הבילטרליות. המזכ"ל המשיך, ושאל מה צריך להיות הקשר בין המליאה לבין השיחות הבילטרליות. אוקון הבהיר כי שאלה זו היא לצדדים עצמם להכריע וכי ארה"ב מתנגדת שיהיה כל תפקיד של פיקוח או מתן הנחיות על ידי המליאה לשיחות הבילטרליות. אז, שאל המזכ"ל מה דעת ארה"ב לגבי "השאלות הקלאסיות" כגון בטחון וערכויות, ואם אין מקום שהמליאה תידון בשאלות הללו. אוקון השיב כי הם שומעים אך אינם מסכימים שכן שוב עיקר המו"מ חייב להיות פדיונים הבילטרליים של הצדדים עצמם. המזכ"ל שאל אם ארה"ב איננה משאירה יותר מדי שאלות להכרעת הצדדים, שכן הם יהיו עסוקים עם שאלות רבות אחרות. אוקון השיב בשלילה.

מאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

2 2 3 2 3 2
 2 2 3 2 3 2
 2 2 3 2 3 2
 2 2 3 2 3 2

דחיסות:	מחלקת חקשר ניו-יורק	טופס מברק
סוג בטחוני: 010		
תז"ח:		
נר :	0097	ר ע :
		מאת :

הום הוסיף שאחר ממשחתפי הדיון מסעם המזכירות (גולדינג לא השתתף - יתכן איימה), שאל אם ארה"ב בכל זאת לא תסכים לדון בשאלות אלה בפורום של החמישה. אוקון שוב השיב בשלילה.

5. לדעת הום, עיקר מטרתו של המזכ"ל היה לבצע "PROBE" כדי לבחון אם ניתן לגשר על העמדות של החמישה כדי לגלות כסיס משותף שעליו ניתן להתקדם.

6. שאלתי את הום אם כל הפגישות הללו עם המזכ"ל, גם אם הן באורח בילטרלי לכאורה, לא יתפרשו בכל זאת כהתייעצויות של החמישה וכמעין כרסום בעמדתה של ארה"ב. הום השיב שכל אחד יעשה את הפרשנות שלו, אך עמדתה של ארה"ב היא ברורה וידועה היסב למזכ"ל. הערתי כי יש מקום להבהיר זאת ככל שניתן. הום הוסיף שאף גורם לא יוכל להכריח את ארה"ב להשתתף בדיון בניגוד לרצונה. כן הוסיף כי ארה"ב איננה יכולה להחרים את המזכ"ל ולהימנע לשוחח כלל עמו בנושא, שכן הדבר עלול להביא לתוצאות שליליות אחרות. חשוב גם לזכור לדעתו, כי מדובר בארגון מולטילטרלי שיש בו אילוצים משלו, וכי כרור שבהקשר תהליך השלום כל הדיונים המהותיים בנושא אינם מתקיימים בניו יורק, כך שאין להפריז כחשיבות השיחות עם המזכ"ל. להערכת הום, הכריזים יתמידו בקו שלהם, לפיו על הצודים להחליט כיצד להתקדם בתהליך. הסינים וודאי ישארו מאחורי ההחלטות של העצרת כדי להימנע על קרקע בטוחה. לגבי הסוביאטים, סבור שהם יציגו "גמישות" מירכית בפני המזכ"ל, (כלא לוותר על עמדותים הפורמליות) לפי הגישה שאם אכן תהיה ועידה, שצב הודות לגמישות סוביאטית, ואם לאו זה למרות גמישותה של ברית הצרפתים ימשיכו לרקוד בין הסיפות לפי ההשקפות השונות בין הקיי ד'אורסיי והאליזה.

8. שאלתי את הום לגבי מלחמת המפרץ, וכי על השמועות כאילו החמישה יתדייבו בין עצמם באורח אינסנסיבי. הום אישר כי החמישה אכן מקיימים התייעצויות חכופות בנושא וסיכמו בין עצמם שלא לדבר על כך מחוץ לפורום הנ"ל.

מס' :	שם השולח:	אישור:
-------	-----------	--------

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	3
סוג כטחוני: 310	טופס מברק	
תז"ח:		א ל
נר :	0097	ר ע :
		מאת :

כנראה, עובדים על סיוטת הצעת החלטה שתהיה פחות או יותר על בסיס החלטת מועבי"ט 582 אך עם אלמנטים נוספים. הערתי שאני מכין כי האלמנטים הנוספים הם בעיקר שאלת חרם הנשק על הצדדים וכי לסיין ולצרפת, יש בעיות אחדות בנושא מטעמים מובנים. הוסיף לא הכחיש ולא אישר. (לפי מה ששמעתי, כנראה, ישנה סיוטה של החלטה שכבר נדונה בבירוח החמישה וכי זה רק עניין של זמן עד שהיא פורמלית למועבי"ט. יתכן שאחרי קבוצת המומחים, המבקרת עתה כאיראן ועירק בעניין השימוש בנשק כימי, תסיים את עבודתה, ותגיש את מסקנותיה, בזמן יהיה בשל להגשת החלטה).

נאו"ם

Handwritten signature and name: ג'יי. יששכרוף

מאריך: 6.5.87	שם השולח: ג'יי. יששכרוף	איטור:
---------------	-------------------------	--------

2. Requests the Secretary-General to ensure that the Division for Palestinian Rights of the Secretariat continues to discharge the tasks detailed in paragraph 1 of General Assembly resolution 32/40 B, paragraph 2 (b) of resolution 34/65 D and paragraph 3 of resolution 36/120 B, in consultation with the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People and under its guidance;

3. Also requests the Secretary-General to provide the Division for Palestinian Rights with the necessary resources to accomplish its tasks and to expand its work programme, inter alia, through:

(a) Closer contacts with the media and wider dissemination of the Division's information material, particularly where information on the question of Palestine is inadequate;

(b) Increased contacts with non-governmental organizations and the convening of symposia and meetings for non-governmental organizations in different regions in order to heighten awareness of the facts relating to the question of Palestine;

4. Further requests the Secretary-General to ensure the continued co-operation of the Department of Public Information and other units of the Secretariat in enabling the Division for Palestinian Rights to perform its tasks and in covering adequately the various aspects of the question of Palestine;

5. Invites all Governments and organizations to lend their co-operation to the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People and the Division for Palestinian Rights in the performance of their tasks;

6. Notes with appreciation the action taken by Member States to observe annually on 29 November the International Day of Solidarity with the Palestinian People and the issuance by them of special postage stamps for the occasion.

ADOPTED BY: 127-3-17
FOR VOTE SEE P. 33

95th plenary meeting
13 December 1983

C

The General Assembly,

Recalling its resolution 36/120 C of 10 December 1981, in which it decided to convene, under the auspices of the United Nations, an International Conference on the Question of Palestine on the basis of its resolution ES-7/2 of 29 July 1980,

Recalling also its resolution 37/86 C of 10 December 1982 in which it, inter alia, reiterated the responsibility of the United Nations to strive for a lasting peace in the Middle East through a just solution of the problem of Palestine,

/...

Having considered the report of the International Conference on the Question of Palestine, held at Geneva from 29 August to 7 September 1983, 3/

Convinced that the Conference, in having adopted by acclamation the Geneva Declaration on Palestine 4/ and the Programme of Action for the Achievement of Palestinian Rights, 2/ made an important and positive contribution to the attainment of a comprehensive, just and durable peace in the Middle East through a just solution to the problem of Palestine, the core of the Arab-Israeli conflict,

Conscious of the importance of the time factor in achieving a just solution to the problem of Palestine,

1. Takes note with satisfaction of the report of the International Conference on the Question of Palestine;
2. Endorses the Geneva Declaration on Palestine, adopted by acclamation 7 September 1983;
3. Welcomes and endorses the call for convening an International Peace Conference on the Middle East in conformity with the following guidelines:
  - (a) The attainment by the Palestinian people of its legitimate inalienable rights, including the right to return, the right to self-determination and the right to establish its own independent State in Palestine;
  - (b) The right of the Palestine Liberation Organization, the representative of the Palestinian people, to participate on an equal footing with other parties in all efforts, deliberations and conferences on the Middle East;
  - (c) The need to put an end to Israel's occupation of the Arab territories, in accordance with the principle of the inadmissibility of the acquisition of territory by force, and, consequently, the need to secure Israeli withdrawal from the territories occupied since 1967, including Jerusalem;
  - (d) The need to oppose and reject such Israeli policies and practices in the occupied territories, including Jerusalem, and any de facto situation created by Israel as are contrary to international law and relevant United Nations resolutions, particularly the establishment of settlements, as these policies and practices constitute major obstacles to the achievement of peace in the Middle East;
  - (e) The need to reaffirm as null and void all legislative and administrative measures and actions taken by Israel, the occupying Power, which have altered or purported to alter the character and status of the Holy City of Jerusalem, including the expropriation of land and property situated thereon, and in

3/ A/CONF.114/42.

4/ Ibid., chap. I, sect. A.

particular the so-called "Basic Law" on Jerusalem and the proclamation of Jerusalem as the capital of Israel;

(f) The right of all States in the region to existence within secure and internationally recognized boundaries, with justice and security for all the people, the sine qua non of which is the recognition and attainment of the legitimate, inalienable rights of the Palestinian people as stated in subparagraph (a) above;

4. Invites all parties to the Arab-Israeli conflict, including the Palestine Liberation Organization, as well as the United States of America, the Union of Soviet Socialist Republics and other concerned States, to participate in the International Peace Conference on the Middle East on an equal footing and with equal rights;

5. Requests the Secretary-General, in consultation with the Security Council, urgently to undertake preparatory measures to convene the Conference;

6. Invites the Security Council to facilitate the organization of the Conference;

7. Also requests the Secretary-General to report on his efforts no later than 15 March 1984;

8. Decides to consider at its thirty-ninth session the report of the Secretary-General on the Conference.

Adj. Pro'd BY: 1244-15
FOR VOTE See P. 33

95th plenary meeting
13 December 1983

D

The General Assembly,

Having considered the report of the International Conference on the Question of Palestine, held at Geneva from 29 August to 7 September 1983, 3/

Taking note of the Programme of Action for the Achievement of Palestinian Rights, 2/

Bearing in mind its resolution 38/145 of 19 December 1983 on assistance to the Palestinian people,

Urges the meeting of specialized agencies and other organizations of the United Nations system to be convened in 1984, referred to in General Assembly resolution 38/145, to take into account the recommendations of the five regional preparatory meetings of the International Conference on the Question of

1...

General Assembly

Distr.
LIMITED

A/42/L.41/Rev.1

9 December 1987

ENGLISH

ORIGINAL: ARABIC

2/5
0331Forty-second session
Agenda item 39

THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST

Bahrain, Djibouti, Iraq, Jordan, Kuwait, Mauritania, Morocco, Oman, Qatar, Saudi Arabia, Somalia, Sudan, Tunisia and United Arab Emirates: revised draft resolution

The General Assembly,

Having discussed the item entitled "The situation in the Middle East",

Recalling its relevant resolutions on the question of Palestine and the situation in the Middle East,

Recalling also the relevant resolutions of the Security Council,

Recalling the report of the Secretary-General of 13 November 1987,

Taking note with appreciation of the resolutions of the Extraordinary Arab Summit Conference held at Amman from 8 to 11 November 1987,

Taking note with appreciation of the growing international consensus in favour of convening the International Peace Conference to resolve the Arab-Israeli conflict, of which the Palestinian question is the core,

1. Reaffirms once again that the convening of the International Peace Conference on the Middle East under the auspices of the United Nations and at the invitation of the Secretary-General of the United Nations, with the participation of the five permanent members of the Security Council and all the parties to the Arab-Israeli conflict, including the Palestine Liberation Organization, the sole legitimate representative of the Palestinian people, on a footing of equality, is the appropriate way to a peaceful, comprehensive and just settlement of the conflict which will ensure the restoration of the occupied Arab territories and the solution of the Palestinian question in all its aspects and guarantee the realization of the inalienable national rights of the Palestinian Arab people;

A/42/L.41/Rev.1
English
Page 2

0331

3
9/5

0331

2. Calls upon all States that have not done so to lend their support to the convening of the said Conference;

3. Requests the Secretary-General, in consultation with the Security Council, to continue his efforts with a view to convening the Conference and to apprise the General Assembly of the results of his consultations no later than September 1988.

✂

** יוצא **

שמור

9

**
**
**

~~קובץ~~

תיק הוויינג

חוזם: 12,3582

אל:כני/217

מ-:המשרד,תא:041287,זח:1531,זח:מ,סג:ש

נד:ם

מיוזי/שמור

י.א. 1104

נאר'ם. ניר יורק

ועידה בינ'ל - ירדן. שלכם 124.

במידה והטיוטה אכן תוגש באורח פורמלי הנכם מתבקשים להצביע נגד.

ר' אגף ארבי'ל

ר'

תפ: ברנע,ארבל2

רובי

100

100

100

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM

TO : SAC, NEW YORK

FROM : SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

124 2/2

The General Assembly,

Having discussed the item entitled "The Situation
on the Middle East",

Reaffirming its relevant resolutions,

Recalling relevant Security Council resolutions

Welcomes the report of the Secretary-General of
November 13, 1987 (A/42/714)

Welcomes with appreciation the Resolutions and Final
Declaration of the Extraordinary Arab Summit held
on 8-11 November 1987, in Amman, Jordan

Taking note with satisfaction of the growing
international consensus in favor of convening the
International Peace Conference to resolve the
Arab-Israeli conflict in all its aspects

Reaffirms once again its endorsement of the call for
convening the International Peace Conference on the
Middle East on the basis of relevant United Nations
resolutions and as called for in the Final Declaration
of the Extraordinary Arab Summit held on 8-11
November 1987, in Amman, Jordan.

Calls upon all States which have not done so to
lend their support to the convening of the said
conference.

Requests the Secretary-General to, in consultation
with the Security Council especially the Permanent
Members, continue his efforts with a view to
convening the Conference and report thereon to
the General Assembly at the right time and no later
than September 1988.

* —

24 בנובמבר 1987
3-דש'-638

מו"מ ישיר והכרה הדדית - עקרונות היסוד לכלל הסדר
(הועידה הבינלאומית איננה הדרך לשלום)

מבוא

גורמים בינלאומיים שונים אשר פועלים - למותר לציין - למען האינטרסים שלהם, אינם חדלים מנסיונותיהם ללחוץ על ישראל בנושא הועידה הבינ"ל.

בנסיונותיהם אלה הם שואבים עידוד ותמיכה מגורמים ישראליים, הפועלים למען הועידה הבינלאומית, תוך הפעלת לחץ חיצוני על ממשלתם ועל מדינתם.

חוברת זו נועדה לחזור ולהבהיר מדוע אין תחליף לעקרונות המו"מ הישיר וההכרה ההדדית, בכל הסדר שמטרתו שלום אמיתי ובר קיימא.

החוברת נועדה גם להתריע מפני הועידה הבינלאומית, שאיננה דרך לשלום אלא סכנה ממשית לאינטרסים הקיומיים של מדינת ישראל.

א. כיצד הושג השלום בין ישראל לבין מצרים?

לפני פחות מעשר שנים השיגה ישראל הסכם שלום עם מצרים, באמצעות משא ומתן ישיר. בעצם המו"מ הישיר נתנה מצרים ביטוי להכרתה בישראל ולנכונותה ליטול על עצמה אחריות למהלך המו"מ ולתוצאותיו. ברה"מ, אש"פ ומדינות ערביות אחרות מלבד מצרים לא השתתפו בתהליך זה, ובתנאים אלה הוכתר המו"מ בהצלחה, והשלום הראשון בין מדינת ישראל למדינה ערבית הפך לעובדה.

ב. מי עומד מאחורי רעיון הועידה הבינ"ל ומדוע?

מאז נחתם הסכם השלום בין ישראל לבין מצרים חתרו גורמים שונים לערערו. בין

אלה בלטו שני גורמים עיקריים:

- * בריה"מ - שמאז שנות השבעים חתרה לחזור למעורבות פעילה במזה"ת ולתקוע טריז בין מדינות ערב לבין ארה"ב, ע"י התייצבותה כמגינת הענין הערבי.
- * אש"פ ומדינות ערביות רדיקליות - אשר כינסו את "ועידת בגדאד" מיד לאחר שהושג ההסכם הישראלי-מצרי והחליטו להחרים את מצרים ולהשקיע משאבים בהיקף של מיליארדי דולארים, כדי להפעיל לחץ מדיני וטרור כלפי תהליך השלום.

משלא הצליחו להשיג את מטרותיהם בדרך ישירה - פנו באחרונה גורמים אלה, (וגורמים נוספים שנספחו עליהם) למאמץ מחודש להשגת מטרותיהם בדרך אחרת - ע"י כינוס ועידה בינלאומית.

זהו הרקע לתמיכתן של מדינות שונות ושל אש"פ ביוזמה הסובייטית (שהועלתה לראשונה כבר ב 1974) לכנס ועידה בינלאומית. לתומכיה הזרים של הועידה הבינלאומית מכנה משותף אחד: הם מבקשים להתערב בהסדרים בין ישראל לשכנותיה כדי שיעוצבו על פי האינטרסים שלהם ושל מדינות ערב ואש"פ, שעמן הם קשורים.

ג. מה היתה עמדת ממשלות ישראל בנושא המו"מ הישיר והועידה הבינלאומית?

מאז ומתמיד עמדו ממשלות ישראל - כל ממשלות ישראל - על התביעה למו"מ ישיר כדרך היחידה להסדר בין ישראל ושכנותיה. מקובל היה על כל הממשלות שעמידה על עקרון זה תמנע נסיון לכפות עלינו הסדרים, ותגביר את הסיכוי שהשלום יהיה אמיתי ובר-קימא. מנהיגי ישראל סברו במשך כל השנים, ששלום איננו רק ענין של חתימה על פיסת נייר, אלא ביטוי מעשי של תהליך מדיני מוחשי של מפגשים דו-צדדיים, הכרה מעשית - ופורמאלית - בישראל, השלמה הדדית, תהליך של "קח ותן", יצירת מחוייבות אישית לשלום מצד השותפים למו"מ, ויחסים נורמליים לחלוטין בין המדינות הנוגעות בדבר.

תומכי הועידה הבינלאומית מטיחים בפנינו כי ישראל כבר הסכימה פעם להשתתף בוועידה בינלאומית. אמנם כן, ישראל הסכימה פעם אחת ללכת לוועידה בינלאומית, והיתה זו ועידת ג'נבה שהתכנסה בסוף 1973 (וב-1977, הסכימה - תחת לחץ אמריקאי כבד - להמשיך בתהליך זה).

ואולם, האם יש צורך לחזור ולהסביר כי "הסכמה" זו נבעה ממצב חריג ומיוחד של חולשה, אשר כולנו מקוים כי לעולם לא יחזור, והוא הזעזוע הנורא של מלחמת יום הכיפורים? האם יש צורך להזכיר כי בהסכמתנו ללכת לוועידה זו היתה תלויה קבלת רשימת שמות שבויינו בסוריה?!

הסכמתה של ישראל לוועידה בינלאומית קשורה, איפוא, למלחמת יום הכפורים, גורמיה ותוצאותיה, ואין מקום להשוות בין הנסיבות הקשות דאז לבין הנסיבות הנוכחיות. כיום ישראל איננה חייבת להכנע - ולא תכנע - ללחצים מדיניים, כפי שארע בעבר וכוחה עימה לעמוד על עקרונותיה להגנת האינטרסים הקיומיים שלה. ועידת ג'נבה היתה ארוע חריג וחד פעמי, כפי שמלחמת יום הכיפורים היתה ארוע חד פעמי ועלינו לעשות הכל שלא יחזרו עוד לעולם.

ד. "פתיחה" בינלאומית - רעיון בלתי מציאותי

באחרונה הועלתה על ידי גורמים ישראליים מסוימים גירסא חדשה, שאיננה אלא אותה גברת בשינוי אדרת: לא מדובר "בועידה" בינלאומית - טוענים הגורמים הללו - אלא רק ב"פתיחה" בינלאומית - כלומר בפגישה טיקסית בפורום בינלאומי, שאחריה יפנו ישראל ומדינות ערב למו"מ ישיר ללא התערבות חיצונית. גירסא זו היא חסרת-שחר ואין בה אמת.

בריה"מ ומדינות ערב לא הסכימו, מעולם, להשתתף ב"פתיחה" כלשהי, ואף הביטוי "פתיחה" עצמו נשמע בישראל בלבד ולא בשום מקום אחר. לאמיתו של דבר, מדובר בועידה בינלאומית לכל דבר, שתזמן על ידי מזכיר האו"ם, ושבה תמלא ברה"מ תפקיד מכריע. הסובייטים חוזרים ומצהירים על כך ואף מזכיר האו"ם הודיע זאת. (ראה קובץ הצהרות מדיניות בנספח למסמך זה).

ה. אש"פ יוזמן לוועידה הבינלאומית

טענה נוספת של אותם גורמים ישראליים היא כי אש"פ לא ישתתף בוועידה הבינלאומית, וגם זו טענה מטעה שאין בה אמת. אדרבא: מזכיר האו"ם אמור להזמין את "הצדדים", והמונח "צדדים" (המופיע בסיכומים של גורמים ישראליים עם גורמים זרים, לגבי הוועידה הבינלאומית) נבחר לא במקרה, אלא כדי שלא תוגבל ההשתתפות בוועידה ל"מדינות" בלבד וכדי לאפשר את הזמנת אש"פ. זאת ועוד: האם קיים ספק בכך שמזכיר האו"ם - אותו ארגון המצביע נגד ישראל בכל נושא ברוב אוטומטי - אמנם יזמין את אש"פ? ומכל מקום, דובריהן המוסמכים של המדינות האמורות להשתתף בוועידה זו - לרבות מצרים, ירדן, בריה"מ, סין, ועוד - חוזרים ומצהירים כי אש"פ אמנם יוזמן לוועידה (ראה לקט מהצהרות אלה בקובץ שבנספח למסמך זה).

1. כוח הכפיה של ועידה בין"ל

לועידה הבינלאומית יהיה הכוח המדיני להעמיד את ישראל בלחצים בינלאומיים קשים ולפגוע במעמדה המדיני והצבאי. הטענה כאילו תוכל ישראל לקום ולעזוב בכל שעה שתיראה לה - וכי ארה"ב תעזוב יחד עימה - היא חסרת שחר, ואין לה על מה להתבסס.

בועידה הבינלאומית תועמד ישראל בפני טריבוונל בינלאומי הרואה אותה כאשמה עוד בטרם החלה הועידה. היא לא תוכל לסמוך על תמיכתן של מדינות אחרות ואף לא על מה שאותם גורמים ישראלים מכנים "רשת בטחון", אמריקנית. אין בנושא זה "רשתות" ולא ערובות בנות תוקף. לכל גורם שישתתף בועידה יהיו שיקולים המבוססים על האינטרסים שלו - ושום גורם לא יכפיף את שיקוליו ואת האינטרסים שלו לאינטרסים של מדינת ישראל. נושאים שהם עבורנו עניין בטחוני-קיומי עלולים להיות עבור אחרים - ואפילו הם ידידינו - נושאים למיקוח.

היטיב להבהיר זאת פרופ' הנרי קיסינג'ר אשר צייר תמונה ריאליסטית של הצפוי לישראל בועידה בינלאומית: לחץ ערבי-סובייטי שיתיר את ישראל לבדה בעוד ארה"ב תשמש כמתווך... (ראה תמצית דבריו בקובץ שבנספח).

2. ארה"ב מסתייגת מועידה הבינלאומית

ארצות הברית לא ראתה - ואיננה רואה - את הועידה הבינלאומית כדרך לשלום. לחצם של גורמים ישראלים מסויימים, למען ועידה זו, הוא שגרם לכך שהנשיא רייגן ושר החוץ שולץ, נאלצו להביע עמדה בלתי-מחייבת בנושא זה, לאחר שתמיד הסתייגו מפורשות מעניין הועידה.

פעילותם של אותם גורמים ישראלים למען הועידה העמיד את ארה"ב בפני בעיה מול מדינות ערב, וחשף אותה ללחציהן: הערבים טענו שהתהווה מצב, שבו ארה"ב מגינה על האינטרסים של ישראל יותר מן הישראלים עצמם...

ראוי להדגיש כי אף על פי כן באחרונה שוב חיזק המימשל האמריקני, את תמיכתו בעקרון המשא ומתן הישיר כדרך היחידה שתוביל לשלום במזרח התיכון.

ח. האמנם זקוקה ירדן ל"מטריה"?

גורמים ישראלים טוענים בשמה של ירדן, טענה שלא נשמעה מעולם מפי דובריה המוסמכים של ירדן עצמה, והיא - שירדן זקוקה ל"מטריה" בינלאומית על מנת להגן על עצמה מפני איומיהן של מדינות ערב הקיצוניות.

טענה זו מעלה מספר בעיות ושאלות ומהווה, לכשעצמה, מקור לדאגה חמורה:

אם חוששת ירדן מפני מדינות ערב הקיצוניות באשר למסגרת המו"מ ואיננה יכולה לבוא למו"מ ישיר בשל חשש זה - האם תוכל לחתום על הסכם שלום עם ישראל בועידה? האם בועידה - אשר תדון בנושא המהותי - ייעלמו האיומים או שלפתע ירדן תחדל לחשוש מפניהם?

האמת היא אחרת: מה שצפוי בועידה הוא שישראל תיאלץ לעמוד מול קואליציה משותפת של ירדן ומדינות ערב הקיצוניות, כאשר ירדן תטען באופן מתמיד כי איננה יכולה לנקוט אלא בקו הקיצוני, בשל חששה מאיומיהן של אותן מדינות ערביות.

מהיבט אחר, ראוי לשאול מדוע צריכה ירדן להתיישר דווקא עם המדינות הקיצוניות? מדוע אין היא יכולה לחבור למצרים שנשיאה שבר את הטאבו של ההכרה והמו"מ הישיר? האמנם שקידתה של ירדן על טיפוח היחסים עם סוריה, מדינת הטרור הבינלאומי, מצדיקה את הטענה כי היא מבקשת רק "מטריה" בינלאומית כדי לקיים בחסותה מו"מ עם ישראל?

גם כאן, האמת היא כמובן שונה. מי שמתכוון באמת להסדר שלום - יבוא למו"מ ישיר המבוסס על הכרה הדדית, כפי שעשה סאדאת. מי שאינו מוכן למו"מ ישיר - מעיד על עצמו, בעצם סרובו, כי אין פניו להסדר בר-קיימא ולשלום אמת.

ט. פעילותם של גורמים ישראלים למען הועידה הבינלאומית גרמה נזק לישראל.

התגייסותם של גורמים ישראלים למען הועידה הבינלאומית, וחתירתם הבלתי נלאית להפעיל גורמים בינלאומיים ללחוך על ממשלתם ומדינתם שלהם - כבר גרמו לישראל נזק חמור ביותר.

עד היום שרר בישראל קונצנזוס סביב כמה עקרונות יסוד לגבי הדרך להשגת שלום עם בטחון.

אחדות לאומית זו היוותה עבור ישראל נכס בטחוני ממדרגה ראשונה, שעשוי היה להרתיע אויבים מפני הרפתקאות צבאיות נגדה.

שבירת קונצנזוס זה החלישה את ישראל ופגעה בבטחונה וביכולתה המרתיעה.

מעשה זה פגע בבטחון ישראל גם מהיבט נוסף - ההיבט של יחסי ישראל עם יהודי התפוצות.

יהדות זו שעמדה תמיד כחומה בצורה להגנת האינטרסים הבטחוניים של מדינת ישראל, נגררה בפעם הראשונה אל מחלוקת ופילוג בנושא קיומי שלגביו שרר תמיד קונצנזוס לאומי. על ידי כך עורערה יכולתה של יהדות העולם לעמוד לצידה של ישראל במבחנים הקשים, שבפניהם היא ניצבת כעת, ושעוד יהיו לנו בעתיד.

בנושא היהודי עשו אותם גורמים ישראליים מעשה נוסף אשר לא ייעשה, ואשר חומרתו עולה על כל פעולותיהם המזיקות האחרות. הם החלו לטעון באחרונה כי אי הסכמתה של ישראל לוועידה בינלאומית מסכנת את העלייה מבריה"מ.

טיעון זה לכשעצמו הופך את יהדות בריה"מ לבת-ערובה בידי השלטונות הסובייטיים, ומציע להם עילה חדשה לדיכוייה של יהדות זו ולשליטת זכותה האנושית להגר מבריה"מ.

בריה"מ מנעה עליית יהודים, זה עשרות שנים, בלי קשר לסכסוך במזה"ת או לוועידה כלשהי; וישראל זכתה לתמיכת העולם החופשי בתביעתה "שלח את עמי" ללא כל קשר לשאלות אלה, שכן זוהי זכות אנושית בסיסית ועקרונית שאיננה תלויה בדבר.

והנה, דוקא עתה, כאשר בריה"מ החלה לנקוט ניצני שינוי ביחסה אל הלוחמים על חופש העלייה - באים גורמים ישראליים וקושרים את חופש העלייה בוועידה הבינלאומית שלמענה הם חותרים.

במעשה זה - שקשה למצוא מילים להגדרת חומרתו - הם מציעים, למעשה, לבריה"מ עילה להמשיך בדיכוייה של יהדות זו ובשליטת חרותה, ומכשיר לנסות לכפות באמצעותו את עמדתה על ישראל.

בהקשר זה, ראוי לציין גם, כי בגלל חתירתם של גורמים ישראליים אלה למען הוועידה הבינלאומית הוחמצה הזדמנות היסטורית לקדום רציני של תהליך השלום ע"י מו"מ ישיר. דוקא עתה כאשר החלו ניצני שינוי ורביזיה בעמדת בריה"מ במספר נושאים, ונוצרה אפשרות שבריה"מ תשקול מחדש את גישתה הקודמת נגד מו"מ ישיר - צריכה היתה ישראל להפגין אחדות לאומית בעמידה על העקרונות החיוניים לשלום אמת ולבטחון.

ואולם פעילותם של אותם גורמים ישראליים פגעה בסכוי שבריה"מ תנטוש את עמדתה הקודמת, וכי מדוע תעשה זאת עתה, אם יש סיכוי ללחוץ על ישראל מבפנים?

י. הועידה הבינ"ל - נסיון נוסף לאלץ את ישראל לסגת לגבולות 67

הועידה הבינלאומית איננה, דרך לשלום אלא מכשיר להפעלת לחץ מדיני על ישראל. הועידה הבינלאומית היא דרך הנסיגה לגבולות 1967, והחזרת רבונות ערבית לירושלים, וכל זאת - ללא שלום. לפיכך, ההתנגדות לה היא הכרח בטחוני - קיומי עבור ישראל, והתנגדות זו חייבת להיות נושא לליכוד לאומי ולא למחלוקת מפלגתית ואישית. ההתנגדות לוועידה חייבת ללכד את כל שורות העם, לא רק למען בטחון ישראל אלא גם - ובעיקר - למען השגת שלום אמיתי ובר קיימא.

הטענה כי ישראל "יכולה להרשות לעצמה ליטול סיכון" כיום משום שהנסיבות הבינלאומיות נוחות לה (ממשל אמריקאי אוהד, עולם ערבי מפולג וכו'..). - אין בה ממש, שכן, אם אמנם הנסיבות הבינלאומיות כה נוחות לישראל - כי אז עליה לעמוד בכל תוקף על עמדותיה העקרוניות שבהן דגלו כל ממשלות ישראל מזה שנים, ובצדק, שכן גישה זו היא שהניבה פרי והביאה שלום המבוסס על בטחון עם הגדולה והחזקה במדינות ערב.

ואולם האמת היא כי הנסיבות אינן כה נוחות לישראל. היחסים הבינערביים הנם "כחולות נודדים" שכל החרד למדינת ישראל לא ישתית עליהם את בטחונה. המידה המפתיעה של אחדות ערבית שהושגה באחרונה בפיסגת רבת עמון - מוכיחה שוב כי ביחס לישראל ובתביעה לנסיגתה (לטובת אש"פ) - אין הערבים מתקשים להתאחד.

כ. האלטרנטיבה - מו"מ ישיר, הכרה הדדית וישום הסכמי ק.ד.

יש השואלים - בתום לב - האם יש אלטרנטיבה לוועידה בינלאומית, או שמא אי אפשר להתקדם לשלום בלעדיה?

השאלה האמיתית היא, האם יש אלטרנטיבה לבטחון ישראל?

שלום שאיננו מבוסס על הכרה בישראל ועל מו"מ ישיר עימה - איננו שלום ואיננו מהוה תשובה לצרכי בטחונה של ישראל.

האלטרנטיבה לוועידה בינלאומית היתה ונשארה דרך המו"מ הישיר עם מדינות ערב, והסכמי קמפ דייוויד, אשר קבעו נתיב ברור להמשך תהליך השלום, - ובכלל זה פתרון הבעיה הפלשתינית - בדרך שאיננה מסכנת את בטחון ישראל. הן ארה"ב והן מצרים (בראשות הנשיא מובארק) חזרו והתחייבו בפני ישראל כי

הסכמי קמפ דייוויד יהיו גם בעתיד הדרך היחידה להמשיך תהליך השלום. על ישראל להתמיד במאבקה למען דרך זו שכן רק היא מובילה לשלום עם בטחון.

שום מדינה עצמאית איננה מוסרת את בטחונה ואת אינטרסיה החיוניים בידי גורמים זרים, ואפילו הם ידידותיים לה. לא כל שכן לוועידה בינלאומית שרוב משתתפיה הנם בעלי עמדות מוצהרות המנוגדות לאינטרסים הקיומיים של ישראל. הקהיליה הבינלאומית אף איננה דורשת זאת משום מדינה בעולם פרט לישראל.

לפיכך מה שעלינו לדרוש מן הקהיליה הבינלאומית הוא שתתמוך במשא ומתן ישיר בין הצדדים לסכסוך במזה"ת, ושלא תנסה לכפות עליהם פתרון מבחוא, באמצעות ועידה בינלאומית.

הסיכויים למשא ומתן ישיר גדולים היום, מאי-פעם בעבר. החלטת מספר מדינות ערביות בעיקבות פיסגת רבת עמון, לחדש את היחסים הדיפלומטיים עם מצרים, למרות הסכם השלום שלה עם ישראל מוכיחה, שהעולם הערבי מתחיל לקבל את השלום עמנו - ואת הדרך שבה הושג - כעובדות קימות, שאפשר וצריך לחיות עמן.

אם גורמים ישראלים מסוימים יחדלו מלפעול למען הרעיון המזיק של הועידה הבינלאומית, וכל הגורמים הפוליטיים הציוניים בישראל יתלכדו סביב עקרון המשא ומתן הישיר, ניתן יהיה להתקדם, כבר בעתיד הקרוב, לקראת הסכם שלום עם ירדן, ובעקבותיה גם עם מדינות ערב האחרות.

כבר הוכח שהשלום בינינו לבין מדינות ערב אפשרי. בל נפגע במו-ידינו בסיכויים להשיגו ובל נערב גורמים זרים לאזור בסכסוך. תולדות הסכסוך באזורנו מדברים בעד עצמם: כל התערבות בינמעצמתית ובינלאומית הביאה תמיד לקיטוב ולהחרפה בסכסוך, ואילו משא ומתן ישיר - הוביל לשלום.

קובץ הצהרות מדיניות

עמדת ירדן

"...אש"פ ישתתף בוועידה הבינלאומית..." - המלך חסיין, "אל-סיאסה", 29.6.87.

"...ירדן עומדת על הזמנת אש"פ לייטול חלק בוועידה..." - הודעת ממשלת ירדן, 4.5.87.

"... לא נלך לוועידה ללא אש"פ..." - רמ"מ ירדן, זיד אל-רפאעי, "אל-מג'לה", 23.7.87.

"...אין לאפשר לארה"ב לתווך (בין ישראל לערבים) משום שיש לה בעיה רצינית של
אמינות בשל עיסקת הנשק עם איראן ובשל קשריה ההדוקים עם ישראל..." - המלך
חסיין לעתון "בוסטון גלוב", 5.5.87 .

"...חייב להיות מצב שיאפשר לוועידה לקבוע העקרונות שישמשו בסיס לתהליך בין
הצדדים... אם תהיה מחלוקת באחת הוועדות (הדו-צדדיות) נהיה חייבים לשוב למסגרת
הוועידה ולדון בנושא ולקבוע עמדה..." - המלך חסיין, "אל-סיאסה", 29.6.87 .
"הוועידה צריכה להיות ועידה של מהות ולא של מראית עין..." - זיד אל-רפאעי
לסוכנות רויטר, 8.4.87 .

עמדת מצרים

"...לא תתכן ועידה בינלאומית ללא אש"פ..." - סגן רמ"מ מצרים ושר החוץ שלה,
עצמת-עבד אל-מגיד לסוכנות הידיעות הקטרית, 2.4.87 .

"...אש"ף יקבע את חברי משלחתו..." - עצמת עבד אל-מגיד, "אל-אח'באר", 12.7.87 .

"...מצרים דבקה בייצוג הפלסטינים ע"י אש"ף בכל מהלך מדיני ובמיוחד בוועידה
הבינלאומית והיא דוחה פרסומים שאינם עולים בקנה אחד עם עמדה זו..." - ד"ר
אסאמה אל-באז, ראש לשכת הנשיא מובארכ. "הארץ", 6.3.87 .

"...הוועידה צריכה להביא לפתרון כולל של הסכסוך הישראלי-ערבי מכל צדדיו... באפן
שיביא שיבטיח החזרת כל האדמות הערביות הכבושות וכל הזכויות הלאומיות לעם
הפלסטיני..." - עצמת עבד אל-מגיד, אל-אח'באר, 20.4.87 .
(בראיונות לעתונים "אל-אהראם" ו"אל-ראי" "אל-עאם" - 5.3.87)

החלטות ועידת הפסגה הערבית/נובמבר 1987

מתוך הודעת הסיכום של הפסגה (הסעיף הדרן בוועידה הבינלאומית) :-
"...במסגרת הלגיטימיות הבינלאומית והחלטות האו"ם ועל יסוד החזרת כל האדמות
הכבושות והחזרת הזכויות הלאומיות של העם הפלסטיני - תומכים מנהיגי ערב
בכינוס ועידה לשלום בחסות האו"ם ובהשתתפות כל הצדדים הנוגעים בדבר ובכללם
אש"פ כצד שווה ליתר הצדדים והחברות הקבועות במועצת הבטחון..." - רדיו
רב-עמיון, 11.11.87 .

עמדת ברה"מ

"...הדרך להסדר מצויה בוועידה בינלאומית בעלת סמכויות מלאות בהשתתפות אש"פ וחמש
החברות הקבועות במועצת הבטחון..." - יורי וורונצוב, סגן ראשון לשר החוץ

הסובייטי (בשיחות במצרים), 18.10.87 .

"...ברה"מ תומכת בוועידה בינלאומית בהשתתפות הצדדים המעורבים לרבות אש"פ... -
גנאדי ז'ורבלאיב (שגריר ברה"מ במצרים) לעתון "אל-וטן", 23.2.87 .

"...הוועידה הבינלאומית לא תהפוך למטריה למו"מ ישיר בין ישראל לבין מדינות
ערב... חמש החברות הקבועות במועצת הבטחון והצדדים הנוגעים בדבר צריכים למלא
תפקיד פעיל... הצדדים יוכלו להיפגש באופן בילטרלי ואולם החלטותיהם יוגשו
לאישור למליאת הוועדה..." - אלכסנדר זינצ'וק (שגריר ברה"מ בירדן) במסיבת
עיתונאים ברבת עמון. ("הארץ" 3.3.87).

עמדת סין

"...סין עומדת על כך שלאש"פ יהיה ייצוג עצמאי בוועידה..." - שר החוץ הסיני, וואו
שואה צ'יאן. (בעקבות פגישה באו"ם עם מ"מ רה"מ ושר החוץ הישראלי), "הארץ",
1.10.87

דיווח מזכיר האו"ם

ברה"מ וסין תובעות שהוועידה הבינלאומית - בהשתתפות אש"פ - תהיה ועידה של מהות
ולא תסתפק בנושאים טיקסיים (וכן) לא תשמש פתיחה בלבד.
- דיווחים בנדון בשלושה עתוננים ישראליים "דבר", "ידיעות אחרונות", "מעריב",
8.5.87 (מנציגיהם בניו-יורק).

הערכת פרופ' הנרי קיסינג'ר (בשיחה עם חברי "ועידת הנשיאים", 20.5.87)
"...יש לי ספקות חמורים ביחס לוועידה בינ"ל המורכבת בעיקר ממדינות שעמדתן
המוצהרת כלפי ישראל איננה אוהדת כלל..."
"...עצם הבעת עמדות מצד משתתפות בוועידה בינלאומית היא סוג של לחץ... עצם הבעת
עמדת ארה"ב היא סוג של לחץ... עשיתי זאת בעצמי..."
"...ההשואה לוועידת ז'נבה (ב-1973) איננה תופסת משום שאז שררו תנאים מיוחדים
ביותר..."
"...לא קל לפרק ועידה (בינ"ל) משעה שהיא כונסה פעם... ואין זה קל לפרוש
ממנה..."
"...האמנם מסכימים חסיין ואסד שהוועידה לא תמלא כל תפקיד במו"מ? שהיא תתכנס ליום
יומיים ואז תתפזר? מי ירומה ע"י ועידה שתתכנס ליום אחד בלבד? מדוע רוצים בה
הערבים?..."
"...הסובייטים יגנו על הערבים, ארה"ב תשמש כמתווך וישראל תיוותר לבדה..."

** ירצא

שמרד

**

**

**

הודעם: 10,1334

אל: אתונה/30, בודן/40, בריסל/23, האג/28, לונדון/38, פריס/68, רומא/29

מילנו/16, מזריד/27, אוסלו/21, קופנהגן/14, ליסבון/16, רוש/68,

ני/68

מ-: המשד, תא: 021087, זח: 1205, זח: ר, טג: ש

נד: 8

שמרד/דגיל

(נ.ת. 447).

טביר.

דע: ביירות מאיה, נאוי'ם, מתני/ ורשינגטון.

ועידה בינ'ל בעצרת . שלן 152.

(א) אשתקד במסעו ה-10 (מלבד יוון וספרד שהצביעו בעד) על הצעת ההחלטה 41/43/0 בזכר ועידה בינלאומית.

(ב) אנו מקווים שדנמרק יתז עם יתר שותפותיה תתמיד לפחות בעמדתה הנ'ל. לא ברורים לנו זכריו של ביינגורד על כסיונס להגיע 'לנוסח מתואם עם הערבים ואש'ף', כי הרי 'נוסח מתואם' גזה לא יוכל להיות יותר קרוב לעמדה המוצהרת שבנארם שה'ח דנמרק בעצרת מנוסח החלטת אשתקד שבה הכניסו הערבים מירב התיקונים הקוסמטיים כדי לאחד שיני המערב (אך לא הצליחו לזכות בתמיכתו).

(ג) בעניין פרטים דאו-נא עמ' 5 בתדרוכנו לקראת העצרת (החוברת הצהובה).

מנהל ארבי'ל 2.

נא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ. : שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, טמנכל, ממד, רט, אמן, אירא, אירב,
מצמא, ארבל 27

אמן גאולתנו הריני

התקופה

התקופה
הקדם ועשה
נשה
ניידות לטיפול נמרץ
24 שעות ביממה.

1 ש"ח יום ה' ח' בתשרי תשמ"ח, 1 באוקטובר 1987 VOL.68/20798 OCTOBER 1
(מלל מע"מ ובאילת 85 אג"י)

שמעון פרס נועד בניו-יורק למשך יותר משעה עם עמיתו הסיני

פגישה ראשונה בין שרי החוץ של סין וישראל

סין עומדת על כך שלאש"ף יהיה ייצוג עצמאי בוועידה • נציג סיני לעיתונאים ישראלים: אין להתעלם מסימנים המוכיחים על גישה סינית חדשה כלפי ישראל • שגרירי 2 המדינות באו"ם יקיימו מגעים שוטפים • שרי החוץ היוגוסלאוי לפרס: לא נחדש לפי שעה הקשרים עם ישראל

התפרשה על ידי מקורביו של פרס כריכוך קל בעמדה הסינית. פרס נשמע מאופק וזהיר כאשר נפגש עם עיתונאים ישראלים שהמתינו לו באולם הקבלה של בניין הנציגות הסינית. "יש מרחק (סוף בעמוד 5)

כעסקית. תהליך השלום היה הנושא המרכזי בשיחה בין שני השרים. בשלב מסוים אמר שר החוץ הסיני, וואו שואהצ'יאן, לפרס כי כל מה שיוסכם בין ישראל לערבים בנושא הוועידה הבין-לאומית יהיה מקובל על סין. התבטאות זו

הבין-לאומית לשלום, והרגיש כי סין העממית עומדת על כך שלאש"ף יהיה ייצוג עצמאי בוועידה. הפגישה נערכה בבניין הנציגות הסינית במנהטן ונמשכה יותר משעה - למעלה מן הזמן שהוקצב לה מראש. האווירה הוגדרה

מאת שלמה שמור
סופר "הארץ" בניו-יורק
ניו-יורק (מיוחד ל"הארץ"). בפגישה ראשונה בין שרי החוץ של סין העממית וישראל, חזר המדינאי הסיני והציג בפני עמיתו הישראלי עמדות נוקשות לגבי רעיון הוועידה

הועידה הבינלאומית

הידיעה על ביקורו הקרוב של מזכיר המדינה שולץ בישראל העלתה מחדש לכותרות את נושא הועידה הבינלאומית. המחזה פתטי קמעא: כל אימת שמתחדש משהו הקשור לזירה המדינית המזרח תיכונית מתעוררת מתרדמתה מקהלה להנשמה מלאכותית המוציאה את הועידה הבינלאומית מקברה, ומשתדלת להעניק לה עוד כמה שעות חיים בטרם תגווע שוב ותעלם מן הבמה.

אנדריי גרומיקו, שר החוץ לשעבר - והיום נשיא בריה"מ אמר פעם ליצחק שמיר באחת מפגישותיהם בניו-יורק: "אם לא תרצו בוועידה, היא לא תתקיים; ואם תרצו בה, גם ידידתכם הגדולה, ארה"ב, תבוא לוועידה". גרומיקו קלע בדבריו לאמת שלא השתנתה במאומה מאז. לארה"ב לא היה מעולם וגם לא הגיוני שיהיה לה ענין בוועידה בינלאומית לשלום במזרח התיכון במתכונת שמדובר בה, כלומר בהשתתפות בריה"מ ושאר החברות הקבועות במועצת הבטחון.

בהופיעו בפני מועדון הנשיאים בניו-יורק ב-20 במאי השנה, אמר דר' הנרי קיסינג'ר: "עסקתי במשך שנים בהוצאתם של הסובייטים מן המזרח התיכון ומהתהליך המדיני". מכאן שעל פי איזה הגיון ירצה עתה הממשל הרפובליקני, ששקד על צמצום השפעתם של הסוב' במזרח התיכון, להזמין בחזרה לזירה במעמד שווה לזה של ארה"ב?

אפשר לתמוה עוד יותר על אותם גורמים ישראלים שמצאו פתאום בוועידה הבינלאומית את הנוסחה הגואלת, שהרי בזכות מהלכיו המבריקים של קיסינג'ר בשנות השבעים, שניטרלו את הסוב', נתאפשר לנו להגיע להסכמי הפרדה, להסכם הביניים עם מצרים, לחוזה השלום עם מצרים ואף להגברת הסיכוי להדברות ולמו"מ לשלום עם ירדן. הסוב' הוצאו ממצרים, קוצצה השפעתם באיזור, הצטמק כוחם של בעלי בריתם - סוריה ואש"פ - וכתוצאה מזה, גבר כוחן של המדינות הקרובות לארה"ב - מצרים, ירדן ומדינות המפרץ הפרסי התומכות בהן. ברור שמצב זה גרם מורת רוח גדולה במוסקבה וזו השקיעה מאמצים רבים כדי לסכל את מהלכיה של ארה"ב ולחתור תחת הישגיה. סוריה, לוב ואש"פ הפעילו לחצים כבירים על מצרים של סאדאת ועל ירדן כדי להניאן מלהשתתף בתהליך המדיני שארה"ב וישראל ביקשו לקדמו. מנהיגים ערביים מתונים קיבלו איומים, אך סאדאת עמד בלחץ ולא מש מדרכו.

במקביל ללחץ הישיר והעקיף שהסוב' הפעילו נגד תהליך השלום באיזור, הם הציגו אלטרנטיבה משלהם - והיא הועידה הבינלאומית. בדרך זו הם ביקשו להפגין שגם להם יש דרך מדינית לקידום פתרון הסכסוך, וכדי שהחבילה תראה קוסמת, הם ביקשו לשוות לוועידה תדמית תמימה ומושכת. עוד בתקופתו של ברז'נייב, ניסו נציגים סוב' להרגיע את חששותיה של ישראל מסכנת הועידה, וטענו שכל מטרתה היא לסייע למו"מ בין הצדדים; שיוקמו במסגרתה ועדות גיאוגרפיות דו-צדדיות; שהיא לא "תכפה" פתרונות (וכי מיהו חשב שהצבא האדום יתיישב על ספסלי הועידה?) שאש"פ בתור שכזה לא חייב להשתתף בוועידה מתחילתה, ועוד, ועוד. במקביל, דוברים סוב' רשמיים הצהירו מעת לעת שישראל חייבת לשים קץ לתוקפנותה ולכבוש, לסגת לקוי 1967, להסכים לכנון מדינה פלשתינית, ואש"פ חייב להיות הגורם שייצג את הפלשתינים במו"מ להסדר.

השלטון בבריה"מ התחלף, אך מדיניותו במזה"ת ויעדיו האסטרטגיים באיזור לא השתנו ביסודם. השיפורים הקלים ביחסים הפורמליים של ישראל עם מדינות מזרח אירופה החלו עוד לפני גורבצ'וב עלה לשלטון, ויש להניח שתהליך זה יימשך. מוסקבה מבינה שחרם דיפלומטי מוחלט על ישראל והמשך סגירת השערים בפני עליית יהודים מבריה"מ יצמצמו את הסיכויים לקידום הועידה הבינלאומית, שהיא חפצה בה כל כך, עד לאפס. זאת ועוד: חרם כזה יבלוט עוד יותר לשלילה בנוף ה"גלסנוסט" שבריה"מ משתדלת לטפח במסגרת מדיניותו החדשנית של גורבצ'וב. לכן הותרה הרצועה במידה מבוקרת ומוגבלת בתחום היהודי, ומדינות הגוש הסוב' החלו לקיים מגעים עמנו ולהקים מסגרת מינימלית ביותר של קשרים הדדיים באמצעות "משרדי אינטרסים".

ברור, על-כן, שהסכמה ישראלית לועידה בינלאומית תהיה הישג רב-חשיבות למדיניותה של בריה"מ. ארה"ב התנגדה לרעיון באופן עיקבי - עד אשר קם גורם ישראלי ונתן הסכמתו. ברגע שנראה היה שישראל מתנתקת מארה"ב, נהפך מצבם של האמריקאים כלפי מדינות ערב לפרובלמטי, שכן אותו גורם ישראלי השמיט את הקרקע מתחת לטענתה של ארה"ב שהתנגדותה לועידה נשענת על סירובה של ישראל. אילו המשיכה ארה"ב להתנגד בתוקף לועידה, היא היתה משחקת לידי בריה"מ ודוחפת את הערבים לזרועות הסוב', כי אם ישראל מסכימה לועידה, מה לה לארה"ב להיות יותר אדוקה ממנה, אלא אם כן - כך יטענו הערבים והרוסים - אין לארה"ב אינטרס אמיתי בהסדר של שלום, ועדיף לה הסטטוס קוו.

אותם גורמים ישראליים שנתפסו לרעיון הועידה ברגע של חולשה או אי-ידיעת ההשלכות, גרמו לזעזוע בהערכות המדיניות והאסטרטגית במזה"ת, שהתפתחה במשך העשור האחרון. כל זמן שהאופציה היחידה שהיתה פתוחה בפני ירדן (וסוריה) היתה זו של מו"מ ישיר, והאופציה הצבאית לא היתה ריאליסטית בגלל עוצמתה של ישראל והברית עם ארה"ב, הלך וגבר הסיכוי שמדינות ערב - ובראשן ירדן - ילכו בעקבות מצרים ויבואו לשולחן המו"מ לשלום. זריקת העידוד שקבלה הועידה מידי מגזר ישראלי אחד הנחיתה מכה קשה על סיכוי זה, ופתחה בפני מדינות ערב, בתמיכתה של בריה"מ, יכולת תמרון חדשה על חשבון מעמדה של ישראל.

לא צריך להכביר מילים על הנזק החמור שברעיון הועידה הבינלאומית. ישראל תהיה מבודדת. מדינות ערב יפעלו עפ"י המכנה המשותף הנמוך והקיצוני ביותר. אש"פ יהיה מיוצג שם בדרך זו או אחרת. הסוב' יעניקו לערבים ולתביעות הקיצוניות גבוי מלא. יופעל עלינו לחץ "להתפשר". ייווצר קונסנזוס לנסיגתנו לקוי 1967, ומי שחושב שלנוכח כל זאת נוכל לקום ולצאת מן הועידה בלא שייגרם לישראל נזק חמור, משתעשע באשליות.

הועידה נמצאת בבית הקברות. מוטב לכולנו - מכל המחנות הפוליטיים - שהיא תנוח בשלום על משכבה.

Your editorial of 28 sept states that the U.S. should sell sophisticated arms to Saudi Arabia because, by supporting the proposal for an International Conference on the Middle East, the Saudis have demonstrated that they are "eager", even "desperate", to become "active in peace with Israel". Prime Minister Shamir, on the other hand, is accused of obstructing peace by rejecting the idea.

It is difficult to see how support for an international conference

with the major powers assuming not a ceremonial but a participatory role, can qualify the Saudis as pursuers of peace. Syria and the PLO, the most violent and virulent elements in the region, also favor an international conference under such terms.

Should the U. S. sell them sophisticated arms?

The idea for an international conference - lest we forget - comes from the Soviets and the PLO. Until the Administration very recently expressed its interest in carefully exploring the proposal, it too rejected it as adamantly as Mr. Shamir does today. Did that make the U.S. a rejector of peace?

The Saudis have been contributing \$750 million a year to Syria - Iran's ally and acknowledged sponsor of international terrorism - to enable it to buy vast quantities of Soviet arms. They have contributed more than a billion dollars to the PLO, and they withhold a PLO tax from

every foreign Arab worker. They have diverted vehicles and guns, bought from the U.S. and intended for the Saudi army, to the PLO in Lebanon (where they were captured by Israel). They have undermined American-Jordanian efforts in the "West Bank" by financing PLO activities there. They have opposed every American peace initiative and have forced Jordan to do so too. They are unremittingly hostile to the Camp David accords, have refused to resume diplomatic relations with Egypt and have undermined Egypt's efforts to return to the Arab fold. Last February, Prince Sultan, the Saudi Defense Minister, was quoted as saying that his country's gigantic arms buildup "was focused on Israel".

This is hardly a portrait of a regime eager to be "active in peace with Israel".

Mr. Shamir's insistence on direct negotiations between the parties to the conflict, either through bilateral talks or a regional conference, which was flatly rejected by Saudi Arabia only two weeks ago is by all international standards irreproachable. Surely the U.S. would not allow its national interests, let alone questions relating to its very existence, to be determined by an international parcel. Direct talks are the only way sovereign states can effectively reach agreements. They have proven themselves at Camp David and they will prove themselves again.

נכנס

בלמס

חרזם: 9,15328

אל: המשרד

מ-: ניו, נר: 589, תא: 220987, זח: 1500, דח: מ, טג: ב

נד: @

בלמס/מידוי

אל-: מעת

דע-: מצמא, רושינגטון (נר 90)

מאח: עהונרה/ניו יורק

NEWS SUMMARY SEPTEMBER 22, 1987

PRESS REPORTS

AMERICAN JEWISH CONGRESS URGES PEACE CONFERENCE

NYT-SCIOLINO P.1-THE AJC, IN AN UNUSUAL MOVE FOR A MAINSTREAM JEWISH ORGANIZATION, EXPRESSED SUPPORT FOR AN INTERNATIONAL PEACE CONFERENCE. THE STATEMENT AMOUNTED TO STRONG ENDORSEMENT OF PERES'S POSITION. THE EMBASSY IN WASHINGTON WOULD NOT COMMENT. OTHER MAJOR JEWISH ORGANIZATIONS STATED THAT IT IS UP TO THE ISRAELI GOVERNMENT TO DECIDE FOR ITSELF. (CABLED)

ISRAEL IS TARGET OF EXPULSION FROM ATOMIC ENERGY AGENCY

NYT-SPECIAL-A CAMPAIGN HAS BEEN MOUNTED BY THIRD WORLD COUNTRIES WITH SOME SOVIET SUPPORT TO OUST ISRAEL FROM IAEA. THE MOVE IS STRONGLY OPPOSED

SECRET
1000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

BY THE US AND OTHER WESTERN NATIONS. US ENERGY SECRETARY HERRINGTON IS QUOTED. (CABLED)

PALESTINIAN PROFESSOR BEATEN AFTER TALKS

NYT-SPECIAL-MASKED MEN BEAT SARI NUSSEIBEH AFTER REPORTS APPEARED IN THE ISRAELI PRESS THAT HE AND OTHER PALESTINIAN LEADERS HELD SECRET TALKS ABOUT THE PALESTINIAN PROBLEM WITH MEMBERS OF LIKUD.

US REPORTS FIRING ON IRANIAN VESSEL

NYT-HALLORAN P.1-A US HELICOPTER GUNSHIP FIRED ON AN IRANIAN VESSEL LAYING MINES IN THE PATH OF AMERICAN SHIPS, SETTING THE CRAFT ON FIRE. IN ANOTHER INCIDENT, A BRITISH TANKER WAS FIRED ON BY AN IRANIAN GUNBOAT. (ALL PAPERS)

DN-REHM (ANALYSIS) THE US EXPECTS IRAN TO SCALE BACK ITS MINE-LAYING IN THE GULF IN RESPONSE TO THE US ATTACK RATHER THAN RISK A WIDER MILITARY CONFRONTATION, ADMINISTRATION OFFICIALS SAID.

IRAQIS FACE GROWING WAR FROM WITHIN

NYT-COWELL-IRAQ IS FACING A WAR WITHIN ITS BORDERS WAGED BY KURDISH GUERRILLAS AND SHIITES. BOTH ARE SAID TO BE SPONSORED BY IRAN. IN RESPONSE IRAQ IS SAID TO HAVE DYNAMITED AT LEAST 500 KURDISH VILLAGES OVER THE LAST 6 MONTHS IN A RUTHLESS DRIVE TO DENY SANCTUARY TO KURDISH GUERRILLAS.

REAGAN FAVORS SANCTIONS IF IRAN BARS CEASE-FIRE

NYT-BRINKLEY P.1-REAGAN SAID THAT THE SECURITY COUNCIL SHOULD ADOPT SANCTIONS AGAINST IRAN IF IT DOES NOT ACCEPT A CEASE-FIRE. SPEAKING AT THE UN, REAGAN STATED THAT THE UN MUST PROTECT THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS FROM BEING DEBASED AS IT WAS THROUGH THE INFAMOUS 'ZIONISM IS RACISM' RESOLUTION. (TEXT OF SPEECH-NYT) (ALL PAPERS)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

IRANIAN AIRLINER HELD IN FRANKFURT

NYT-SPECIAL-THE WEST GERMAN POLICE PREVENTED AN IRANIAN JET FROM LEAVING FRANKFURT UNTIL IRANIAN GUARDS RELEASED AN IRANIAN MAN BEING HELD ON BOARD.

LIBYA RECRUITS DRUSE MILITIAMEN--PLO ALREADY THERE

NYT-SPECIAL-ABOUT 800 LEBANESE MILITIAMEN LEFT LEBANON TO SERVE AS MERCENARIES IN KHADAFY'S ARMED FORCES IN THE WAR WITH CHAD. THE MEN WENT TO LIBYA VIA DAMASCUS AIRPORT. PLO GUERRILLAS HAVE BEEN FIGHTING WITH LIBYAN FORCES FOR THE PAST 2 YEARS. PLO SOURCES SAID THEIR MEN RECEIVED VALUABLE TRAINING IN THEIR SERVICE WITH THE LIBYANS.

RABBI SUCCESSFUL IN CONVERTING NON-JEWS

ND-FIRSTMAN (CENTERFOLD STORY) RABBI STEPHEN LERNER A CONSERVATIVE RABBI, IS A LEADER IN CONVERTING NON-JEWS TO JUDAISM. HIS CENTER HAS CONVERTED 500 IN THE PAST 6 YEARS.

LETTERS

WSJ-DAVID BAR-ILLAN WRITES THAT THE US DECISION TO SELL ARMS TO SAUDI ARABIA IS A GROSS MISTAKE. FOR EXAMPLE, LAST FEB., THE SAUDI DEFENSE MINISTER SAID THE BUILDUP WAS 'FOCUSED ON ISRAEL.'

WSJ-4 LETTERS ON THE US DEPENDENCE ON OPEC.

LAURA KAM
ITONUT
NYC

חפ: שהח, דהח, שהובט, מנככל, ממנכל, ממנכל, ממד, רט, אמך, קלוררי, מעת,
הטורה, לעמ, דורצ-ים, דורצ, מזנר, צנזורצבאי, מצמא, פרנ, מזתיס,
מתאשטחיים, תמוצות

...THE ...
...THE ...
...THE ...

...THE ...

...THE ...

...THE ...
...THE ...
...THE ...

- * כן לשלום - במעשים ולא בדיבורים והצהרות
- * כן למשא ומתן ישיר - כי מו"מ ישיר פירושו הכרה בישראל ובמעמדה כשותף שווה.
- * כן למשלחת ירדנית-פלשתינית - כי אנו רוצים בהסדר כולל שיפתור גם את בעית ערביי א"י
- * כן להשתתפות מצרים במשא ומתן - כי היא מדינה ערבית מובילה שעשתה שלום עם ישראל .
- * כן להשתתפות ארה"ב - כי היא הוכיחה שיש לה אינטרס בשלום ביציבות .
- * כן לבטחון!

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא

בלמט

חוזם: 6782/8

אל: נוי/336, רוש/331, וינה/116, גנבה/116, בנגקוק/153, טוקיו/117,
 ביירט/203, קומנהגן/65, ברזיליה/68, לימה/84, ליטבון/46,
 אוטלו/55, ארטבה/79, מבטיקו/91, קרקט/92, קנברה/77, אתונה/95,
 בון/227, בריטל/108, האג/109, לונדון/138, פריס/229, רומא/133,
 מילנו/78, מדריד/115, אנקרה/45, קינשאסה/72
 מ-: המשרד, תא: 120887, זח: 1305, דה: מ, ט: ג, ב
 נד: 6

בלמט/מיירי

דו"ח ארועים ירמי - 12.8.87

על הועידה הבינ"ל

- א. ירון: שה"ח אמר שנושא הועידה לא הגיע למבוי סתום וכי אין חלופות מעשיות אחרות. על ביקור היל (שליחו של שולץ) בישראל, אמר שזו התקדמות מצד ארה"ב בנסיונה לשכנע את שמיר בנושא הועידה (אלראי 11).
- ב. לבנון: ג'מייל אמר שעל לבנון להשתתף בוועידה לצידן של סוריה וירדן. הוסיף שלא ניתן להגיע לפתרון הבעיה הפלס' מבלי לדון בבעיה הפלס' בלבנון (סי"צ, 12).

המרכז

חב

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, טמנכל, ממז, רס, אמן, ארבל, ארבל, 33,
 פרנ, מעת, הסברה, לעמ, מתאסשטחים, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אירא, אירב,
 אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, א יוג, לוברני, תפוצות

RECEIVED
 DEPARTMENT OF THE ARMY
 WASHINGTON, D. C.
 JAN 10 1951

RECEIVED
 DEPARTMENT OF THE ARMY
 WASHINGTON, D. C.

1. TITLE: ...

2. ...

...

...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא

בלמט

חוזם: 5217/8

אל: בני/261, נוש/248, ווינה/96, גנבה/94, בנגקוק/120, טוקיו/94,
 ביירט/153, קומבהגן/48, ברזיליה/58, לימה/68, ליטבון/39,
 אוטלו/44, אוטבה/64, מבטיקו/74, קרקט/76, קנברה/64, מתונה/82,
 בון/191, בריטל/93, האג/84, לונדון/109, מריט/182, רומא/104,
 מילנו/64, מדריד/92, אנקרה/32, קינשאטה/64
 המשד, תא: 100887, זח: 1444, דח: מ, ט, ג: ב

8:

בלמט/מייד

ד"ח ארועים יומי - 10.8.87

בכירים ירדנים על הועידה הבינ"ל

א. אלח'טיב, שר ההגנה, ל'אלאסבוע אלערבי (לבנון, 3),
 'אנו תומכים בוועידה אפקטיבית ואמיתית ולא בוועידה
 שתהיה מסגרת פורמלית (בלבד) כפי שרוצים מספר חוגים
 ישראלים. תומכים ב-242 מכיוון שהיא קובעת שהכנוש
 הישראלי בלתי חוקי כמו גם פעולות ההתנחלויות וייחוד
 השטחים. הועידה אינה צריכה לדון בעתיד השטחים, כרוון
 שמיד, אלא בלוח הזמנים לנסיגה ישראלית מהשטחים.
 הוסיף 'הקבועות במועבי'ט הן גורם כח שייחייב את
 ישראל לקבל את ההסדר'. בהקשר זה, מפי מרואן דודין,
 שר לעניני האדמות הכבושות ל'אלאסבוע אלערבי
 (27.7), שהצהרת פרס על גבול הירדן היא לפי פירושו
 ל-242 למיור יש להציב בסיסי תצפית על הנהר כדי להבטיח
 לישראל גבול בר-הגנה. הם מצפים שישראל תמסור את
 האדמות הכבושות לירדן, אש'ף או לגורם אחר בשלב
 ביניים עד שיועברו לבעליהן החוקיים, רק באמצעות
 הסכמה ירדנית-פלסטינית יכולנו להביא להשתתפות אש'ף
 בוועידה. בשטח שישוחרר יערן משאל עם ע"ו גורמים
 נייטרליים ואם יוחלט להקים מדינה עצמאית זהו ענינם
 של תשובי השטחים'.

RECEIVED FROM THE
 DEPARTMENT OF THE ARMY
 OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL
 WASHINGTON, D. C. 20315
 DATE: 10/15/57
 TO: THE ADJUTANT GENERAL
 WASHINGTON, D. C. 20315
 FROM: THE ADJUTANT GENERAL
 WASHINGTON, D. C. 20315
 SUBJECT: [Illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01/15/01 BY 60322 UCBAW/STP/STP

EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE, THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED
DATE 01/15/01 BY 60322 UCBAW/STP/STP

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01/15/01 BY 60322 UCBAW/STP/STP

גזן האזינו

9.8.87 | שנת ה'תשמ"ז

החוברת על הוועידה הבי"ל תופץ רק לאחר אישור הדומטכ"ל ושד הבטחון

מאת אבי בנידו, כתבנו הצבאי
לישכת שר הבטחון הודיעה למפקדת קצין חינוך ראשי, כי הפצת
החוברת בנושא הוועידה הבינלאומית בקרב מפקדי צה"ל לא תאושר
בטרם יעיינו בה ויאשרו אותה הדומטכ"ל ושד הבטחון.
לכתבנו נודע, כי העבודה על החוברת, שהיתה כבר בשלבים
מתקדמים, נעצרה.
קצין חינוך ראשי בצה"ל תתאלוף נחמיה דגן, ביקש באמצעות
דפי ההסבר להבהיר למפקדי צה"ל ולחייליו את מהות המונח וועידה
בינלאומית, ואת עמדות שני הצדדים במחלוקת, כפי שהוא נוהג
לעשות מירי פעם בנושאים העומרים על סדר היום הציבורי.
עוד נודע, כי בשל רגישותו המיוחדת של הנושא העבירה מפקדת
קצין חינוך ראשי את דפי ההסבר בטרם פירסומם לעיונם של בכירים
במשרד דה אובמשרד החוץ, והם אישרו את הנוסח.
בעקבות פנייה של חה"כ פנחס גולרשטיין קובע עכשיו שר
הבטחון, כי בטרם תושלם הכנת החוברת וטרם תופץ בצה"ל יעיינו בה
הוא והדומטכ"ל.

א/ד/א?

9.8.87 | שנת ה'תשמ"ז

בצה"ל עוכבה חוברת על הוועידה הבי"ל

לישכת שר הבטחון הודיעה למפקדת קצין חינוך
ראשי, כי הפצת חוברת בנושא הוועידה הבינלאומית
בקרב מפקדי צה"ל לא תאושר, בטרם יעיינו בה ויאשרו
אותה הדומטכ"ל ושד הבטחון.
לכתבנו נודע, כי העבודה
על החוברת נעצרה, בהיותה
כבר בשלבים מתקדמים.
קצין חינוך ראשי בצה"ל,
תתאלוף נחמיה דגן, ביקש
באמצעות דפי ההסבר, להב
היר למפקדי צה"ל ולחייליו
את מהות המונח וועידה בי
נלאומית ואת עמדות שני
הצדדים במחלוקת. בשל
נו בה הוא והדומטכ"ל.

פי "הארץ"
הארץ שגם נאשר
כה"א אשף...

אזני האזינו

למשל...

א/ד/א

ט ד ס ט מ כ ר ק

דף מתוך 5 דפים

סוג כספוני גלוי

מחירות מיידי

תאריך/ז"ח 1500 27 באוגוסט 87

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

אל: המשרד, בטחון.

140 163

1/5
היין הוואיני (א/א/ו/ג)

אל: מצפ"א, מעי"ת

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת

להלן קטעים מהופעה סגן המזכיר ריצ'רד מרפי בתכנית WORLDNET

.6-8-87

תחנות

MR. WHITE: Thank you, Rome. We go now to Tel Aviv for an opening question. Tel Aviv, proceed.

Q (?) , Israeli television. Sir, in Israel (inaudible) the International Peace Conference, and each claim that the US is on its side. Now, on the eve of Mr. Charlie Hill's arrival in Jerusalem, could you please tell us Washington's clear-cut stand with regard to the conference?

SEC. MURPHY: Could I have the very last part of your question again, starting with Charlie Hill?

Q Now on the eve of Mr. Charlie Hill's arrival in Jerusalem, could you please spell out Washington's clear-cut stand with regard to the conference?

SEC. MURPHY: Well, Charlie Hill will be arriving in Israel this coming weekend. He is going out there -- he is -- he serves, as you know, in the Department as Secretary Shultz's executive assistant, and he is going out there to discuss a variety of issues, including the peace process. You asked what is our view on the international conference. Well, we have been working quietly for the past two years to see whether the conference -- a conference -- might be structured in way acceptable to all parties, as a way to get quickly to direct negotiations, direct negotiations being our conviction the only way that the issues remaining -- remaining to be solved between Israel and its Arab neighbors are going to be worked out.

2 1 2 3 1 3 2
המזכיר ריצ'רד מרפי
המזכיר ריצ'רד מרפי
המזכיר ריצ'רד מרפי
המזכיר ריצ'רד מרפי
המזכיר ריצ'רד מרפי

G2
140N.
163

2/5

They cannot be worked out by fiat, they cannot be dictated by the Security Council or by any powers outside of the region. So our view is that if a conference could be structured, it is one possible way to proceed if it could be structured in a way acceptable to all the parties. Obviously, it has to be acceptable to Israel, it has to be acceptable to Jordan, and anyone else that might be attending such a conference. But we have been encouraged by progress over the past several months, by a convergence of views, primarily with the basic theme that if a conference is developed, (it?) would not have any authority to either veto agreements reached between the parties or impose its will on those parties.

MR. WHITE: London, thank you very much. We go now to Paris for a roughly five-minute block of time. Paris, go ahead, please.

Q (Inaudible) -- Lebanon. Ambassador Murphy, how would you describe Syrian-American relations at this stage, after General Walters' visit to Damascus, and how would it affect the situation in Lebanon?

SEC. MURPHY: General Walters' visit to Damascus in early June was a step directed by President Reagan in the wake of certain actions taken by the government of Syria, including the closing of the offices of the Abu Nidal organization, one of the most vicious organizations dedicated to terrorism operating anywhere in the world today. President Reagan sent General Walters out to engage in the review of a broad set of issues, bilateral, regional issues, with President Assad. It was a good visit, a very frank setting forth on both sides of our positions, and we are looking forward to further steps to normalize the dialogue between Washington and Damascus which was interrupted when we withdrew our ambassador last November.

Further steps are under consideration right now as to how to normalize that dialogue. I think the desire is there on both sides. Now, I can't predict what effect this will have on Syrian-Lebanese relations. Our policy on Lebanon is unchanged. We hope very much to see the restoration of the territorial integrity and sovereignty of Lebanon and the removal of all foreign forces from Lebanon to give the Lebanese people the chance to reconstitute their country once again. We have time for that. Rebirth in Lebanon is long overdue, will depend heavily, principally, primarily on the efforts of Lebanon's own leaders. To the extent we can play a role, we will be ready to support the legitimate institutions of Lebanon.

*

G2 - N,
140 163

3/5

MR. WHITE: Rome, thank you very much. We switch by satellite now to Tel Aviv for a block of questions. Tel Aviv, go ahead please.

Q (Inaudible) from IDF (?) Radio, (inaudible).
Ambassador, you met recently with you Soviet colleague, Vladimir Polyakov. During your two days of meetings, were you able to detect any real in Soviet policy towards Middle East, towards Israel? And generally, what are the prospects of American-Soviet dialogue concerning the Middle East problem?

SEC. MURPHY: Well sir, this was the third annual session we've had with the Soviets on Middle East issues. This was a series of talks agreed upon between President Reagan and General Secretary Gorbachev on regional matters. I would say that this was, in atmosphere, this was the liveliest exchange. It wasn't a question of simply delivering set pieces crafted in Moscow, crafted in Washington, lecturing to each other. There was a very serious effort to understand each other's positions. Now we have said publicly, and the Soviets don't like it, that we don't believe the Soviets have demonstrated constructive behavior in the Middle East. And if they expect to be part of a peace process, whatever form that process takes, that there are certain actions,

within the Soviet power to take, which they should seriously consider taking. They went back to Moscow, saying that, after the two days of talks, they were returning with much food for thought, and they would be back in touch with us after they had considered the positions described. They were very interested to hear of this convergence of views in the region about what would be necessary to bring about peace, to hear about some of our insights into the political dynamics of the countries in the Middle East. We heard some comments from them about countries to which they are closer than we are.

So it was -- it was not -- while it was not a negotiating session, it was a good exchange, and as I said, a very lively exchange. The direct effect is to be determined. Mr. Shevardnadze will see Mr. Shultz at some point next month, I believe. We will see if the food for thought has been digested by September. If not, we'll wait and be ready to engage in further discussions when they are.

Q -- with the Israeli paper Davar, in Tel Aviv. Prime Minister Shamir said here on national television last night that convincing him to attend an international conference is a "mission impossible." Do you -- does your organization accept that as a given, and knowing, as you are, that short of a presidential commitment, or at the very least, a visit by the Secretary of State to the Middle East, what are your plans for such a high-level commitment and visit?

X

G2 - N1
140 163

4/5

SEC. MURPHY: Well in terms of the high-level visit, Secretary Shultz has always said that if he was convinced that by his personal presence at any given time over the last years, he could make a difference, that he could contribute to a significant step ahead in the peace process, he would have no hesitation in going there, traveling there. And that remains his position today. I think there was an earlier question about Charlie Hill's traveling. Charlie is the Secretary's executive assistant, and I think the symbol of his asking him to go to the Middle East at this point in time

is a powerful one. We want to find a way to move the peace process ahead. We do not intend to become involved in the internal political debate in Israel. That's not our affair. But we have been leaders in the peace process and it is not fail for any lack of trying on our part. But those visits and our continuing conversations through our embassy in Tel Aviv, through their embassy here in Washington. The overwhelming important question is always, "What is the state of the peace process? What can we best do to move it ahead?"

MR. WHITE: Thank you, Tel Aviv. We go now to Madrid. Madrid, continue.

Q A question from Gloria El Campo(?) from Spanish National Radio. We go back to the peace conference in the Near East. Do you think it will be effective without PLO representatives?

SEC. MURPHY: Our position is that it won't be effective and it won't even work if Palestinians are not involved at every stage of the process, and we believe they should take part in a joint Jordanian-Palestinian delegation. The question of the PLO participation, I know no Israeli leader who is ready to sit down with the leadership of the PLO and negotiate a peace. So if there's going to be negotiations, some

other formula has to be found. Precisely what form that would take is, obviously, not agreed upon but we have maintained -- and I don't think there is any argument in Israel, in Jordan, in Palestinian circles that there are many credible Palestinians with stature in their community, who could represent their community. But if you're to get beyond the rhetoric, posturing and theatrics, you want a negotiation, each side has to take the others political concerns into account.

MR. WHITE: Thank you. As we move toward the end of our hour we return to Bern. Bern go ahead please.

X

G2
140N1
163

5/5

Q My name is (inaudible). Mr. Murphy, the International Peace conference favored by several Western states, should, according to the ideas of Mr. Peres, allow bilateral negotiations between Israel and her neighbors, especially with Jordan. Is it realistic to expect that other participants to the conference like Syria or the Soviet Union would allow such bilateral talks, and could King Hussein afford to enter into a real negotiation and to reach a settlement?

SEC. MURPHY: Well, your question of Soviet attitude toward bilateral talks -- there's no question; they concede that there will be bilateral talks on a variety of issues. They see certain issues as multilateral in character, but they -- they allow that there are issues which are purely bilateral and would be discussed in geographic groups: Jordanian-Palstinian delegation with the Israelis; Syrian delegation with the Israelis, etc. The Syrian position, we have not thoroughly explored, but it is my understanding, and I qualify this -- it needs considerably further discussion with the Syrian authorities, that they envision a role for bilateral discussions.

Our view is there's simply no way that issues as critical to national security can be handled other than bilaterally, and if an issue is -- has -- is to have a multilateral character then it's the responsibility of the -- the obligation of the outsiders to defer to the wishes and the decisions of the parties in the region, even in the question of what is bilateral and what is multilateral. We should not allocate (?) to ourselves the right to dictate or to try to impose our will.

And King Hussein -- your final question on King Hussein -- I think Hussein has demonstrated over the years a conviction that peace is essential to his country, peace is essential to the region and negotiations are necessary for that end and that he has been consistently trying to find a way to open a door to negotiations, and we have great respect for his efforts.

*

- * כן לשלום - במעשים ולא בדיבורים והצהרות
- * כן למשא ומתן ישיר - כי מו"מ ישיר פירושו הכרה בישראל ובמעמדה כשותף שווה.
- * כן למשלחת ירדנית-פלסטינית - כי אנו רוצים בהסדר כולל שיפתור גם את בעית ערביי א"י
- * כן להשתתפות מצרים במשא ומתן - כי היא מדינה ערבית מובילה שעשתה שלום עם ישראל .
- * כן להשתתפות ארה"ב - כי היא הוכיחה שיש לה אינטרס בשלום ביציבות .
- * כן לבטחון!

1942

STATE OF NEW YORK
IN SENATE
January 14, 1942

REPORT
OF THE
COMMISSIONER OF
THE STATE DEPARTMENT
OF HEALTH
AND
CORRECTIONS

FOR THE YEAR
ENDING DECEMBER 31, 1941

ALBANY: THE STATE PRINTING OFFICE, 1942

Price 50 cents

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כשאר המדינות באזור.

4. הצד הפלסטיני מעוניין מאד בוב"ל, ואנו מטכנימים עם אחינו הפלסטינים, ועמדת מצרים ברורה וגלויה. הייצוג הפלסטיני בוושינגטון צריך להיות ע"פ בחירת אש"פ ואנו חוזרים על עמדה זו. על האחים הפלסטינים לקבוע מי ייצג אותם ויזכר בשמם. היו מגישות בקהיר עם האני אלחסיין ויש מגעים בין מצרים, ירדן והפלסטינים ביחס לפעילות הפוליטית העניין הוב"ל.

5. הדגיש את חשיבות השתתפות ברה"מ בוב"ל. וכן את חשיבות גורם הזמן הביע דאגה מכן שאם נכנס לשנת 88, עם הבחירות בארה"ב ובישראל, עלולים המאמצים למען השלום להעצר.

1. במאיר (בטאון המפלי"ד מופיע בימי ב') , ראיון עם אלבאז, (מג'נבה):

1. צורה הייצוג הפלסטיני תקבע ע"י הפלסטינים עצמם. אין אנו מתערבים בצורת הייצוג הישראלי ואין אנו אומרים שהמשלחת מייצגת את מפלגת העבודה בלבד ולא שהליכוד בלבד מייצג את ישראל. לכן אין לישראל, לארה"ב או לכל צד אחר, הזכות לקבוע לנו את זהות הייצוג הפלסטיני ועניין זה נתון לנו, הצד הערבי.

2. צודים ערביים מטויימים, ודווקא טוריה וחלק מהפלסטינאים הציגו את רעיון הרכבת המשלחת ערבית מאוחדת שתייצג את כל הצודים. הטברה היא שטוריה מציגה רעיון זה בכדי להשתמש בזכות הווטו נגד עמדה פלסטינית או ירדנית כלשהי. כיוון שמטובת טוריה לענב את פתרון הבעיה הפלסטינית עד שתיפתר בעית הגולן.

3. אין קשר בין סגירת משרדי אש"פ בקהיר לבין תמיכת מצרים המתמדת בבעיה הפלסטינית.

4. על המגעים הבינערביים: אין אנו נעים הרחק מהצודים הערביים. אנו מנסים שתהיה נוכחות ערבית כללית כיוון שעמדה זו יש בכוחה לעמוד מול ישראל ולהעמידה מול אחריותה. רצוי שגם טוריה תהיה כלולה בייצוג, וגם לבנון, לכן מקיימת ירדן מגעים עם טוריה.

5. בתשובה שלא להאמין דחיית ישראל את הוב"ל פירושה

CONFIDENTIAL

1. The following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

CONFIDENTIAL
The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דחיית השלום, השיב אלבאז: הרב"ל לא הביה תלויה ברצונו
של אדם, בפנינו עמות הממשלה הישראלית המיצגת את
ישראל, אם ישראל רוצה שלום באמת ובתמים, יש בפניה
ובר"ל. אנו מדברים על שנת 87' בשנת השלום, זה מה שאנו
מקטטים. הנסיבות הבינ"ל מוכנות לגמרי לקיום הרעידה
השנה.

עתונות.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רט, אמך, מצרים, מעת,
הטברה, לעמ, מזנר, בטמח

~~CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION~~

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/15/01 BY 60322 UCBAW/STP

EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE, THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED

DATE 10/15/01 BY 60322 UCBAW/STP

Time not ripe for peace parley

Walter Eytan

IT IS A TRUISM that for diplomacy to succeed, the political conditions have to be ripe. This is as true of negotiations between the superpowers on arms control as it is of the possibilities for peace in the Middle East. Political conditions have to be ripe on both sides. (Iraq has for years been ready politically to settle with Iran, but there is no end in sight to their war, since such readiness has so far not existed in Teheran).

In theory, Israel has been ready for peace ever since 1948, while the Arab states were not. There has never been a government or citizen of Israel that did not want peace. The question was simply what kind of peace they were ready for. The idea was always that if only the Arab side agreed to "direct negotiations" - hallowed phrase - these would succeed in bringing peace about. At the same time, King Hussein had his own magic formula, calling for "a just and durable peace," but without ever spelling out what he meant by it.

The main discordant note was struck by the PLO, which believed only in "armed struggle." This policy was reaffirmed solemnly at its Algiers meeting three months ago, when Yasser Arafat and the dissident factions hammered it out once more as their common line. It was this obstacle that King Hussein had tried so hard to surmount in two, long, abortive sessions with the PLO chief last year and the year before.

Israel may or may not have been ready for peace in 1971. It took 1973 and the Yom Kippur War to shake Israel and Egypt alike, each in its separate way. By 1977 Anwar Sadat was politically ready to come to Jerusalem, and Menachem Begin was similarly ready to receive him. Sadat's position was not too difficult, once he judged the situation ripe, but neither was Begin's, who knew he would carry the Labour opposition with him. In the event, when it came to Knesset confirmation, he had more support from Labour than from his own people. Had the then official "opposition" voted against Camp David in 1978 and the peace treaty in 1979, Begin would have lost.

In midsummer 1987, perhaps half of Israel is politically ready for peace negotiations. "Politically ready" means only one thing: ready in the given political circumstances. These circumstances today, arise from King Hussein's

apparent willingness to enter on peace negotiations under an "umbrella" held by the five permanent members of the UN Security Council. You either accept this or reject it. Israel's foreign minister has not only accepted the idea but embraced it: he has been busy promoting it in America and Europe. The prime minister will not hear of it. The impasse is complete. No one can say that Israel, at this time, is politically ready. Its political situation is jammed.

So is King Hussein's. He may be master in his own house, as Sadat was in his, but he is not the master of most Palestinians. He is a long way from realizing his dream, which was also President Reagan's in 1982, of a "Jordanian-Palestinian association." Can this ever be politically feasible as long as the PLO remains wedded to "armed struggle," and Israel will have nothing to do with it? Where else is the king going to get his Palestinians from?

The whole enterprise of an international conference, laudable enough in itself, seems quixotic in these conditions. Suppose, however, miracle of miracles, that the umbrella were really put up and the conference held. The five Security Council members, so King Hussein and Shimon Peres insist, would do no more than open the proceedings and remain aloof, keeping a neutral, benevolent eye on the negotiations. They would not themselves be a party to them: everything would be up to Israel and Jordan alone. No solutions would be imposed, no decisions vetoed. This is the theory - but what would be its practical political application?

The two superpowers would, as everywhere, have their eye first and foremost on one another. Britain and France would jump at the chance of seeing some of their influence in the Levant restored - paradise regained, however tangentially. They are not only Security Council members: they would represent the European Community, which more than once has indicated how happy it would be to place its good offices at the parties' disposal. Its political readiness is clear.

It is not easy to foresee China's weight or role, but of the Soviet Union's there can be no

doubt. The Middle East is its soft under-belly more than it is anyone else's. It has never been shy of intervening in the region's affairs. Hardly any country has been spared its attentions, specially of late. The international conference would present it with a golden opportunity.

For a few days the conference might run smoothly, notching up mutually-agreed points. It would not be long, however, before discordances arose. In this case, the benevolent umbrella-holders would make well-intended suggestions to help the parties over a stile or two. From "suggestions" and "good offices" it would be but a step to conciliation and to mediation. It would be hard for the parties, without seeming pig-headed or ungrateful, to refuse. The mediator would soon find himself arbitrating, the umbrella getting torn in the process - perhaps replaced by two, three or even more umbrellas of different shades.

ISRAEL HAS GROWN used to the understanding and protection of the U.S., nowhere more than in the UN Security Council. America's veto has usually averted the adoption of blatantly anti-Israel resolutions. The international conference, however, is not the Security Council. Indeed, if it came to the crunch, the U.S. would not necessarily be on Israel's side.

On basic territorial issues since 1967, the U.S. has never been on Israel's side. It is fair to claim that it has been as content as Israel to have these issues, on the wider international scene, lie dormant. Jimmy Carter found an elegant way of defusing the Jerusalem question, for example, when it came up at Camp David. He encouraged Anwar Sadat and Menachem Begin to set out their views separately in a letter addressed to him. These letters and others, were published later as annexes to the agreement.

In peace negotiations between Israel and Jordan there will be no way of side-stepping the question. Would any of the umbrella-holders, even the U.S., defend maintenance of Israel's sovereignty over the whole of undi-

vided Jerusalem? Could any government of Israel settle for less?

The Reagan plan of September 1982, while opposing the establishment of an independent Palestinian state, was explicit in not approving Israel's continued hold on the West Bank. This was nothing new: it had not changed since 1967. It was not for nothing that quite recently the State Department confirmed that the Reagan plan remained valid, reflecting U.S. policy today.

The U.S. has shown no great eagerness for the international conference, especially as this was a Soviet idea to start with. It would go along with it if Israel really wanted it to, but it has made it quite clear that it would not necessarily go along with all of Israel's views. Here is what Secretary of State George Shultz, in a carefully-prepared statement, told an audience of pro-Israel lobbyists (Aipac) on May 17:

"We will proceed (with the idea of an international conference) only with the support of the government of Israel, but we have our own views and will state them in the same spirit in which we have worked with Israel for many years."

This is more than helping prop up an umbrella. The reference is palpably to views which differ from those of Israel. It is to Israel that the warning is addressed. U.S. and Israeli interests run parallel for quite a distance, but there come points at which they diverge. To have interests in the Middle East is one thing: to be in the Middle East is another thing entirely.

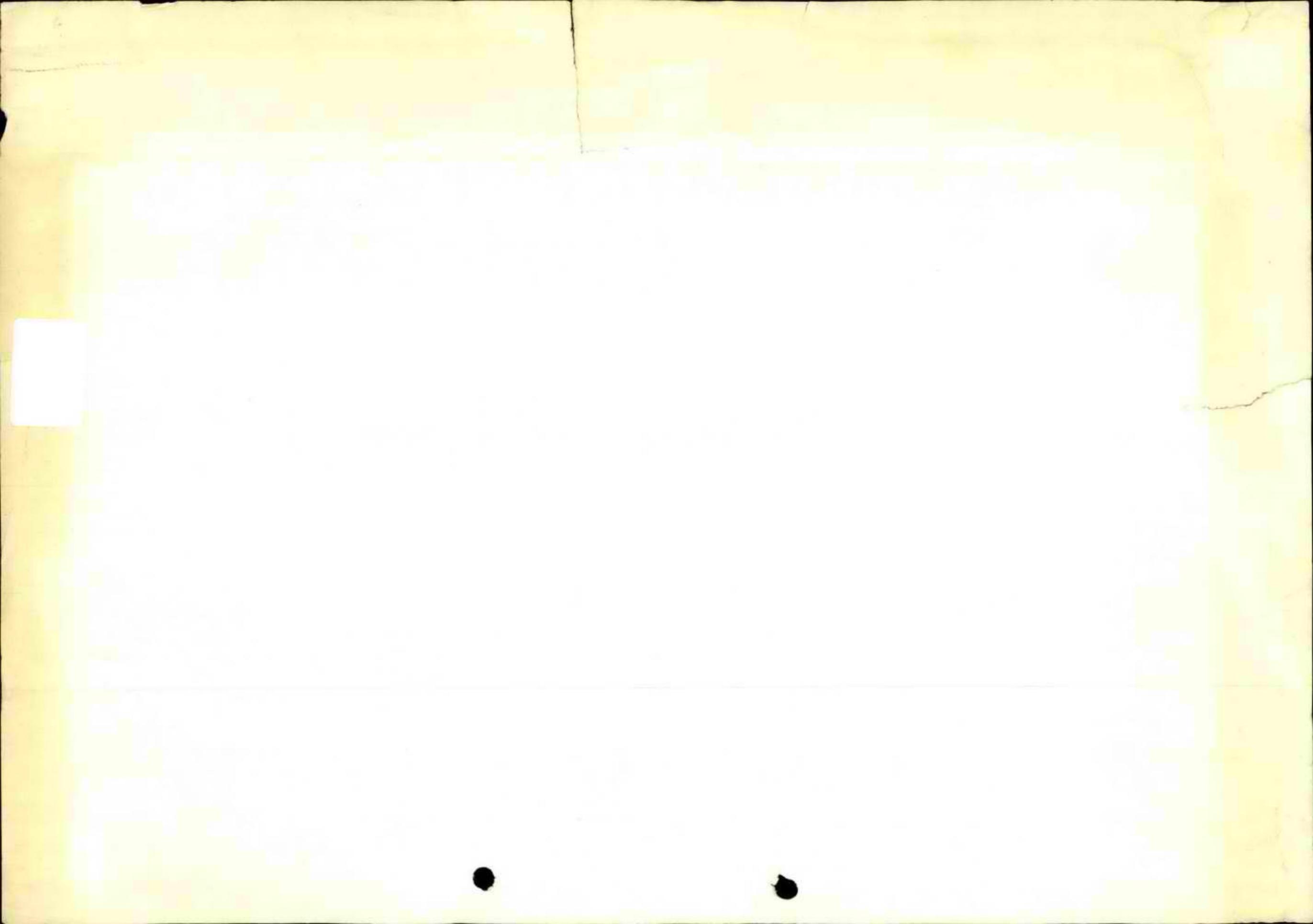
No wonder Prime Minister Shamir is chary of this international conference. It is right for the foreign minister to speak up for peace, as each of his predecessors has done before him. So far the conference does not look as though it will get off the ground. It might, if Labour won a smashing victory in the next Knesset election.

However, as things stand now, Israel is no more ready politically for an international conference than are King Hussein and the Palestinians - or, for that matter, the U.S., girding itself for its own election year.

The writer is a former director-general of the Foreign Ministry.

Handwritten notes in Hebrew and Arabic script, including the number '14.7.87' and various signatures and initials.

Handwritten notes in red ink at the top of the page, including the word 'אשר'.

נכנס **

שנד

**

**

**

תיק בגזינה

הודם: 7956/7

אל: המשרד

מ: -קהיר, נר: 90, תא: 120787, זח: 1700, זח: מ, ט: ג: ש

נד: @

שנד/מידוי

אל: מחלקת מצרים

דע: ערב 1, אסוף

מאת: עתונות-קהיר

ראיון עם שה"ח אלמגיד

1. באלאח' באר-12 כתבה מאת העורך סנובל מג'נבה על מגעי הנשיא מובארך בנושא הועידה הבינ"ל. במסגרתה גם ראיון עם שה"ח מגיד באותו נושא. חלקו הראשון של הכתבה מזכיר את מגישות מובארך-פרס באלכסנדריה ובקהיר וסוקר חילוקי הדעות בישראל בין המערך ללכוד בנושא המו"מ לשלום, תוך ציון העובדה ששה"ח שמיר טוען שאינו נגד מו"מ לשלום אלא מעוכין במו"מ ישיר בין הצדדים הערבים לישראל למען השלום. כל הסימנים מצביעים לדעת ברתג' שב"אורורה הכללית השוררת בישראל" מכירים בעודה שהמלחמה לא תשיג שלום לישראל וכי מצב של לא שלום ולא מלחמה השדור כרגע אינו יכול להמשך לנצח ואין מנוס אלא לעלות על דרך מו"מ לשלום. עוד נאמר כי שה"ח פרס העביר הזמנה לעמיתו המצרי לבקר בישראל. ההזמנה הובנתה למגיד עוד ע"י יצחק שניר רה"מ. אפשר שההזמנה התקבלה אך עדיין לא נקבע מועד.

2. להלן עיקרי דבריו של עבד אלמגיד בנושא הועידה הבינ"ל: "אין מקום ליאום מהדיפלומטיה. עלינו לפעול באילו הועידה הבינ"ל עומדת להתכנס מהר. פרט לעמות שמיר, אין חילוקי דעות בין הצדדים השונים ביחס לעקרון הועידה. חילוקי

משרד החוץ-מוחלטת הקשר

הדעות הם רק ביחס למרטימ"י. "המחלוקת הראשונה היא לגבי תפקיד הועדה, האם היא תנהל את המו"מ ותתערב בו, כפי שסבורים חלק מהצדדים הערבים ונכ"מ שמוטבם עד גבול ידוע גם על הסובייטים? או שתפקידה יצטמצם בכך שתהיה מטרה שבמהלכה יתקיים מו"מ ישיר בין הערבים לישראלים, וזוהי העמדה בה זבקה ישראל ובכך הודמכים גם ארה"ב וחלק ממדינות אירופה". זוהי נקודת מחלוקת עקרונית אלא שהמשק"ים המזוינים טוענים שישנם נוסחאות ומתווה היכולים להיות מתרון ביניים בין שני המחנות. תוך מאמץ למצוא נקודת מפגש הצדדים השונים". "נקודת מחלוקת נוספת-טרגית הייצוג הפלסטיני. האם ייצוג הפלסטינים יתבצע ע"י משלחת עצמאית או באמצעות משלחת משותפת עם ירדן. ישראל התנגדה לייצוג אש"פ במו"מ לשלום ומציעה ייצוג הפלסטינים החיים "באדמה הכבושה" לקהיר עמה ברורה וגלויה בנושא. היא מדגישה שאש"פ כנציג החוקי של הפלסטינים חייב לבחור חברי משלחתו במו"מ בין אם ינבחר כמשלחת עצמאית או שישתתפו יחד עם ירדן במשלחת משותפת. קהיר מדגישה שבחירת פלסטינים שלא יהיו מוסכמים על אש"פ לא תהיה בעלת גושפנקא חוקית במהלך המו"מ, לפיכך אין הכנס שנושאים ונותנים יהיו מטעם אש"פ".

ביחס להחלטה 242 קובע עבד אלמג'ד החלטה 242 היא החלטה ראשית בכל תהליך שלום. היא בנויה על רעיון אדמה תמורת שלום וזהו רעיון שהתקבל ע"י הערבים וראשם במסגת מאס. ישנם ארבעה יסודות מרכזיים בהחלטה: אין אושר תפיסת שטחים בוח, עקרון הנסיגה, זכות מדינות האיזור להיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומתרון הבעיות בדרכי שלום, כאשר התפורטת ההחלטה ב-67- לא עמדה הבעיה הפלסטינית על סדה"י של האו"מ... לפיכך כאשר טוענים שהחלטה אינה מטפלת בבעיה הפלסטינית זה נכון... אבל אין בכך הצדקה לסרב להחלטה משום שהחלטה הזו בנויה על יסוד האדמה תמורת השלום- וזה הדבר שאנו מבקשים בתקופה הנוכחית. אם ההחלטה אינה מטפלת בבעיה הפלסטינית בהתחשב בעובדה שלא עמדה אז על הפרק-הרי הדבר הטבעי הוא שנקבל את ההחלטה ונבקש להשלימה באמצעות זכות העם הפלסטיני לקבוע גורלו". "בסיכום ענין זה מדגישה עבד אלמג'ד נקודה חשובה: "דחית החלטה 242 ודרישה להחלטה חדשה עלולים לדהוך את הנושאים ונותנים למבון אשר איש לא ידע כיצד לצאת ממנו".

שגרירות.

מדינת ישראל

תאריך 2/7/87

אל: ~~הג"ש~~

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

הרצ"ב הק"עני לאיכה א/ו

(הצ"עו של איכה עוין)

א/ו

ה'תקל"ח

ה'תקל"ח

ה'תקל"ח

א/כ
פ

דו"ח ארועים יומי

חפוצת דו"ח ארועים מידי

דו"ח ארועים יומי - 30.6.87

חסיין: הועידה הבינ"ל לא תוכל לכפות או להתנגד להסכם שיושג

1. להלן מדבריו ל"אלטיאסה הבינ"ל" היו"ל בצרפת והמצוטט ע"י סי"כ (29).
  - א. הועידה לא תוכל לכפות מציאות מסוימת או להתנגד להסכם שיושג. במקרה של מחלוקת בועדות העבודה, שלא ניתן יהיה לפותרה, יש לפנות למליאת הועידה לדיון בנושא ולקבוע עמדה מבלי "לכפות פתרון על צד כלשהו".
  - ב. ישתתפו 5 הקבועות במועבי"ט, כולל הצדדים הנוגעים בדבר; סוריה, ירדן ומצרים בשל היותה נושאת באחריות מסוימת כלפי המצב ברצועת עזה, בנוסף להיותה חלק מרכזי של המטפחה הערבית.
  - ג. אש"פ ישתתף ליישום החלטות 242 ו- 338 ולטיפול בבעיה הפלס' על כל צדדיה. ההתבססות על "הסכם עמאן" בדבר שיגור משלחת ירדנית-פלס' לועידה תקל על התחלת העשייה. האישים הפלס' שישתתפו בוועידה יהיו מקרב אש"ף, אולם "טרם קבענו אותם וניסינו למקד מהמצינו על משלחת משותפת".
  - ד. על 242 אמר: "אנו מוסיפים עליה את הקביעה שהבעיה הפלס' תטופל על כל צדדיה".
  - ה. "אדמה תמורת שלום" היא הנוסחה שעליה יש להתמקד כשהכוונה היא לכל השטחים הכבושים ולטיפול בבעיה הפלס' על כל צדדיה.

המלך חסיין: "אין תוצאות למאמץ לנרמל יחסי סוריה עיראק"

2. בראיון ל"אלטיאסה הבינ"ל" (סי"כ, 29), אמר חסיין שלא הצליחו להגיע לתוצאות, משום שהבעיה קשורה בחילוקי דיעות כלל ערביים. הוסיף; "לא החייאשתי ותקוותי גדולה, כי ההתקפות על גורלנו המשותף יספיקו כדי להביא לכך שכולנו נעיין מחדש בעמדותינו ונחעלה אל רמת האחריות".

EX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY

טטלטטטטטטטט
עראק-איראן.

י'אנו תומכים בעראק שהיא אחות ערבית שעמדה לצידנו בכל המערכות שנכחו
עכינו. אנו אומרים כי עראק צודקת והיא יצאה למלחמה עקב עמדת איראן שלא
כיבדה את הסכם הגבול בין שתי המדינות ונסתה להביא להתפוצצות המצב
הפנימי בעראק עי'י מלחמה בכת' רשמית אשר התפתחה אחי'כ למלחמה הנמשכת
כבר שבע שנים.

עראק נכנסה למערכה ממושכת ואחיי'כ שבה לגבול הביניי'כ עי'י'כ ההכטה
חד-צדדית שכה והיום היא מנהלת מלחמת הגנה על אדמתה וייטותה הערבית.
עראק נענתה לכל יוזמות הטכום ותכוותנו גדולה כי המלחמה תגיע לסיצה על
בסיס העקרונות שצי'ינו.

הועידה הביניי'כ.

מדובר בוועידה ביניי'כ שהזכרנו עי'י מזכיי'כ האויי'כ וישתתפו בה חמש החברות
המרוכזות במועביי'ט וכס' העדדי'כ - ה'נאג'י'כ - בדבר: ספרה'יה, ספ'נ'נ, ז'ה'נ
ומצרי'כ-בתוסף העובדה שהיא נושאת באחריות מוסרית מסויימת כספ' המצב
ברצועת עזה, בנוסף לעובדה היותר חס' מרכזי ועיסרי של המשפחה הערבית. אג'
אשיי'כ ישתלב בוועידה הביניי'כ ליישום החלטות 248 ו-249 וכטי'כ'כ בבועיה
הכס'י על כל צדדי'ה. כמובן, זוהי הבועיה שאנו בועלי'כ כמענה על הזמ'נה. מה שי'כ
על התחלת העטי'יה הוא התבססות על הסכם רייע בדבר שיגור מטחנה
ירדנית-פלס'י מוטפת לוועידה.

בטבע הדברים האיטי'כ הפלס'י שישתתפו בוועידה הם מאשיי'כ, אולם אנו טרם קבענו
אותו וניסינו למקד את מאמצינו בכס' שתהיה משלחת אשר קיומה י'כ על
ההשתתפות הפלס'י.

כא יעלה על הדעת לדון בפעית המזהי'ית מבלי שהצד הפלס'י יהיה צד עיסרי.
אנו מתמקדים בריכוז התומכים ברעיו'נ ובחשגה הבנה הדדית עי'י הדברות בין
המעצמות, אשר י'כפסו ערבות חוקית לביצוע החלטות מועביי'ט.

הקהילה הארובאית סיבכה את הרעיו'נ, כפרהי'י'כ יש עמדה מעודדת ונוהרה שאכת
עמדת'כ טכ ארהי'י'כ וישראל.

אנו ממשיכים בדיוני'כ על-מנת שטום גורמ לא יהפוך את נושא ייצוג הפלס'י
למכשול בדרכ לגיבוט נושא הועידה.

ההשתתפות הי'י'כ הנוכחית כס' מדינת ערבית על בסיס החלטות

SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY

TELEX SUPERCOPY

TELEX SUPERCOPY

ה-70 היתה מבוססת על החלטה זו. ועידת שנות ה-70 לא חוסכה כובד ורחוקה
 242 היא הדבר היחיד שקיים ושניתן להתבסס עליו. החלטות 242 ו-338 כוללות
 טיפול בבעיה הפלסי על כל צדדיה. אנו תומכים, עקרונית, בזכות ההגדרה
 העצמית וסבורים כי הסכם רייע מטפא את רגשות הפלסי והירדנים. טני הצדדים
 דבקים בזהות במסגרת המשפחה שאנו שייכים אליה, אולם על הצד הפלסי לשאת
 באחריותו. אנו מתמסדים, כמובן, בנוסחה: ייאדמה תמורת טלומיי-והכוונה היא
 ככל הטטחים הערבים הכבושים-ובטיפול בבעיה הפלסי על כל צדדיה.
 סיוע לגדמייע.

מאז החל הכיבוש לא חדלנו כסייע לאהינו בגדמייע כמידת יכולתנו, אולם
 לאחרונה ולנוכח צורכי האנשים, היה עלינו להבטיח את צרכיהם על מנת להבטיח
 את דבקותם באדמה ולסייע להם בעמידתם האיתנה עד להטאת הפתרון הצודק. יי.
 בהטובה על שאכה בנוגע לערפאת אהו רואה ישראל כאויב עישרי אמר הסינ:
 ייהעם הפלסי עשוי בעתיד לקבוע את מטפטו ביחס ככל האחראים וביחס ככמה
 ארועים שהיו בעוסם הערבי. אינני יכול כומר יותר מכס. יי.
 הניגודים במדיניות ישראל.

ישראל משפיעה על המדיניות האר. לכנ. אנו מנסים להכין את המציאות
 המדיניות בישראל. בישראל ישנו שתי אסכולות:
 א. אסכולת הכוח והפתרון הצמאי האושרת, כפטס כי ירדן היא פלסי, על מנת
 להכשיר את הקרקע להוצאת אהינו מהטטחים הכבושים. הוצאות עמדה זאת עלכות
 להיות הרסניות לגבי ישראל וסכניה וכנראה אב לגבי השלום הבינאי.
 ב. אסכולה המתבססת על ניגוד בין התושבים היהודים והערבים, הנחשבים
 לאזרחים מדרגה שניה ואב, כמטה מכס. אסכולה זאת מתמודדת עם שאכת האיזון
 הדמוגרפי בכופ, המאה ה-20 ועם התוצאות העלוכות לצמוח כתוצאה מהענסת
 זכויות שוות לכס התושבים ובככל זה הסכנה להעכות האופי היהודי שכ
 ישראל.

בשלב זה אין אנו יכולים לקבוע בפירור מי שייכ ככל אחת מטי האסכולות
 הנייכ.

מזרים זמוקה לאומה הערבית והאומה הערבית זמוקה למזרים. אנו פועלים לכס
 שהטכב הנוכחי יהיה שכב חולב בכד ועמזרים תשוב למשפחה הערבית. הסכמי
 סכ-דיווד איבשרו, כמעשה, כמזרים להחזיר לעממה את בדבר סיני, אונב

SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY

זהו חלק מטקסט מהסכסוך הערבי-ישראלי אשר נוסדו במצא בגדמייע וברצועת עזה והציר שהוא טובב סביבו הוא הבעיה הפכסי והשטחים הכבושים בירדן, סוריה ולבנון.

סוריה-עראק/נירמול היחסים בין סוריה לעראק

=====

לא הצחנו להגיע לתוצאות, משום שהבעיה קטורה בחיכוקי דעות ככל ערביים, אולם לא התייאשתי והקוותי גדולה כי ההתקפות על גורכנו המשותפ יספיקו כדי להביא לכך שכולנו נעיין מחדש בעמדותינו ונתעלה אל רמת האחראיות.

איראן

=====

אני מקווה כי הסריו, סערבים, עם איראן יהיו מבוססים על כבוד הדדי ואי התערבות בעינינים הפנימיים. לנו אין זכות להתערב בעיניני איראן וכאיראן אין זכות להתערב בעינינים הערביים.

מעצמות-מזרחיות

=====

המדינות המערביות שס ארה"ב במזרחיות היא המורה. בניגוד לטענת ארה"ב, מעולם לא הדרדרו הסרבים בינה לבין הערבים כפי שהם הדרדרו עתה. אחת הסיבות להתדרדרות זאת היא הביסוג בין הערבים.

במקביל לכך הגיעה ההטפה של ישראל והתנועה הציונית על מדינות ארה"ב סמיה כזאת טווינגטון נוספת מדינות הנוגדת את האינטרס האומי האמריקאי ומהווה התקפות על ההנהיות הישראליות ובמקרים רבים ההנהיות הסיציוניות שבהן.

אנו עוקבים בעניין רב אחר מדיניותה של מוסקבה בתסופה האחרונה. בזכות ההנהגה הסובי החדשה זוהי מדיניות המשטיינת באמישותה. אנו רואים בעמדת ברה"מ ככפי הועידה הבינייק עמדה התואמת את עמדתנו.

עמדת צרפת היא עמדה עקרונית וחיובית בהחלט וכך הוא הדבר גם ביחס לתפסיד טממסאת הקה"כ"ה האירופית.

הדפסה: מיכסל+רימונה

ט. דווח:אהוד

הגחה:אהוד

מספרה:רימונה

TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY TELEEX SUPERCOPY

WHAT KING HUSSEIN SAYS ABOUT THE INTERNATIONAL CONFERENCE

A. CHARACTER OF CONFERENCE

1. "The Conference will serve as an authority to assist the parties, in case of need, to overcome the difficulties we may have to face." (Interview on Radio "L'Orient", Paris 15 January, 1987).
2. "If there will be a dispute in one of the (bilateral) committees which cannot be resolved, we shall have to return to the framework of the Conference, deal with the matter and take a position." (Interview with Kuwaiti newspaper "Alsiasa", international edition, 29 June 1987).
3. "There must be a situation which will allow the Conference to determine the principles serving as a basis for the process between the parties." (do.)

B. INVOLVEMENT OF SUPERPOWERS

1. "The U.S. must not be allowed to mediate (between Israel and the Arabs) because it has a serious problem of credibility since the arms deal with Iran and as a result of its close ties with Israel." (Interview with "Boston Globe" 5 May 1987).
2. "We are concentrating on the supporters of the idea (of the Conference) and on achieving mutual understanding by means of a dialogue between the 5 superpowers which will provide a legal guarantee for the implementation of decisions of the Security Council." ("Alsiasa" 29 June 1987).
3. "Washington pursues a policy inconsistent with the American national interest and constituting a reflection of Israeli directives ... The policy of the Soviet Union is exemplified by its flexibility. We view the Soviet position on the International Conference as a position compatible with our own." (do.)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

RESEARCH REPORT NO. 100
BY [Name]

Submitted in partial fulfillment of the requirements for the Ph.D. degree

by [Name]

CHICAGO, ILLINOIS

1954

Copyright © 1954 by the University of Chicago

Printed in the United States of America

Library of Congress Catalog Card No. [Number]

4. "The moral weight of the five members of the Security Council should not be overlooked. The basis for hope in reaching a settlement is the thaw in the relations of the Superpowers." ("Krono Zeitung", Vienna, 30 June 1987).

C. PARTICIPATION OF PLO

1. "The Palestinian personalities participating in the Conference will come from the PLO ... The PLO will participate in the International Conference ... The PLO shall continue to represent the Palestinian nation as long as it continues to represent the aspirations of this nation and its hopes." ("Alsi" 29 June 1987).
2. "The invitations (to the Conference) will be issued by the U.N. Secretariat and will be sent to all the parties to the conflict, including the Palestinians, in other words, the PLO." (Interview with "Krono Zeitung", Vienna, 30 June 1987).

D. SUBSTANCE OF THE SETTLEMENT

"We are, of course, concentrating on the formula: Land in exchange for peace - and the intention is to all the occupied Arab areas - and on the dealing with Palestinian problem in all its aspects." ("Alsiasa", 29 June 1987).

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a description of the data sources, the data collection process, and the data analysis techniques used. The third part of the report is a discussion of the results of the study. This includes a description of the findings and an interpretation of the results. The final part of the report is a conclusion and a list of references.

מה אומר המלך חוסיין על הועידה הבינלאומית?

א. אופי הועידה

1. "הועידה תשמש כסמכות שתסייע לצדדים, במיקרה הצורך, להתגבר על הקשיים שבפניהם אנו עלולים לעמוד." (ראיון ברדיו ל"אורינט", פאריס. 15/1/87).
2. "אם תהיה מחלוקת באחת מהועדות (הדו-צדדיות) שלא יהיה ניתן לפתרה, נהיה חייבים לשוב למסגרת הועידה, לדון בנושא ו לקבוע עמדה". (ראיון לעיתון הכוויטי "אלסיאסה", המהדורה הבינלאומית, 29/6/87).
3. "חייב להיות מצב שיאפשר לוועידה לקבוע את העקרונות שימשו בסיס לתהליך בין הצדדים". (כנ"ל)

ב. מעורבות המעצמות

1. "אין לאפשר לארה"ב לתווך (בין ישראל לערבים) משום שיש לה בעיה רצינית של אמינות מאז עסקת הנשק של איראן, ובשל קשריה ההדוקים עם ישראל". (ראיון ל"בוסטון גלוב" 5/5/87).
2. "אנו מתמקדים בתומכים ברעיון (הועידה) ובהשגת הבנה הדדית על-ידי הדברות בין 5 המעצמות, אשר יספקו ערבות חוקית לביצוע החלטות מועצת הבטחון". ("אלסיאסה", 29/6/87).
3. "וושנינגטון נוקטת מדיניות הנוגדת את האינטרס הלאומי האמריקאי ומהווה השתקפות של ההנחיות הישראליות... מדיניות ברה"מ מצטיינת בגמישותה. אנו רואים בעמדת ברה"מ כלפי הועידה הבינ"ל עמדה התואמת את עמדתנו". (כנ"ל).
4. "אין לזלזל במשקלן המוסרי של חמש חברות מועהב"ט. הבסיס לתיקווה להסדר במזה"ת הוא הפשרה ביחסי מעצמות העל". ("קרונו צייטונג, וינה, 30/6/87).

ג. השתתפות אש"ף

1. "האישים הפלשתיניים שישתתפו בוועידה יהיו מאש"ף... אש"ף ישתתף בוועידה הבינ"ל... אש"ף ימשיך לייצג את העם הפלשתיני כל עוד הוא ממשיך לייצג את שאיפות העם הזה ותקוותיו". ("אלסיאסה" 29/6/87).
2. "'ההזמנה (לוועידה) תצא ממזכ"ל האו"ם ותישלח לכל הצדדים בסכסוך, כולל הפלשתינאים, במילים אחרות אש"ף". (ראיון ל"קרונו צייטונג", וינה, 30/6/87).

ד. מהות ההסדר

- "אנו מתמקדים, כמובן, בנוסחה: אדמה תמורת שלום - והכוונה היא לכל השטחים הערבים הכבושים ובטיפול בבעיה הפלשתינית על כל צדדיה". ("אלסיאסה", 29/6/87).

משרד החוץ - בחלקת הקשר

נכנס

הודט: 7,475

אל: המשרד

מ-: דינה, נר: 2, תא: 010787, זח: 1300, זח: ב, טג: ב

נד: 8

דול/בלמט

אל: אירופה 1

דע: מזחי"מ - לשי' שהי"ה (לוקשתבמ)

ירדן-וועידה בינלי. להלן עיקרי דברי חוטיין בראיון לקרונן צויטרנג לקראת ביקור וולדהייט. מעודד מכובדת חמש החברות הקבועות במועבי"ט להביא להחלטה שבמקבותיה תכונס ועידה בינלי למז"ת.

ההזמנה תצא מתזכ"ל האר"מ ותישלח לכל הצדדים בסכסוך כולל הפלסטינים, במילים אחרות אש"פ, מטרת המז"ת: הבטיח הפלסטינים על כל הבטיחה, על בסיס החלטת מועבי"ט 242 ו-338 שתובנן הדבר על שתיים המורה שלום". לשאלת העתון על שתון אש"פ שאיננו מקבל החלטת מועבי"ט: ההזמנה לוועידה על בסיס שתי החלטות מועבי"ט 242, 338 והחלטת מועבי"ט לכנס ועידה. אינני יכול לתאר לעצמי דרך אחרת. לגבי השאלה מי ייצג את הפלסטינים יי' לדעתי זה צריך להיות אש"פ. האטמקט היוזבי-פלסטיני צריך הימטר במסגרת פנים ערבית ולא להודות ממשול על טף הפתרון לשאלת המז"ת".

אדמי הוועידה:

אינני רואה חמש החברות הקבועות במועבי"ט יושבות בקביעות בוועידה. הן צריכות לעודד אותנו להתקדמות כדי להגיע למתרון שיהיה מקובל גם על הדורות הבאים. אינני יכול לתאר לעצמי זכות רטור לוועידה לגבי תהליך המז"ת או אפשרות לכפות רצונה. אך אין לזלזל במשקלן המוסרי

10768 31902 10768

1901
1900
1899
1898
1897
1896
1895
1894
1893
1892
1891
1890
1889
1888
1887
1886
1885
1884
1883
1882
1881
1880
1879
1878
1877
1876
1875
1874
1873
1872
1871
1870
1869
1868
1867
1866
1865
1864
1863
1862
1861
1860
1859
1858
1857
1856
1855
1854
1853
1852
1851
1850
1849
1848
1847
1846
1845
1844
1843
1842
1841
1840
1839
1838
1837
1836
1835
1834
1833
1832
1831
1830
1829
1828
1827
1826
1825
1824
1823
1822
1821
1820
1819
1818
1817
1816
1815
1814
1813
1812
1811
1810
1809
1808
1807
1806
1805
1804
1803
1802
1801
1800

~~CONFIDENTIAL~~
CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

ירצא

בלמט

שדד חוץ/הדו"ח ד' 15/ אה"ק

חודש: 6,17824

אל: אתונה/83, בון/192, בריטל/120, האג/86, לונדון/138, מריס/333, רומא/129, מילנו/58, מוריד/94, גנבה/362, וינה/334, אוסלו/152, קופנהגן/213, ליטבון/141, בנגקוק/460, טוקיו/336, קנדה/178, רוש/929, אוטבה/184, ניו/963, ביירט/506, ברזיליה/176, לימה/212, מבטיקו/245, קרקט/226

המשדד, תא: 300687, זח: 1636, דח: מ, טג: ב

2:

בלמט/מיידי

תכונת דו"ח ארועים מיידי

עובר גם ל-אנקרה, קהיר, קינשאסה

דו"ח ארועים יומי - 30.6.87

חטיבון: הועידה הבינ"ל לא תוכל לכפות או להתנגד להסכם שיושג

1. להלן מדבריו ליאלטיאסה הבינ"ל היו"ל בצרפת והמצוטט ש"י טייב (29).

הועידה לא תוכל לכפות מציאות מסוימת או להתנגד להסכם שיושג. במקרה של מחלוקת בועדות העבודה, שלא ניתן יהיה לפתור, יש לכפות למליאח הועידה לדיון בנושא ולקבוע עמדה מבלי 'לכפות פתרון על צד כלשהו'.

2. ישתתפו 5 הקבועות במועבי"ט, כולל הצדדים הנוגעים בדבר: סוריה, ירדן ומצרים בשל היותה נושא באחזקות מסוימת כלפי המצב ברצועת עזה, בנוסף להיותה חלק מרכזי של המשטח הערבית.

3. אש"פ ישתתף ליושום החלטות 242 ו- 338 ולטובת כל בעיה המל"ט על כל צדדיה. ההתבססות על 'הסכם עמאן' בדבר

Handwritten signature and scribbles in the top left corner.

18764 תאריך: 30.06.87

1947

...

...

...

...

...

...

...

...

...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שיגור משלחת ירדנית-פלס' לועידה תקל על התחלת העשיה.
האישים הפלס' שישתתפו בוועידה יהיו קרוב אש'ף, אולם
טרם קבענו אותם וניסיונו למקד מאמצינו על משלחת
משתתפת'.

ד. על 242 אמר: אנו מוסיפים עליה את הקביעה שהבעיה
הפלס' תרמל על כל צדדיה.

ה. אדמה תמורת שלום היא הנוסחה שעליה יש להתמקד
כשהכוונה היא לכל השטחים הכבושים ולטימול בעיה
הפלס' על כל צדדיה.

המלן חוסיין: אין תוצאות למאמץ לנרמל יחסי סוריה
עיראק'

2. בדאיון ל'אלטיאסה הבינ'לי (סו'ב, 29), אמר חוסיין
שלא הצליחו להגיע לתוצאות, משום שהבעיה קשורה
בחילוקי דעות כלל ערביים. הוסיף: לא התיאשתי
ותקוותי גדולה, כי ההתקפות על גורלנו המשותף יספיקו
כדי להביא לכך שכולנו נעייין מחדש בעמדותינו ונתעלה
אל דמת האחריות'.

על התקרבות בין סוריה לארה'ב

3. שג' ארה'ב בדמשק אישרה (סו'צ, 29), הידיעות בדבר
הכוונה לשגר שליח לסוריה. ב'אלטפיר' (לבונון, 29)
מציינים שבמדיה החזרת השגריר איגלטון או מינוי
שגריר חדש בקרוב.

הסורים גם הם מתיוחסים לנושא, ב'תשרין' (29), שהעמדה
הנוקשה שאגזו לטובת האינטרסים הערביים, היא שגרמה
לארה'ב למתוח בזה-שיח עמם ולהכיר באופן פומבי
בתפקידם המכריע במזה'ת. בלויטר (29) מדגישים מפי
בכירים סורים, שביקור השליח מבטא הכרה אמר' בחשיבות
התפקידם בנושא לבנון (שחרור החטומים) ובהליך השלום.

הסורים מגבירים הלחץ על החזבאללה בבקאע

5. הסורים הגזביים באיזור בעלבכ החריזו רשיונות לנשיאת
נשק של חברי החזבאללה, ועורכים מפויים כרכביהם. כמסר
גם שתגברו את כוחותיהם במרחב בעלבכ ובמשע'רה (דרומית
לאגס קרעון) בכדי להגביר הפיקוח על הקיצונים השועים

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

INVESTIGATION OF THE ACTS OF VIOLENCE
COMMITTED BY THE ORGANIZATION OF ARAB BUSI-
NESSMEN AGAINST THE STATE OF ISRAEL
AND THE JEWISH PEOPLE

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI

FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

RECENT DEVELOPMENTS

[Illegible text]

[Illegible text]

CONCLUSIONS

[Illegible text]

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

(ס'י'צ, 29).

אש'ם: האני אלחטן מושרד בקהיר

6. האני אלחטן עוזרו של ערמאת בקהיר (29). במסר שקייט
שיותת עם שקיזיט מצריזיט (ס'י'ק, 29).

ה מרנז

ת'פ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רם, אמן, ארבל1, ארבל3,
פרנ, מעת, הסברה, לעמ, מתאטשטחים, אוקיאניה, מצריזיט, מצפא, אירא, אירב,
אסיה, מאפ, אמלט, מזתיט, ארבל2, אירג, לונרני, תפרוצות

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

~~CONFIDENTIAL~~

MEMORANDUM FOR THE ATTORNEY GENERAL
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

דו"ח ארועים יומי

תפוצת דו"ח ארועים מיידית

דו"ח ארועים יומי - 30.6.87

ו. (פארטיט) אונז פארקאסט

(כואל הפאגרה)

חוסייין: הועידה הבינ"ל לא תוכל לכפות או להתנגד להסכם שיושג

1. להלן מדבריו ל"אלטיאסה הבינ"ל" היו"ל בצרפת והמצוטט ע"י סי"כ (29).

א. הועידה לא תוכל לכפות מציאות מסויימת או להתנגד להסכם שיושג. במקרה של מחלוקת בוועדות העבודה, שלא ניתן יהיה לפתור, יש לפנות למליאת הועידה לדיון בנושא ולקבוע עמדה מבלי "לכפות פתרון על צד כלשהו".

ב. ישתתפו 5 הקבועות במועבי"ט, כולל הצדדים הנוגעים בדבר; סוריה, ירדן ומצרים בשל היוחה נושאת באחריות מסויימת כלפי המצב ברצועת עזה, בנוסף להיוחה חלק מרכזי של המשפחה הערבית.

ג. אש"פ ישתתף ליישום החלטות 242 ו- 338 ולטיפול בבעיה הפלס' על כל צדדיה. ההתבססות על "הסכם עמאן" בדבר שיגור משלחת ירדנית-פלס' לועידה תקל על התחלת העשייה. האישים הפלס' שישתתפו בוועידה יהיו מקרב אש"ף, אולם "טרם קבענו אותם וניסינו למקד מאמצינו על משלחת משותפת".

ד. על 242 אמר: "אנו מוסיפים עליה את הקביעה שהבעיה הפלס' חטופל על כל צדדיה".

ה. "אדמה תמורח שלום" היא הנוסחה שעליה יש להתמקד כשהכוונה היא לכל השטחים הכבושים ולטיפול בבעיה הפלס' על כל צדדיה.

המלך חוסייין: "אין תוצאות למאמץ לנרמל יחסי סוריה עיראק"

2. בראיון ל"אלטיאסה הבינ"ל" (סי"כ, 29), אמר חוסייין שלא הצליחו להגיע לתוצאות, משום שהבעיה קשורה בחילוקי דיעות כלל ערביים. הוסיף: "לא התייאשתי וחקותי גדולה, כי ההתקפות על גורלנו המשותף יספיקו כדי להביא לכך שכולנו נעייין מחדש בעמדותינו ונתעלה אל רמת האחירות".

2-68

1. The first part of the report is devoted to a description of the experimental apparatus and the methods used for the measurement of the various quantities.

2. The second part of the report is devoted to a description of the results obtained from the measurements.

3. The third part of the report is devoted to a discussion of the results and a comparison with the theoretical predictions.

4. The fourth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

5. The fifth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

6. The sixth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

7. The seventh part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

8. The eighth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

9. The ninth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

10. The tenth part of the report is devoted to a description of the conclusions drawn from the measurements and a comparison with the theoretical predictions.

דו"ח ארועים יומי

על התקרבות בין סוריה לארה"ב

3. שג' ארה"ב בדמשק אישרה (סי"צ, 29), הידיעות בדבר הכוונה לשגר שליח לסוריה. ב"אלספיר" (לבנון, 29) מציינים שצפויה החזרת השגריר איגלטון או מינוי שגריר חדש בקרוב.

4. הסורים גם הם מתייחסים לנושא, ב"חשרין" (29), שהעמדה הנוקשה שאמצו לטובת האינטרסים הערביים, היא שגרמה לארה"ב לפתוח בדרו-שיח עמם ולהכיר באופן פומבי בתפקידם המכריע במזה"ח. בריויטר (29) מדגישים מפי בכירים סורים, שביקור השליח מבטא הכרה אמר' בחשיבות תפקידם בנושא לבנון (שחרור החטופים) ובתהליך השלום.

הסורים מגבירים הלחץ על החזבאללה בבקאע

5. הסוריים המוצבים באיזור בעלבכ החרימו רשיונות לנשיאת נשק של חברי החזבאללה, ועורכים חפושים ברכביהם. נמסר גם שחגברו את כוחותיהם במרחב בעלבכ ובמשע'רה (דרומית לאגם קרעון) בכדי להגביר הפיקוח על הקיצונים השיעים (סי"צ, 29).

אש"פ: האני אלחסן מבקר בקהיר

6. האני אלחסן עוזרו של ערפאת בקהיר (29). נמסר שקיים שיחות עם פקידים מצריים (סי"ק, 29).

המרכז

30 ביוני 1987, מיכה אור

Faint, illegible text in the upper section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the middle section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the lower section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

מנמת - ארכיון, מנמת - רמד דווח, מנמת - ארכיון, מנמת - רמד דווח, ^{15/10}
 חיטוק - קריה, מחלקת איסוף, מחבש - רענ 3, מחבש - רענ 3, רענ 30, רענ 30, זימז - חמל ענפ שוטפ, רענ 52, רענ 41, רענ 61, רענ 61, זימז - חמל ענפ שוטפ, רענ 61, רענ 2, רענ 2, רענ 61, רענ 61, חמל זירת טרור, חמל זירת טרור, מחי קטח רמח, דובר צהל, י"ח, 8200, תושב, וקס מרכז, פיקוד מרכז - קמנ, ושבכ, י"ח, 504, י"ח, 504, מזכצ - ראש הנמשכה, מזכצ - שהבט, שר החוצ, רמטכל, סגן רמטכל, ע, ראש אגמ, רחט מבצעים - אי"ש, טכטכטכ

בלמה
 החיפוט: מי"די
 סאח: חצב
 מד: 29/6/87/836/3506/2

ס"י נר: 352(11)
 מסור: ס"י

מבוע: יאלס"אסה הבינ"ל (צרפת)

תז"ס: 291200

מל"מ: ירדן, המלכ-חסי"נ, רא"ו, עראק, איראן, מלחמה, ועידות-בינ"ל, אש"פ, מל"מ: החלטה-242, הסכמ"מ, הבעיה-הפלסטינית, ישראל, מצר"מ, ארה"ב, ברה"מ, מל"מ: גדה-מערבית, סוריה, ת"ו-מדי"נ

=====

הנדון: ירדן/רא"ו חסי"נ לכונב העת יאלס"אסה הבינ"ל המתפרסם בפאריס.

=====

טטטטטטטטטטט

אס-איראן

=====

י"אנו תומכ"י בעראק שהיא אחות ערבית שעמדה לצידנו בכל המערכות שנכפו עלינו. אנו אומרים כי עראק צודקת והיא יצאה למלחמה עקב עמדת איראן שלא כיבדה את הסכמ הגבול בין שתי המדינות ונסתה להביא להתפוצצות המצב הפנימי בעראק ע"י מלחמה בכת" רשמיו אשר התפתחה אה"כ למלחמה הנמשכת כבר שבע שנים.

עראק נכנסה למערכה ממושכת ואה"כ שבה לגבול הבינ"ל ע"פ החלטה חד-צדדית שלה והיום היא מנהלת מלחמת הגנה על אדמתה וישותה הערבית. עראק נענתה לכל יוזמות השלום ותקוותנו גדולה כי המלחמה תגיע לס"צה על בסיס העקרונות שצ"נו.

בטבע הינו מ, נמסל מ, אמה הי זכ מ על כל הנטויות העומיות על הי"ל ט

מדובר בוועידה בינ"ל שתזמן ע"י מזכ"ל האו"ם וישתתפו בה חמש החברות
הקרובות במועבי"ט וכל הצדדים הנוגעים בדבר: סוריה, לבנון, ירדן
ומצרים - בתוספת העובדה שהיא נושאת באחריות מוסרית מסוימת כלפי המצב
ברצועת עזה, בנוסף לעובדת היוזמה הלש, מרכזי וע"מ של המשפחה הערבית. גם
אש"פ ישתתף בוועידה הבינ"ל ליישום החלטות 242 ו-338 ולטיפול בבעיה
הפנימית על כל צדדיה. כמוכנ, זוהי הבעיה שאנו פועלים למענה כל הזמן. מה שישל
על התחלת העשייה הוא התבססות על הסכם ר"ע בדבר שיגור משלחת
ירדנית-פלסטי משותפת לוועידה.

בטבע הדברים האי"ם הפלסטי ששתתפו בוועידה הם מאש"פ, אולם אנו טרם קבענו
אותו ונ"ס"נו למסד את מאמצינו בכך שתהיה משלחת אשר סיומה יסל על
ההסתוות הפלסטי.

לא יעלה על הדעת לדון בבעיית המזהיית מבלי שהצד הפלסטי יהיה צד ע"מ.
אנו מתמקדים בריכוז הנומקלים ברעיון ובמטגון הבנה הדדית ע"י הדברות בינ-
5 המעצמות, אשר ייספקו ערבות חוקיות לכיצוע החלטות מועבי"ט.

הסתייגה הארופאית קיבלה את הרעיון, לברה"מ יט עמדה מעודדת ונותרה טאלת
עמדתן של ארה"ב ו"שאל.

אנו ממשיכים בדיון"מ על-מנת ששום גורם לא יהפוך את נושא "יצוג הפלסטי"
למכשול בדרכ לגיבוש נושא הוועידה.

בטבע הדברים, תהיה הנוכחות הפלסטי ונוכחות כל מדינה ערבית על בסיס החלטות
מועבי"ט 242 ו-338 והבעיה הפלסטי תטופל על כל צדדיה.

אנ" שומע רבות על כך שהחלטה 242 איננה מטפ"שה, אולם אנו מוסיפים עליה את
הסביעה שהבעיה הפלסטי תטופל על כל צדדיה.

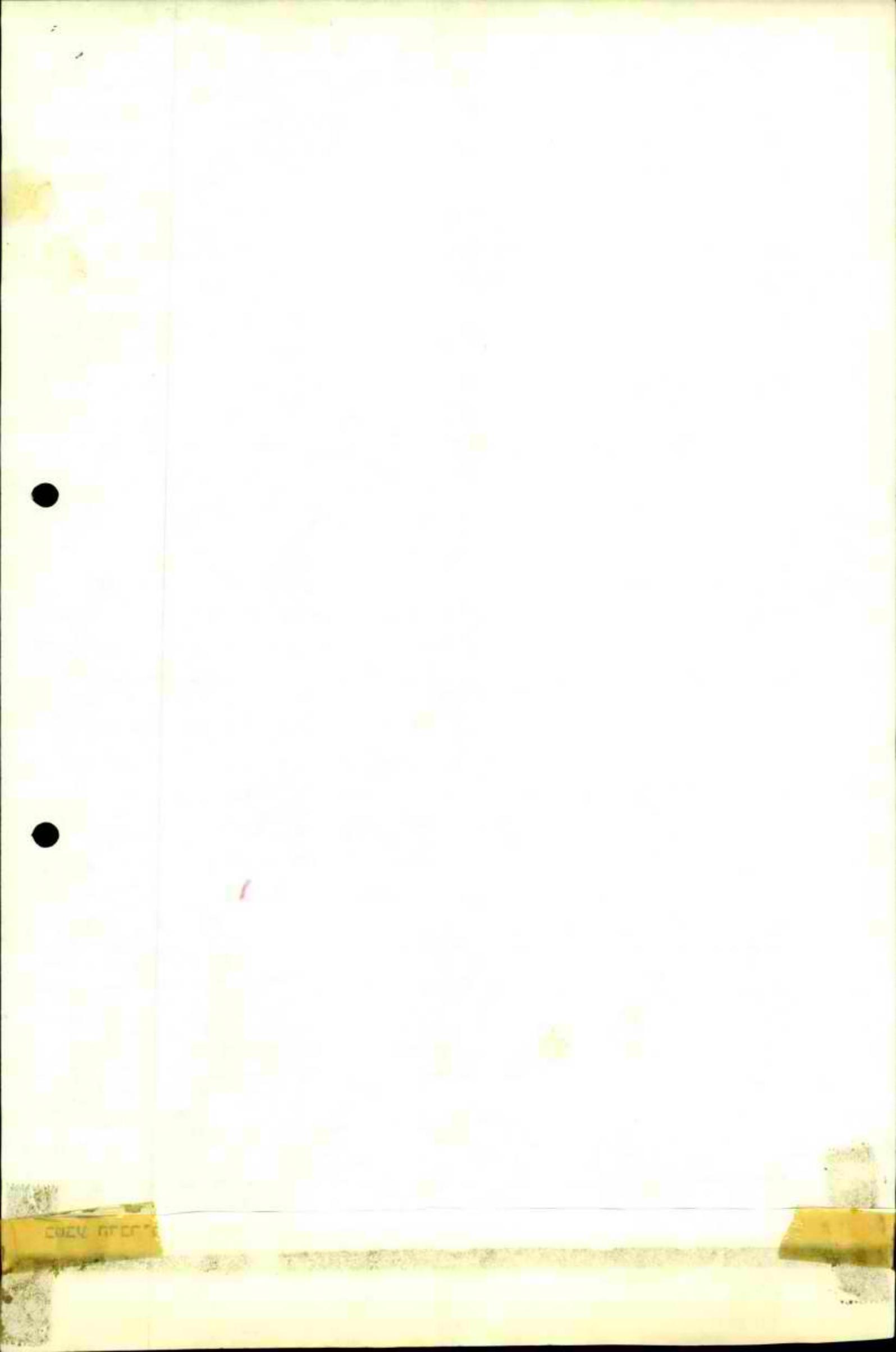
בהתייחסו לעמדת וושינגטון כלפי הוועידה הבינ"ל והסכמתה עם ישראל לפתוח
את הדרכ בפנ" מו"מ ישיר דו-צדדי אמר חס"נ:

ייאנו תומכים בוועידה בינ"ל שתהיה יותר ממסגרת לטיפול בבעיית
המזהיית. מוסכם כי הוועידה הבינ"ל לא תוכל לכפות מציאות מסוימת או
להתנגד להסכם שיושג. ח"ב להיות מצב שיאפשר לוועידה לטבוע את העקרונות
שימשו בסיס לתהליך בין הצדדים. יכולים להיות עני"מ דו-צדדי"מ הנוגעים
ל"שאל ולצד ערבי מסוי"מ. בעני"מ אלה ניתנ יהיה לטפל בוועדות
ערביות-ישראליות בצורה שתבטיח התקדמות לפתרון. עם זאת ישנמ עני"מ
הקשורים ביותר מאשר שנ" צדדים-כבעיית המ"מ, למשל. עני"מ אלה יטופלו
בוועדות מורחבות.

אמ תהיה מחלוקת באחת מהועדות האלה שלא יהיה ניתנ לפתרה, נהיה חייבים
לשוב למסגרת הוועידה, לדון בנושא ולקבוע עמדה מבלי לכפות פתרון על צד
לנשהו.

בטבע הדברים, נמשכים עתה הדיון"מ על כל הנקודות העומדות על הפרס. ישנמ
חילוקי דעות שטרם הצלחנו לפתור אותם.

ישנ התפתחויות בקשרים בין הערבים-לארה"ב ובמיוחד במה שנוגע לעמדת
ארה"ב כלפי עראק וכלפי המלחמה במפרצ. אנו מעוני"מ בשינוי ברור וגלוי

ועמדה האמרי ובהתקדמות כלשהי. אין ספק כי בקשר לרעיון הועידה בינינו
ישנם צעדים קדימה אשר זכו בתמיכה רבה. .
אש"פ-ירדן.

=====

בהתייחסו להחלטת המלי"פ ה-18 על ביטול הסכם רי"ע אמר חס"נ:
"לא הקדשתי לנושא זה התענינות כלשהי. משום שאנו סבורים שההסכם קיים
ופעלנו על בסיס זה. אנו דבקים בהסכם על מנת להבטיח סיכוי קבוע לצד
הפלסטי. שהוא הצד העיקרי בטיפול בבעיה הפלסטי במישור הביני"ל.
הצד הפלסטי נושא עתה באחריות כמו הצדדים הערביים האחרים.
אנו הספאנו את קשרי התאומ עם ההנהגה הפלסטי אולם אנו עומדים על הנוכחות
הפלסטי."

השאלה העומדת עתה על הפרק היא עמדת הצד הפלסטי כלפי סבלותיו ותקוותיו של
העמ הפלסטי וכלפי התמקדותנו בועידה הביני"ל. שהיא בשלב זה הדרכ הטובה
לתהליך השלום ולפתרון הבעיה. עמדתנו היא שאש"פ ימשיך לייצג את העמ
הפלסטי כל עוד הוא ממשיך לייצג את שאיפות העמ הזו ותקוותיו. אנו מקווים
כי העמדה (של אש"פ) תתעלה כל הזמן לרמת התקווה של העניין הפלסטי."

רעיון הועידה הביני"ל מבוסס על החלטה 242. אפילו הועידה שנערכה בשנות
ה-70 היתה מבוססת על החלטה זו. ועידת שנות ה-70 לא חוסלה סופית והחלטה
242 היא הדבר היחיד שקיים ושניתן להתבסס עליו. החלטות 242 ו-338 כוללות
טיפול בבעיה הפלסטי על כל צדדיה. אנו תומכים, עקרונית, בזכות ההגדרה
העצמית וסבורים כי הסכם רי"ע מטשף את רגשות הפלסטי והירדניים. שני הצדדים
דבקים בזהות במסגרת המשפחה שאנו שייכים אליה, אולם על הצד הפלסטי לשאת
באחריותו. אנו מתמקדים, כמובן, בנוסחה: "אדמה תמורת שלום" - והכוונה היא
לכל השטחים הערביים הכבושים וטיפול בבעיה הפלסטי על כל צדדיה.
סיוע לגדמי"ע.

=====

מאז החל הכיבוש לא חדלנו לסייע לאחינו בגדמי"ע כמידת יכולתנו, אולם
לאחרונה ולנוכח צורכי האנשים, היה עלינו להבטיח את צרכיהם על מנת להבטיח
את דבקותם באדמה ולסייע להם בעמידתם האיתנה עד להשגת הפתרון הצודק. .

בתשובה על שאלה בנוגע לערפאת אותו רואה ישראל כאויב עיקרי אמר חס"נ:
"העמ הפלסטי עשוי בעתיד לקבוע את משפטו ביחס לכל האחרים וביחס לכמה
ארועים שהיו בעולם הערבי. אינני יכול לומר יותר מכך. ."

הניגודים במדינות ישראל.

=====

ישראל משפיעה על המדינות האמרי. לכן, אנו מנסים להביא את המציאות
המדינות בישראל. בישראל ישנן שתי אסכולות:

א. אסכולת הכוח והפתרון הצבאי האומרת, לשל כי ירדן היא פלסטי. על מנת
להכשיר את הקרקע להוצאת אחינו מהשטחים הכבושים. תוצאות עמדה זאת עלולות

להיות הרסניות לגבי ישראל ושכניה וכנראה אפילו לגבי השלום הביני"ל.

ב.אסכולה המתבססת על נ"גוד בין התושבים היהודים והערבים. הנחשבים
לאזרחים מדרגה שניה ואפ. למטה מכך. אסכולה זאת מתמודדת עם שאלת האיזון
הדמוגרפי בסופ. המאה ה-20 ועמ התוצאות העלולות לצמוח כתוצאה מהענפת
זכויות שוות לכל התושבים ובכלל זה הסכנה להעלמות האופי היהודי של
ישראל.

בשלב זה אין אנו יכולים להבוע בבירור מי שייכ לכל אחת משתי האסכולות

הנ"ל.

מצרים

=====

מצרים זקוקה לאומה הערבית והאומה הערבית זקוקה למצרים. אנו פועלים לכך
שהשלב הנוכחי יהיה שלב חוכפ בכלד ושמצרים תשוב למשפחה הערבית. הסכמ
המפ-דיויד אפרו. למעשה. למצרים להחזיר לעצמה את מדבר סיני. אולם
זהו חלק קטן מהסכסוך הערבי-ישראלי אשר מוסדו נמצא בגדמייע וברצועת עזה
והציר שהוא טובב סביבו הוא הבעיה הפלסטי והשטחים הכבושים בירדן. סוריה
ולבנון.

סוריה-עראק/נירמול היחסים בין סוריה לעראק

=====

לא הצלחנו להגיע לתוצאות. משום שהבעיה קשורה בחילוקי דעות כלל ערביים.
אולם לא התאשת ותקוות גדולה כי ההתקפות על גורלנו המשותפ יספיקו
כדי להביא לכך שכולנו נעיינ מחדש בעמדותינו ונתעלה אל רמת האחריות.

איראן

=====

אני מקווה כי שרינו. כערבים. עם איראן יהיו מבוססים על כבוד הדדי וא
התערבות בעינינו הפנימיים. לנו אין זכות להתערב בעינינו איראן ולאיראן
אין זכות להתערב בעינינו הערבים.

=====

המדיניות המעשית של ארה"ב במזה"יית היא חמורה. בניגוד לטענת ארה"ב, מעוכמ לא הדרדרו הקשרים בינה לבינ הערב"מ כפי שהמ הדרדרו עתה. אחת הסיבות להתדרדרות זאת היא הפ"כוג בינ הערב"מ.

במסב"ל לככ הגיעה ההשפעה של ישראל והתנועה הציונית על מדיניות ארה"ב כמ"דה כזאת שווש"נגטונ נוקטת מדיניות הנוגדת את הא"נטרס הכאומי האמריקאי ומהווה השתקפונו של ההנחיות הישראליות ובמקרים רבים ההנחיות הס"צוניות שבהנ.

אנו עושה"מ בעני"נ רב אחר מדיניותה של מוססבה בתקופה האחרונה. בזכות ההנהגה הטובי החדשה זוהי מדיניות המצטיינת בגמישותה. אנו רואים בעמדת ברה"מ כלפי הועידה הבי"יל עמדה התואמת את עמדתנו.

עמדת צרפת היא עמדה עקרונית וחיונית בהחלט וככ הוא הדבר גם ביחס לתפקיד שממלאת הסה"ל"ה האירופית.

הדפסה: מ"כ+ר"מונה

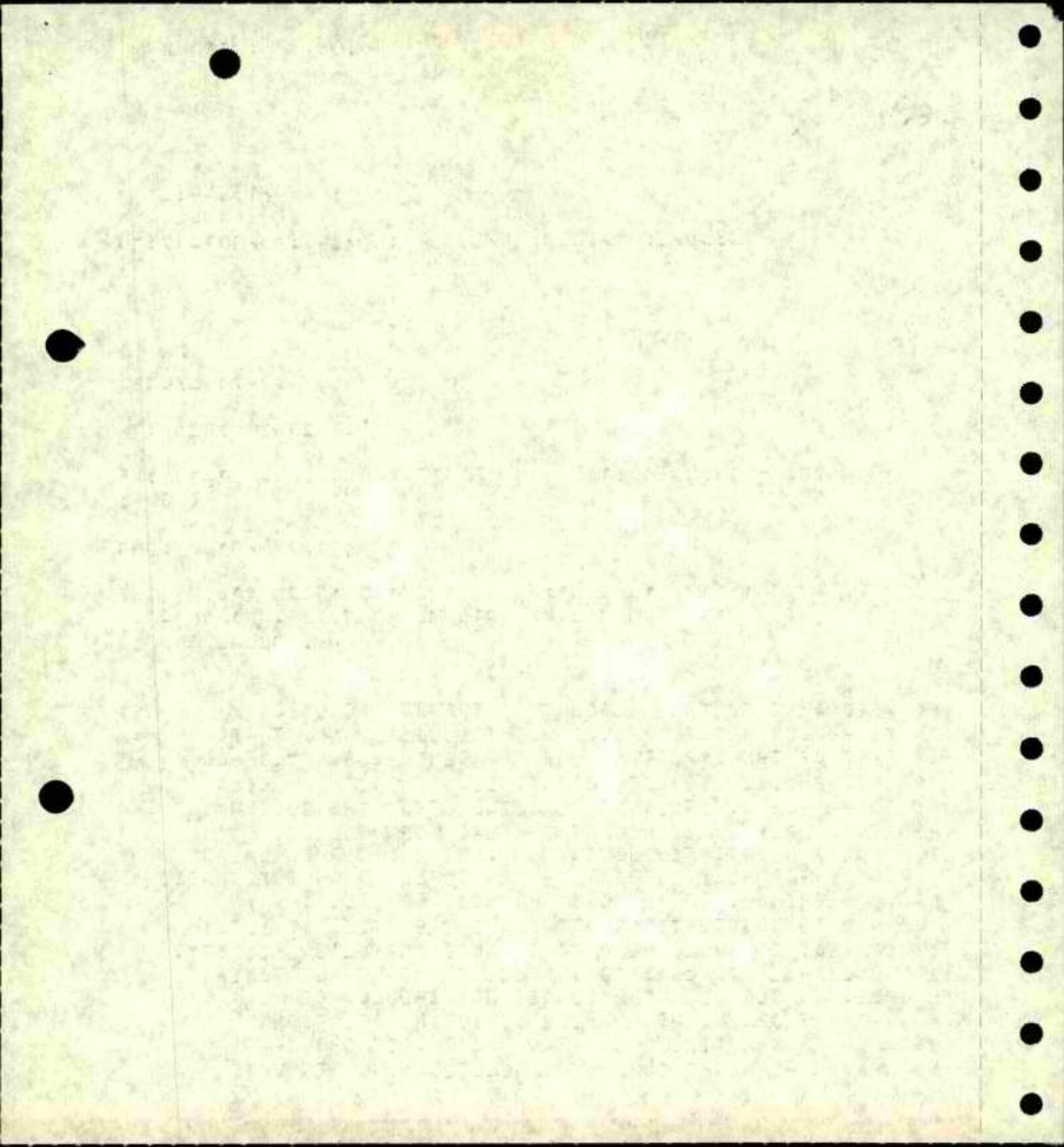
ס. דווח: אהוד

הגהה: אהוד

מעב"רה: ר"מונה

גגגג

אריה נאור מאת

אנואר סאדאת - לגיטימציה בינלאומית למהלכים צפויים

ולבשר ג'מאיל אחריו.

קיסנינג'ר לא מיהר לקפוץ על המציאה. הוא קיבל בשמחה את הערכת המודיעין האמריקאי, כי בתוך עשרים וארבע שעות תחזיר ישראל לעצמה את היוזמה הצבאית ועד סוף השבוע תנצח במלחמה "לפי דגם 67". השדר שקיבל מסאדאת נראה בעיניו כקצה חוט מכטיח: אם תרכוש ארצות-הברית אשראי מסויים אצל המצרים במהלך המלחמה, יתכן שיסכימו לשותף פעולה גם בדיפלומטיה שלאחריה. בצפייה למלחמה קצרה שעד מהרה תפגין בה ישראל את עליונותה, גיבשו הנשיא ריצ'ארד ניקסון וקיסנינג'ר את האסטרטגיה שלהם להשגת שלושה יעדים: מיצוי הדטאנט עם ברית-המועצות למניעת עימות בינמצמתי; רכישת אהדה ישראלית למדיניות האמריקאית במהלך המלחמה, כדי להביא את ישראל לידי תמיכה גם במהלכים הדיפלומטיים שיהיו אחריה; ושיפור משמעותי של היחסים עם הערבים בכלל ועם המצרים בפרט.

לימים יאמר קיסנינג'ר לסאדאת כאחד ממסעי הדילוגים לקראת הסכם הפרדה, כי "התרשם עמוקות" מן השדר שקיבל ממנו ב-7 באוקטובר. בחושי המחודדים הבחין כבר אז בהודמנות הבחלי חזורת שנקרתה לפני הדיפלומטיה האמריקאית לעבור לאופטיקה ביחסים המעורערים עם העולם הערבי. לשם כך, מוטב שהטיפול בהסדרים, שייכוונו אחרי המלחמה יהיה בידי וושינגטון, בלי השותפות המעיקה עם הסובייטים, הסינים, הבריטים והצרפתים, השותפים שהציע סאדאת לוועידה הבינלאומית לכינון ההסדר. לפיכך התרכזה הדיפלומטיה האמריקאית תחילה בהפסקת-אש, ועל אף התרשמותו העמוקה של קיסנינג'ר מן השדר של סאדאת, לא הרים את הכפפה ולא סיפל בנושא הוועידה הבינלאומית.

סאדאת לא דייק בהגדרת מסרות המלחמה שהשתמעו מן השדר שהעביר לאמריקאים, ולמעשה היה ככוונתו להרחיב ולהעמיק את ראשי-הגשר כדי להמשיך להתקדם קצת מורחה. ממקורות שונים ידוע, כי החיצים במפות המתכננים המצריים הגיעו עד מעברי המיתלה והגדי משום שסאדאת העריך שחציית התעלה וכיבוש המעברים יביא להביא את צה"ל לידי התמוטטות שתאפשר למצרים להכתיב תנאים מדיניים להפסקת הלחימה. הוא לא התכוון להגיע מורחה לקו המעברים לא רק משום שלפי מערכתו לא היה בכך כל צורך, אלא גם משום שבצבא מצרים לא היה ערוך להחזיק במרחק גדול מבסיס האספקה שלו. מכל מקום, סאדאת המשיך להאמין כי בעצם חציית התעלה חל מיפנה אסטרטגי במרחק התיכון ונהרסה אגדת העליונות הישראלית הבלתי מערערת. גם כשבבלמה התקפת הסורים, וצה"ל חצה את הקו הסגול לעבר דמשק, המשיך סאדאת

ב"ליכוד" אומרים שרעיון הוועידה הבינלאומית הוא המצאה של שמשון ברתה אריה נאור מוכיח ברשימתו ל"מוניטין" כי רעיון הבינלאומית והגה על-ידי אנואר סאדאת במלחמת יום הכיפורים, הוביל לוועידת גיובה שעוכבה על-ידי רעיון אחר קיסנינג'ר, ואושר מחדש על-ידי ממשל בגין בקמפיין די. נאור, שהיה מזכיר ממשלת בגין והיום הוא חבר בצוות ההסברה של פרס, תוהה מדוע דוחה יצחק עמיר, יורשו של בגין, רעיון ישן ומקובל כל-כך. על רקע ואמונתו החדשה של נאור, ספק אם שמיר מסוגל לקבל את הדברים כפשוטם

ח צ ל ו נ : ד י י ו י ר

לקווי ה-4 ביוני 1967 ("הקו הירוק"), תהיה מצרים מוכנה לנהל משאומתן בחסותן של החברות הקבועות במועצת הבטחון ולהעניק מעמד בינלאומי לנתיבי הים, עניין שישמש לישראל ב-1967 עילה למלחמה.

כך נולד רעיון הוועידה הבינלאומית לשלום במזרח התיכון. זהו רעיון מצרי מעיקרו, שנועד לתת לגיטימציה ליוזמת שלום בעקבות המלחמה. כשהחליט הנשיא סאדאת לצאת למלחמה, לא היה זקוק לגיטימציה מכל מקור שהוא, שזרי המלחמה בישראל נחפשה כקיום מצווה מקודשת. ואולם, כבר בשלב הראשון של המלחמה, אם לא לפנייה, החל סאדאת לתכנן את המהפך באסטרטגיה שלו, וראה בכינוסה של ועידה כזאת משום לגיטימציה בינלאומית למהלכים הצפויים, שיחרגו מן המוסכמות של העולם הערבי. מנהיג ערבי יכול לצאת למלחמה בישראל בכל עת שיחפוץ, אך אם יעשה איתה שלום בלי סמכות ובלי רשות מיוחדת, יקרה לו מה שלבסוף קרה לסאדאת עצמו, מה שקרה לעבדאללה לפניו

קצת יותר מיממה אחרי פרוץ

מלחמת יום הכיפורים, היה הפיקוד העליון המצרי משוכנע ביציבות ההישג המכזבי של חציית תעלת סואץ, וכיבוש ראשי-הגשר המצרי בסני. נשיא מצרים, אנואר סאדאת, ראה בחציית התעלה - גאוותו העמוקה כל שארית ימיו - לא רק הצלחה צבאית טקטית, אלא חמנית אסטרטגית, שאותה ייקש לנצל ביעילות. הוא העביר שדר אישי, סודי ביותר, אל מזכיר המדינה של ארצות-הברית, הנרי קיסנינג'ר, אף-על-פי שרישמית היו היחסים הדיפלומטיים שבין מצרים וארצות-הברית מנותקים יותר משש שנים, מאז מלחמת ששת הימים, שמרו שתי המדינות על קשרים שוטפים ביניהן, שבדרך-כלל התנהלו תחת מעטה עבה של סודיות בלתי מופרת. ב"ערוץ האחורי" (שם הקוד של התקשורת הסודית בין קהיר לושינגטון) הודיע סאדאת ב-7 באוקטובר 1973, כי אין ככוונת המצרים להרחיב את ראשי-הגשר שלהם בסני, ואם תסכים ישראל לסגת

במתכונתה המצומצמת, ועידה שמשתתפה יהיו הצדדים עצמם ושתי המעצמות. הרכב זה לא נכלל בהחלטה שעמדה לקבל מועצת הבטחון למחרת. בהחלטה 338 נאמר:

"מועצת הבטחון - (1) קוראת לכל הצדדים בקרבות הנוכחיים לחדול מן האש ולסיים כל פעילות צבאית מיד, לא יאוחר מ-12 שעות אחרי שעת קבלת החלטה זו, בעמדות שהם מתוויקים בהן עכשיו;

(2) קוראת לצדדים הנוגעים בדבר לפתוח מיד אחרי הפסקת האש בהגשמת החלטת מועצת הבטחון 242 על כל חלקיה;

(3) מחליטה, כי מיד ובמקביל להפסקת האש ייפתח בין הצדדים הנוגעים בדבר, בחסות נאותה, משאומתן שמתרתו השכנת שלום צודק ובר-קיימא כמורח התיכון".

קיסניגר התעכב בישראל כדרכו חורה הביתה ואמר לגולדה מאיר ולשרים אבן, דיין ואלון, כי ישראל "זכתה בנצחון כביר" בכך שזו הפעם הראשונה הסכימה גם ברית-המועצות לעקרון המשאומתן הישיר בין הצדדים, "בחסות מתאימה". הוא ביקש להרגיע את שרי ישראל שלא היו מרוצים מן ההתייחסות להחלטה 242. איזכורה הכוללני של החלטה, אמר, היה למעשה פשרה מצד הרוסים שתבעו התחייבות מפורשת לנסיגת ישראל ולבטוף התחפוף רק באיזכור החלטה שכבר נתקבלה וגם ישראל הסכימה לה בעבר.

בשיחה בארבע עיניים עם גולדה מאיר הוסיף קיסניגר ואמר, כי סוכם במוסקבה לכנס ועידת שלום בג'נבה בחסותן של ארצות-הברית וברית המועצות שישימשו כיושבות ראש של הוועידה. כדי לשמור על תנופה תחכנס הוועידה לשיבה ראשונה "לפני סוף השנה", ועוד לפני כן יאמרו האמריקאים לרוסים ש"כדאי" שהם יתקרבו לעמדות ישראל. מכל מקום, הוסיף קיסניגר, הוועידה היא מסגרת לדון בהסדר כולל, אך ושינגטון תתמוך דווקא בהסדרים חלקיים - ובראש ובראשונה בהסדר ישראלי-מצרי. דברים אלו משקפים היטב את סדרי העדיפויות הדיפלומטיות של ארצות-הברית, שלא השתנו מאז ועד היום: בא חושבוני הסדר בין שני הגדולים, על רקע המדיניות הגלובאלית האזורית, אך עדיף ממנו הסדר בתיווך אמריקאי בלבד; ורק בעדיפות שלישית ייבחנו גם אופציות אחרות. ההסטוריה של

תהליך השלום מלמדת, כי אין זה מיקרה שאפילו מימשל אנטי סובייטי כמימשל רייגן אינו ממחר להשיב בשלילה מוחלטת על עצם רעיון הוועידה הכינלאומית, ואינו מצטרף אל מי שרואים בה טירוף. אך מצד שני, התמיכה האמריקאית בוועידה רחוקה מלהיות בלתי מסוייגת. הנימוק המושמע בושינגטון בעד הוועידה אינו עקרונני, אלא טקטי: זהו תנאי שהציבה ירדן לקידום תהליך השלום, ורק בליה ברירה מסכימה לכך ארצות-הברית.

קיסניגר הגיע לירושלים רק לאחר שישאל נתנה הסכמי יאאלצת לסיכום שהושג בקרמלין. אלכסנדר הייג, סגנו של קיסניגר באותם ימים במועצה לבטחון לאומי, נתבקש להעביר באמצעות דינין תביעה לממשלת ישראל להסכים להפסקת-האש לפי הנוסח המוסכם על שתי המעצמות. דינין ביקש שהות להתייעצויות, וזע נאיי לו שאין זמן, ובלאו הכי תתכנס מועצת הבטחון בתוך יום לקבלת החלטה. גם ניקסון פנה אל גולדה מאיר בקריאה דומה. היא השיבה שאין לה מסכויות נשיאותיות, ובישראל צריך לקבל החלטה כממשלה לאחר דיון המצריך זמן. "גבירתי ראש-הממשלה", השיב לה ניקסון, "הרי כוחות צה"ל נשארים במקומותיהם, ברית-המועצות הצטרפה לראשונה להחלטה הקוראת למר"ם ישיר בחסות שתי המעצמות ויש גם הסכמה סובייטית

וחיזוק תודעת סיכויי השלום מצד שני, ואילו המיקוח הפוליטי נועד להיערך מאוחר יותר. בינתיים ייערכו הבחירות בישראל. ה"מעריך" השכיל לנצל את המעמד התגיגי בג'נבה למערכת הבחירות שלו, ועל אף הלם של המחול בראשית המלחמה, זכה בבחירות והותיר את ה"ליכוד" תקופה נוספת באופוזיציה. בינתיים הייתה ועידת ג'נבה למטריה בינלאומית שבחסותה ניהל קיסניגר את מסעי הדילוגים שלו והשיג את הסכמי ההפרדה גם עם סוריה. מליאת הוועידה לא שבה מעולם להתכנס. יצחק רבין, שהחליף את גולדה מאיר בראשות הממשלה, ראה את המצב עין בעין עם הנרי קיסניגר - מוטב להתקדם צעד אחרי צעד כדיפלומטיה של הסדר בשלבים ולא להסתכן במר"ם על הסדר כולל, העלול גם לדרדר מחדש את המצב בעקבות קיטוב העמדות הצפוי בו. רק אחרי המהפך בישראל חל שינוי בגישה כלפי ועידת ג'נבה. קיסניגר סיים את תפקידו, והמימשל החדש של הנשיא קרטר העדיף הסדר כולל. מנחם בגין ידע זאת, ובפגישתו הראשונה עם קרטר בבית הלבן ביולי 1977, הפתיע את מארחו בשורת הצעות חילופיות שהגיש לכינוסה של הוועידה הבינלאומית בראשותן של ארצות-הברית וברית-המועצות. עיקרן של הצעות אלו: הוועידה תשמש מסגרת, תתכנס לשיבת מליאה, ואחר-כך תתפצל לקבוצות

ניקסון וקיסניגר - לא מיהר לקפוץ על המציאה

עבודה דו-צדדית - ישראל ומצרים, ישראל וירדן, ישראל וסוריה, ישראל ולבנון. כקבוצות העבודה יידונו תווי השלום של ישראל עם כל אחת ממדינות העימות, ואחרי שיוסכמו יובאו לפני המליאה. אין צורך בזכויות מגדלת כדי לגלות את הדמיון שבין ההבדל אינו היוזמה המחדשת של שמעון פרס. משתתפיה: כעת מדובר לא רק בשתי מעצמות העל, אלא גם בכריטיניה, צרפת וסין, בתנאי שזו תקשור יחסי עם ישראל.

בסופו של דבר לא התכנסה הוועידה הבינלאומית בשנת 1977 משום שסאדאת טרף את הקלפים כשהודיע על נכונותו לבוא לירושלים. בעקבות הביקור התכנסה בקהיר ועידה בינלאומית זוטא, בהשתתפות נציגי ישראל, מצרים וארצות-הברית. המצרים הומינו גורמים נוספים, ובהם את אש"ף שכמוכן לא בא. אך אילו הפיק מימשל קרטר כהלכה אנו הלחץ מן המגעים המוקדמים עם המצרים באוקטובר 1973, ולא היה יוצא ביוזמה המשותפת עם ברית-המועצות, יתכן מאוד שוועידת ג'נבה הייתה מתכנסת, בהשתתפות הסובייטים, כפי שהציע בגין בחלופה הראשונה שהציג לפני קרטר בקיץ. מן הסתם, יצחק שמיר לא היה רווה נחת, כפי שלא תמך בהסכמי קמפ דייוויד; ובכל זאת הוא לא היה קורא לזה "סירוף" העלול לסכן את קיומה של מדינת ישראל.

לסייע לחילופי שבויים במהרה". ואם אין די בכך - הוסיף הנשיא כמתכוון כי בו ביום, כ-9 בערב לפי שעות החוף המזרחי של ארצות-הברית תתכנס מועצת הבטחון לקבלת החלטה.

בליה ברירה נתנה ישראל את הסכמתה. המצב נראה כה קשה בעיני ראש-הממשלה, שהיא הומינה אליה את ראש האופוזיציה מנחם בגין למסור לו על ההתפתחויות. כשקיבל ניקסון את הסכמת ישראל, הורה לקיסניגר לבוא לשיחות בירושלים. הדיונים עם קיסניגר היו נוקבים, וברגעים מסויימים אף דרמטיים. אך אופייני הוא שבעיקר דיברו על שחרור השבויים, על נישוח ההחלטה שבינתיים כבר התקבלה באר"ם ועל נשק. רק מעטים מקרב שותפי הסוד נתנו דעתם כראוי על האסטרטגיה הלאומית הכוללת, זו המעצבת את פני ההסטוריה ומטביעה חותם על מהלכה לדורות.

בשלהי דצמבר התכנסה ועידת ג'נבה לשיבתה הראשונה. "באנו לכאן", אמר שר החוץ אבא אבן, "מצויירים בייפוי-לח מטעם ממשלותינו לבקש שלום. כן יש לנו ייפוי-לח משותף מן האמנות, השכולות, האלמנות והיתומים לשים קץ לעשרים וחמש שנות טירוף". על-פי סיכום מוקדם בין קיסניגר לאבן הוכנה רק ישיבה טיכסית, ליצרת תנופה מדינית מצד אחד

מקי ברן
הטבן הדני
המתולח
לאיני הטבן

MAC BAREN
MIXTURE
Hospital Blend

MAC BAREN

אזתרנה: משרד הבריאות טובע כי -
העישון מוכר לבריאות

להחיות בעמדתו. ב-9 בחודש העביר קיסנינגר לסאדאט שדר ב"ערוץ האחרון", והציע "הפסקת-אש בקווי האש". למחרת הגיעה התשובה, ובה ארבעה עקרונות:

- תנאי ההפסקת-אש - קביעת לוח-זמנים לנסיגת ישראל לקוים שלפני מלחמת 1967;
- לתקופה מוגדרת תסכים מצרים לנוכחות האו"ם בשארם-אל-שייך כדי לערוב לחופש השיט;
- אחרי פינוי צה"ל מרצועת עזה יועמד האיזור במיקוח האו"ם לשם עריכת מישאל-עם על הגדרה עצמית;
- בתוך תקופה מוגדרת תכונס ועידת שלום בחסות האו"ם, שבה ישתתפו כל הצדדים המעוניינים, לרבות הפלשתינאים וחמש החברות הקבועות של מועצת הבטחון. הוועידה תדון בכל השאלות הכרוכות בריבונות, בטחון וחופש השיט.
- אף-על-פי שמאדאט הוסיף פיתוי מיוחד לקיסנינגר וניקסון - מיד לכשתתחיל נסיגת ישראל תחדש מצרים את יחסיה הדיפלומטיים המלאים עם ארצות-

הצעת האמריקאים להפסקת-

אש בקווי האש נדחתה בתחילה גם על-ידי ישראל. ראש-הממשלה גולדה מאיר הסכימה לכך רק כאשר נוכחה שדחיית היוזמה האמריקאית עלולה לסכן את אספקת הנשק, וכך להגדיל את האכזריות הצפויה לישראל. בערב בא דגיץ לפגוש את קיסנינגר בבית הלכן ובידיו הסכמת ישראל להפסקת-אש בצירוף שדר אישי מגולדה מאיר לניקסון, ובו בקשה דחופה לנשק. ואולם, בניגוד לסיכום המוקדם עם קיסנינגר, פנו הבריטים אל המצרים בשאלה אם יאותו להפסיק את האש לפי הצעה בריטית. התכרר שהמצרים אינם מוכנים להפסקת-אש שאינה כרוכה בהתחייבות ישראלית לנסיגה מלאה ככל הגזרות, ואחת היא מי מציע זאת באו"ם.

ישראל וכתה באהדת האמריקאים ובהסכמתם לאספקת נשק. בתוך מיספר ימים סבך הגלגל. צה"ל תצה את התעלה והחל לבסס ראשי-גשר באפריקה. ראש ממשלת ברייט-מועצות, אלכסיי קוסיג'ין, יצא

גולדה מאיר - "זכתה כנצחון ככיר"

לקהיר בניסיון לשכנע את סאדאת להפסקת-אש. בשיחות קוסיג'ין הסכים סאדאת להפסקת-אש בתנאי שתהיה כרוכה בביצוע החלטת מועצת הבטחון 242, שהתקבלה אחרי מלחמת ששת-הימים. לפי הפרשנות הסובייטית והערבית היא מחייבת נסיגה מלאה של ישראל מכל השטחים שכבשה באותה מלחמה, אך לפי הפרשנות האמריקאית מדובר רק בנסיגה "משטחים" ולא "מהשטחים". האמריקאים על התנגדו לאיזכור ההחלטה, אך מסרו על הרעיון לדיניץ שטילפן מיד לגולדה מאיר. ישראל לא הייתה מוכנה לכך, ותבעה לכרוך את הפסקת-האש במשאומתן ישיר בין הצדדים. האמריקאים קלטו מיד את משמעות הדברים: גם לדעת ירושלים יש לקשור את הפסקת-האש במהלך כולל, מרחיק לכת הרבה יותר. ההבדל בין העמדה שהציג סאדאת בפני קוסיג'ין ובין העמדה שהציגה גולדה מאיר בפני האמריקאים, היה קשור כטיב המהלך הבינלאומי הנלווה להסכמה על הפסקת-האש ולא בעצם הצורך במהלך כזה.

שעה-קלה אחרי תצות הלילה ב-20 בחודש, הודיע הבית הלבן שפוזר המדינה יוצא "חוך דקות ספורות" למסקנה של הזמנת הממשלה הסובייטית שהועברה כשדר בהול ממנהיג ברית-המועצות, ליאנונד ברוז'ניץ, כדי לדון בדרכים להביא לידי סיום המלחמה במזרח התיכון.

כשעשה קיסנינגר את דרכו לברית-המועצות, הוא קיבל מברק מניקסון דמסמך אותו לסכם בשם ארצות-הברית ולחתום על כל הסכם כפי שימצא לנכון, ללא צורך להביא את הדברים לאישור נשיאותי. הדבר היה קשור בהחמרת פרשת ווטרגייט, וניקסון הסובך, שלא היה פנוי לטפל לעת כזאת במשברים בינלאומיים, רצה בהישגים מהירים שאולי יסייעו לו לשקט את דמיונו ומעמדו בארצו. הודעה על ההסכמה נמסרה גם לרוסים. לימים יאמר קיסנינגר לדיניץ כי המברק העמיד

הברית ותחיל לנקות את התעלה - לא התלהבה וושינגטון מן היוזמה. ההערכה הייתה שישאל וברית-המועצות, כל אחת מנימוקה שלה, תתנגדנה לכרוך את הפסקת-האש בכינון ההסדר הסופי. אם תחל ארצות-הברית בנתיב שמתווה סאדאת, היא סאדאת את אמינותה בעיני ישראל ותעורר חשדות במוסקבה, וכך תאבד את יכולתה לתווך בסכסוך ולזכות ביתרונות האסטרטגיים שביקשה להשיג. הרמו שקיבל קיסנינגר מהשגריר הסובייטי דוברינין, כי הקרמלין ישתף פעולה בחתירה להפסקת-אש בקווי האש, נראה מבטיח, בטווח הקצר, הרבה יותר. הרוסים היטיבו להכיר את סאדאת וידעו את הנקודה הרגישה שלו. במגעים שנערכו במשך יומים, תורו הדיפלומטים הסובייטים ואמרו כי סאדאת יסרב להפסקת-אש לפי החלטה שתקבל מועצת הבטחון כיוזמת מעצמות העל, משום שהדבר יתפרש בעיניו כחתימה בינמצמתי הפוגע בדימוי העצמאות הרגיש של מצרים. ואולם, היענות להחלטה שתוצע על-ידי אחת החברות האחרות במועצת הבטחון ובהצבעה עליה יימנעו האמריקאים והסובייטים, לא תתפרש כפגיעה כזאת, אלא כהבעת נכונות מצד מצרים להטות אוזן לרצוניה ליבה של הקהילה הבינלאומית שמצרים כה מחשיבה את השתייכותה למסגרתה. לפיכך חיפש קיסנינגר פטרון אחר להצעת החלטה שתוגש למועצת הבטחון. כנוכחות השגריר שמחה דיניץ, הוא טילפן ב-12 בחודש לפני הצהריים אל השגריר הבריטי והציע שממשלת הוד מלכותה היא שתגיח את ההצעה. (אחרי ארבע שנים בלבד נשתחכ הדבר מליבם של הדיפלומטים האמריקאים, שהניחו לנשיא קרטר לאשר הודעה משותפת עם הסובייטים על המדיניות במזרח התיכון, דבר שהיה אחד המניעים העיקריים להחלטת סאדאת לבוא לפגוש את מנחם בגין בירושלים).

אותו בפני עובדה מוגמרת בלתי רצויה, משום שכן נשללה ממנו יכולת התימרון במימד הזמן, על-ידי העברת עניינים מסוימים להכרעת הנשיא בווינגטון, דבר שהיה יכול להיות כרוך בתוספת זמן לחימה שהיה דרוש לצה"ל. ואולם המטרה העיקרית של שליחותו לא הייתה להרוויח זמן בשביל צה"ל, אלא להביא את הסובייטים ואת הערבים לידי הסכמה על הפסקת-אש שתאפשר תנופה מדינית בהשראה אמריקאית. נוכח הצלילים החדשים, המעודדים, ששמע בשבועיים האחרונים מקהיר ב"ערוץ האחרון" הפעיל, לא היה לקיסנינגר רצון להשפיל את סאדאת או לדחוק את הרוסים לעמדה שבה יהיה עליהם לבחור בין תבוסת בעל כרימם לבין סכנת עימות בינמצמתי.

הדברים מתבררים עוד יותר למקרא השדר ששלח ניקסון לברוז'ניץ: "אנא מוכנים לפעול במשותף כדי להגיע לדרך הנכונה להשגת הסדר צודק במזרח התיכון גם אם יורוש הדבר הפעלת לחצים על הלקוחות המקומיים". אך גם ברוז'ניץ לא ידע את תוכנו של שדר נוסף ששלח ניקסון לקיסנינגר ובו הנחיות להפעיל לחץ על ישראל "ככל שידרש כדי להשיג הסדר הגיוני שבנתי-המועצות תוכל ללחץ על הערבים לקבלו".

לזכותו של קיסנינגר ייאמר שהוא ניסה, בכל זאת, להשיג קצת רווח זמן לישראל. כשנתח במל"ה התעופה של מוסקבה הודיע שהוא עייף מאוד וברצונו לנוח קודם שייפגש עם ברוז'ניץ למחרת היום. אך עייפותו לא הרשימה כל-כך את מארחיו. ברוז'ניץ תבע פגישה מיד, ואחרי שעתיים של מנוחה חפוזה יצא קיסנינגר לקרמלין ושמע שם הודעה חד-משמעית שבנתי-המועצות "גמרה אומר" שפרשת 1967 - דהיינו תבוסה ערבית מוחצת - לא תחזור על עצמה. "ישראל חייבת לסגת לקווי ה-4 ביוני 1967", אמר המנהיג הסובייטי בארשת חמורה.

מזכיר המדינה האמריקאי לא התרגש למשמע הדברים. כשהוא שומר בליבו את מה שהעביר אליו דיניץ בשם גולדה מאיר ואת מה שנובע מן השדרים שקיבל מסאדאת בראשית המלחמה, פנה קיסנינגר אל מארחיו בקרמלין ואמר: "אין ספק שעלינו לקשור את הפסקת-האש עם שיחות שלום, משום שאחת תתחדש הלחימה. נוכח הצלחת הערבים כשלבנים הראשונים של הלחימה והעובדה שהמצרים נשאו בעמדות שכבשו ממזרח לתעלת סואץ, אין עוד מקום לסירוב לקיים משאומתן ישיר עם ישראל".

וכך, כשהוא עושה שימוש חיובי בסיפוק הכבוד הערבי, ניסה קיסנינגר לקדם את מטרתה של ישראל, שאותה העריך כחיונית להשגת יציבות באיזור. הרוסים, שתבעו להפגין את טיפולם המהיר והנמרץ במשבר, באו על טיפוקם בעובדה שהשיחות החלו בו בערב. עתה, לאחר חילופי הדברים, יכלו להפסיק ולאפשר לקיסנינגר ומפלייתו לנות.

למחרת, ה-21 באוקטובר,

חודשו השיחות בקרמלין. כמשך ארבע שעות של דיונים הצליחו האמריקאים והסובייטים להגיע לכלל הסכמה על אסטרטגיה משותפת. הרוסים שינו לפתע את טעמם, ויחזרו על התנאים המקומיים שלהם להפסקת-אש. סיבת הדבר הייתה שדר בהול שהגיע לקרמלין מקהיר: נוכח ההתפתחויות האחרונות בשדה-הקרב היה סאדאת מוכן להפסקת-אש בלי לכרוך אותה בהתחייבות ישראלית מפורשת לנסיגה כוללת. קיסנינגר הציע שני עקרונות להצעת החלטה שתוגש כמשותף למועצת הבטחון: הפסקת-אש בקווי האש ושיחות שלום "בחסות מתאימה".

"אם תסכימו לעקרון של מו"מ ישיר", אמר, "איכל אני להביא את ישראל לידי הסכמה להפסקת-אש בלמרות שאין היא רוצה בכך כעת". ברוז'ניץ הסכים, אך תבע להוסיף - "כדי לתת טיפוק גם לערבים" - קריאה לבצע את ההחלטה 242. קיסנינגר הסכים לכך, דבר שעמד לגרום מבוכה בירושלים.

בהסכמה נוספת קבעו צנצני שתי המעצמות כי הן עצמן תהיינה "החנות המתאימה" לשיחות השלום. עם זה, שר החוץ הסובייטי הוותיק (כיום נשיא ברית-המועצות) אנדריי גומויקו, היטיב להבין מה מריץ את קיסנינגר. "הנרי", פנה אליו בשמו הערטי, "אתה עושה את כל זה כדי להוציא אותנו מהמזרח התיכון..."

"או, אנדריי", השיב קיסנינגר כשהוא מוחח ורועותיו לצדדים ומחייך חיוך רחב מאוזן לאוזן, "אך לאאאא..."

כך נקבעה המסגרת של הוועידה הבינלאומית

ט ו פ ס מ ב ד ק
 דף | מתוך 2 דפים
 סוג במחנני גלוי
 רגיל
 דחיסות
 תאריך/ז"ח 1600 25 בינוני 87
 מס' מברק

סגירות ישראל / נוטינגטון

בין היתר

אלו המסודר
 18 17 184
 1 2

*הגיונה על הוצינה
 הבי"ח (בתוך האסאן)*

אל: תצ"א, מע"ח
 דע: יועץ רמי"ם לתקשורת, יועץ טה"ט לתקשורת
 ניו יורק

תורן דובר מחמ"ד ליום 5.6.87

Q In Israel, the Israeli government's -- the two investigations into the Pollard case apparently both recommended that the investigation not go beyond Pollard (sic), to include other representatives of the Israeli government. And, it did so -- and even though they said it might disagree with the United States' requests or demands in doing so. Is there any position -- has the United States formally requested that Israel pursue General Eitan's involvement in particular, and other government officials in Israel?

MR. REDMAN: I have not taken any position on those particular reports. So, I really don't have anything to offer on that.

Q (Off-mike) -- the same question about Pollard case. Would it be correct to assume that you consider the file of Pollard as closed, as far as the US government is concerned? With the sentence being implemented?

MR. REDMAN: I don't have any formal response to that kind of a question. You know the various kinds of things that have been going on. But, I don't have anything in particular, no.

Q Does the State Department have a comment on the anniversary of the Six Day War? Sometimes on historic occasions --

MR. REDMAN: Well, I actually, I could offer something. But --

Q But --

MR. REDMAN: Today, as in 1967, a just and lasting peace between Israel and its neighbors remains the goal of the United States. Our efforts during the last 20 years have been, and continue to be, directed towards finding common ground between the

143417 4 1 1 2 1 1 2 1 3 3 2

~~Handwritten text in red ink, possibly a signature or name.~~

Handwritten text in red ink, possibly a signature or name, with a horizontal line below it.

A vertical red line or mark on the right side of the page.

2/2 17/118/124

parties, and exploring all ways that would contribute to peace negotiations. The governments concerned, and the Palestinians, must participate in direct, bilateral negotiations to settle their differences, reduce tension, and work out a peace that will be fair to all.

Today, many in the region do not accept the status quo of belligerency, and are prepared to build on the momentum of the past to open negotiations that would lead to a comprehensive Middle East peace.

Current and future generations can expect no less from their leaders. We are currently working closely with the parties to see whether an international conference could be constructed to lead promptly to direct negotiations and peace without interfering with those negotiations or imposing a settlement. Because peace is so important for the peoples of the Middle East and the United States, we will not relax our efforts toward the achievement of a just and lasting peace. We are trying to build upon the progress that has been achieved thus far to reach the goal of peace.

Q Chuck, could we have a copy of that?

MR. REDMAN: Yes.

Q Is the Reagan initiative of September 1st, 1982 -- as I remember -- still the basis for the US government's policy towards the Middle East?

MR. REDMAN: Yes, it is. If you will look at the Secretary's remarks at the APAC (?) conference, you will find that he said that would be the position we would take to the negotiations.

THE PRESS: Thank you.

J/Y

מושרד התנע - מחלקת הקשר

ירצא

הרוזם: 5,17395

אל: בני/927, רוש/870, רוינה/317, גנבה/444, בנגקוק/465, טוקיו/361,
 ביירט/487, קופנהגן/223, ברזיליה/188, לימה/232, ליזבורן/156,
 אוטלו/171, אוטנה/194, מבטיקו/297, קרקט/226
 מ-: המשרד, תא: 290587, זח: 1756, דח: מ, ט: נ: ב
 נ: ד: 8

בלמט/זיירי

דו"ח ארועים יומי - 29.5.87.

על הועידה הבינ"ל.

א. שה"ח המצרי לי אלגמ והוריה (28), לא יטנימו לו גידה שבה
 יכפר פתרונות. הועידה מושתת על יסוד 242 ועל הפלס' לקבלה
 יחד עם זכותם, להוסיף את זכות ההגדרה העצמית. מנרים תתשנף
 בוועידה ולא ניתן יהיה להרחיקה. מט' כוזות ניטו להרזיקט
 מהוועידה, אולם ענין השתתפותם הוא קרדינלי וחשוב, שכן הם צו
 בענין הפלס', שהוא ענין לאומי. 'אנו מדינה שהיתה אחראית
 לניהול רצועת גזה, והיינו בין הצדדים בגלוי הנגינה להחלטות
 242 ו- 338.

הזכז.

אש

ת: פ: שהח, רהמ, שהבט, אנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמך, ארבל, ארכל, 3
 פרנ, מעת, הסברה, לעמ, מתאששטים, אוקיאניה, מצריס, מצפא, אירא, אירב,
 אסיה, זאפ, אמלט, מזתים, ארבל, אירג, לוכרני, תמוצות

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5708 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RECEIVED

NOV 15 1964

TO THE DIRECTOR
FROM THE DEPARTMENT OF CHEMISTRY
RE: [Illegible text]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5708 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

מסי נר: 220(11)

מקור: מפציר

מבוע: אלתציאמן (לונדון) 16.5

תזייק: 271400

28.5/2

מליימ: ברהיימ, ישראל, אויימ, יחסים-דיפלומטיים, ועידה-בינייכ, בעית-המזהיית,
מליימ: ראיון, יהודים

=====

הנדון: ברהיימ-מזהיית/ראיון שגרייר ברהיימ באויימ, בלונגוב
כייאלתציאמניי. בנושאים: הועידה הבינייכ ויחסים עם ישראל.

=====

טלטלטלטלטלט

להלן קטעים מראיון שהעניק אלכסנדר בלונגוב, שגרייר ברהיימ באויימ
לעתונאיי חיליכ מטר מהעיתון אלציאמן.

הראיון התקיים ב-8.5 בנייר יורק.

ש: אנו עדימ כעת לשינויי בעמדתה של ארהייב: מדחיית הרעיון של ועידה
בינייכ להסכמה לרעיון בתנאים מסויימ.

האמ אתה רואה צדדים חיוביים בענייניי זה ?

ת: דווחים רבים מצביעים על כך, סיי גדל מספרם של התומכים בושינגטון
ברעיון הועידה.

אינני חושב, סיי יהיה זה בלתי סביר לומר שדווחים אלה משקפים את העמדה
האמיתית שמ, אכ מה שדרוש, הוא הוכחה של ממש לרעיונות אלה, כלומר: הצהרה
ברורה של הממשל האמרי התומכת בוועידה, ובשתייפ ממשיי בהכנתה...

לאחר מכן פנה בלונגוייכ לנושא היחסים הסוביי-ישראלים ותפקידם בקהלה, על
סינוס הועידה הבינייכ. הוא הדגיש את הצורך להבחין ביניי שתיי שאלות, אשר
לדעתו הנ בסיסיות: שאלת השתתפותה של ברהיימ בוועידה הבינייכ, ושאלת
היחסים הסוביי-ישראלים.

הוא אמר: יאלה הנ שתיי שאלות נפרדות, וברהיימ איננה מקשרת ביניהניי. עפייי
עקרונות החוק הבינייכ, סיומם של יחסים דיפיי ביניי שתיי מדינות המשתתפות
בוועידה הבינייכ אינו הכרחי, משום שגם לא כל המדינות החברות באויימ
ובועדות באויימ מקיימות ביניהנ יחסים דיפיי.

בלונגוב גם אמר, כיו ברהיימ וישראל השתתפו בוועידה בינייכ כשכום
במזהיית-כלומר, בוועידת ג'נבה, ב-1973, לכנ, הצהרותיהם של חוגים ישראליים
מסויימ על סינומ מחדש של היחסים כתנאיי חיוניי להשתתפות סוביי בוועידה
איננ מוצדקות. אלה, המתנגדים לסינוס ועידה שכזו הם הנוטים להעלות רעיון

זה.

בלונגוב המשיך ודיבר על יחסי ברה"י-ישראל, ואמר: ברה"י הסבירה כבר יותר מפעם אחת את עמדתה בנוגע ליחסים אלה. איננו רואים בהעדר יחסים עם ישראל מצב טבעי. אך ברה"י אינה אחראית למצב זה, ואתה יודע מהו הסיבות שגרמו לכך שניתקנו את היחסים עם ישראל. לכן, תהליך של הסדר במזה"י יסיר את המכשולים העומדים בדרכ כסינון מחדש של יחסי ישרי-ברה"י.

ש. האם ניתן להבינ מדבריך, כי ברה"י לא תחדש את יחסיה עם ישראל עד לאחר כנוסה של ועידה ביני"ל?

ת. באפן כללי-כן. היינטי הדבר, סי יובחר לנו שישראל מוכנה לפתור את בעיית המזה"י, אותה ניתן לפתור באמצעות ועידה ביני"ל.

כאן שאלתי את השגריר הסובי למה התכוון כשאמר ייחוגים ישרי מסויימים המתנגדים לסינוס הועידה"י, וחקרתי-האם התכוון לכך שפרס תומכ בוועידה, בעוד ששמיר מתנגד לסינוסה. הוא ענה:

קשה לענות אל שאלה זו, משום שנמצא בידי רק המידע שאני קורא בעיתונים קראנו את הצהרותיו של שמיר, הדוחות בתוספת את רעיון הועידה הביני"ל, והצהרות של פרס, המאמצות עמדה אחרת אינני חושב כי יהיה זה בלתי סביר שקיימים הבדלים מסויימים בין העמדה האמיתית לעמדה המוצהרת. יכול להיות, שהתנגדותו של שמיר לוועידה היא למעשה פחותה ממה שרומזות הצהרות"י. יכול להיות גם שפרס אינו תומכ בוועידה כפי שהוא אומר אבל המאורעות יוכיחו את עמדתם האמיתית של מנהיגי ישראל.

ש. הישראלים הציבו כתנאי להידוש היחסים עם ברה"י ולהשתתפותה של ברה"י בוועידה ביני"ל את שאלת הגירתם של היהודים הסובי בשעה שאתם כבר מראים גמישות בנושא, למרות העובדה שרבים מהמהגרים שבו לברה"י. האם הסיבה לגמישותכם בעניין זה היא רצונכם להקל על סינוס הועידה, או שמה היא באה להוכיח למערב, סי קיימים סימני פתיחות?

השאלה שאתה מעלה אינה קשורה בעמדתנו על הועידה הביני"ל. אנו רואים בנושא הגירתם של אנשים אלה או אחרים מברה"י נושא הומניטרי כעת, אנו שוקלים מחדש את החלטות שהתקבלו בעבר בנושא הגירת היהודים הסובי, משום שיש להם קרובים העובדים בישראל, בארה"י או בכל מקום אחר, או בגלל סיבות בריאותיות. אך אנו דנימ בכל מקרה באופן פרטי, בנוסף לכך-שינינו את יחסנו כלפי אלה אשר היגרו בעבר ורוצים לחזור. בעבר, נהגנו לדחות את בקשותיהם לחזור מהסיבה שהם עזבו את ברה"י מרצונם החופשי, ובכך גם ויתרו על לאומיותם הסובי. כעת, אנו יודעים שרבים מהם אינם מאושרים במקומות בהם השתקעו ולכן גם רוצים לחזור. כעת הם מביינים שטעו בעזבם את ברה"י. כעת אנו שוקלים את בקשותיהם לחזור, החלטות אלה מבוססות על נקודת מבט הומניטרית.

הופתעתים מהצהרותיו של השגריר, ומיד שאלתיו מהי האמת בטיעונים אלה, כי
הרי אנשים רבים נוסעים לבריה"מ כדי לקבל טיפול רפואי, משום שבבריה"מ
קיימים השיטות והטיפול הרפואי הטובים ביותר, בענין ביקורי הקרובים,
אפשר היה לא לקבל טיעון זה, בקשר לנושאים ההומניטריים שאכתי את
בלונגוב האמ התכוונ לכך שהיהודים יקבלו יחס מיוחד, הוא ענה:

אנו יוצאים מהעקרון של שוויון כל הלאומים הסובי, איננו רואים הכרח או
התנהגות מוצדקת בכך שקבוצה אחת תקבל זכויות יתר שונות מקבוצות אחרות.
ככן, אנו בוחנים שאלה זו באופן בסיסי במונחים הומאניים ולא מדיניים, גם
אם אנו פועלים עפ"י העקרון של היצוי המערב, או שהמערב פועל כדי לרצות
אותנו, או הצורך שלנו לשלוח איתותים מדיניים למערב, אך קיימים מקרים
מיוחדים, הקשורים לאנשים המאמצים יחס עויני כלפי ברה"מ.
ורוצים לעזוב אותה בשל סיבה זו בלבד.

ש. הצלחת דיפלומטיה סובייטית במפרצ צוינה ברבים, בעיקר מאז שמיכליות
סובייטיות החכו לשאת נפט כויטי מחוץ לגבולותיה, בעיקר למערב,
לאור איומים לבטחון ספינותיכם, האם תיאלצו להתערב מבחינה צבאית.
ת. מטרתה הראשונית של מדיניותנו היא פיתוח יחסים נורמאליים עם ארצות
באשר הן.

העדר יחסים דיפלומטיים בין ברה"מ לבין מדינות מפרצ מסוימות אינו
נורמאלי ואינו תואם את האנטרסיים של ברה"מ ומדינות המפרצ.
אין לכך, אנו רואים בהתקדמות ביהסנו עם מדינות מפרצ מסוימות בשנים
האחרונות, מציאות חיובית ואנו מעוניינים לפתח אותה.
באשר לחופש השייט במפרצ או במיצרי הורמוז: אנו תומכים בדבר זה, גישה זו
אינה חדשה למדיניות חוץ סובייטית.

ש. האם יבקר גורבצ'וב במפרצ?
ת. (בצחוק) אני רואה בכל ביקור של פקידים סובייטים ענין חיובי, אך
ברצוני להסב את תשומת לבך לעובדה כי נציגים סובייטים מבקרים במקומות
אחרים באותו זמן. אך הלכה למעשה, הדבר רק מאשר שמבחינת ברה"מ, המפרצ
כבר אינו נקודה חסרת משמעות על המפה המדינית העולמית.
איני מתכוון לומר בכך, שאני נגד העלאת הדרגים של ביקורים אלה, אך אני
יכול לומר כי, לדעתי האישית, עדיין לא הגיע זמן לביקור בדרג גבוה לאזור
זה מאחר ושהיח עוד לא ביקר באזור.

ישנה אמרה סובייטית האומרת: כל דבר בעתו.
ש. מהו תפקיד ברה"מ כמתווכת בין מדינות ערב.
ת. התיחסנו, ועדיין מתיחסים לאי-האיחוד בשורות הערבים כמוריד, בראש
ובראשונה מהפוטנציאל של מדינות ערב עצמן.
הוא גם מוריד מאפשרויות להצלחה של מדינות ערב בדבר מציאת פתרון לסכסוך
הערבי-ישראלי.

לא הסתפקנו בקריאה פתוחה למדינות ערב לחזק את איחודן אלא, השתמשנו בכל
האמצעים האפשריים לעזור להורדת המתיחות הקיימת בין גורמים שונים בעולם
הערבי.

עזרנו בעיקר בהחזרת האחד לשורות של תנועת ההתנגדות הפלסטי ואנו רואים
את תוצאות המל"פ באור מיוחד וחיובי.

דבר זה הינו הצלחה לאשי"פ, והצלחה לעם הערבי.
ש. מהי מידת שימושכם כמתווכים בין סוריה לעראק.
ת. איני יכול לענות לשאלה זו, אך מסוגל לומר כי, עמדתנו בנושא אחד
ושורות הערבים תואמת את עמדתנו בנושא היחסים בין סוריה לעיראק.

נייר שדפוסו בארבעה

המחלקה הכלכלית

הממשלה

(ב) גובה המיסוי

171-33 אוי. י. קניי-

* קודם לזמן שכתבתי

(אשר)

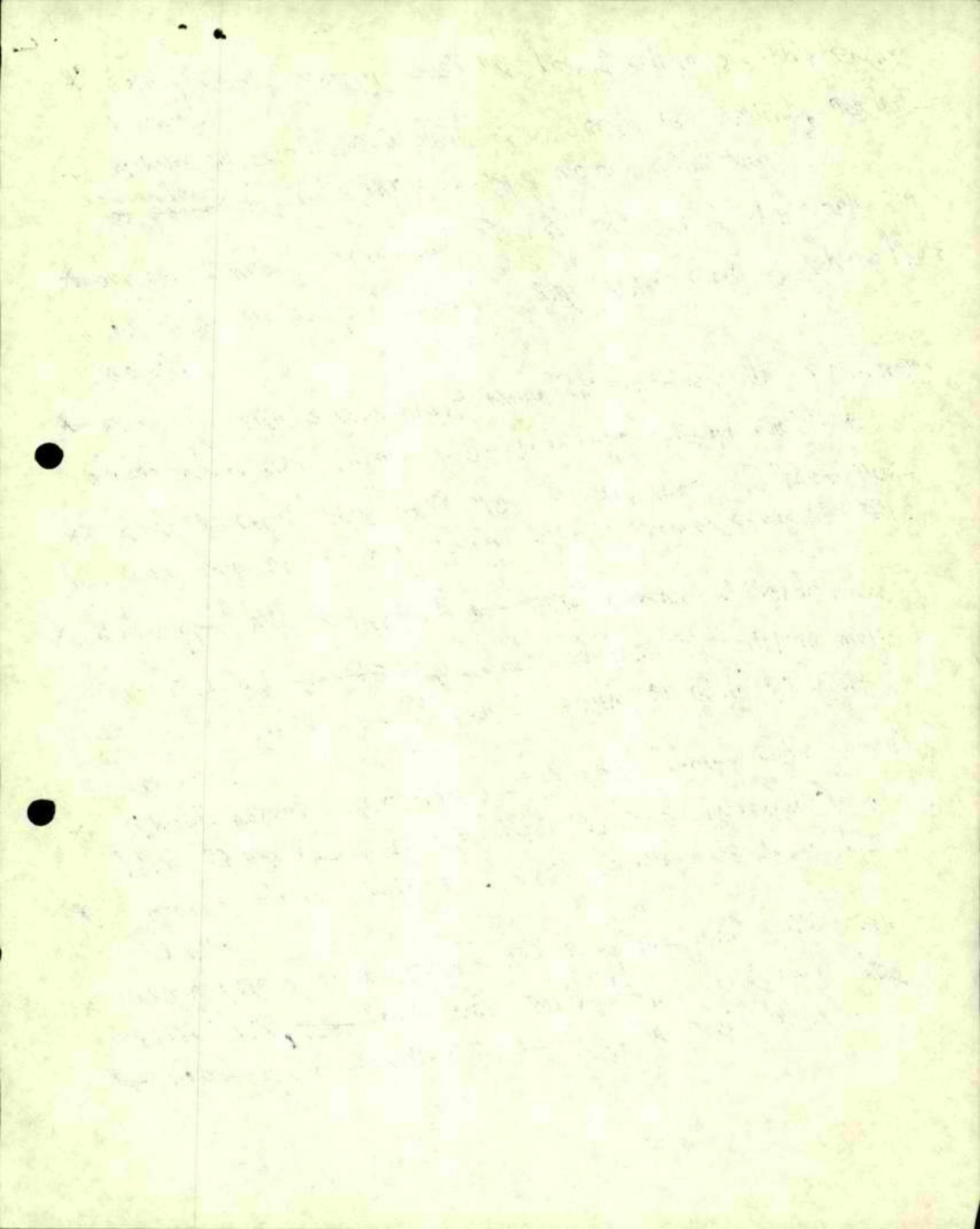
1. The first part of the book discusses the general principles of the theory of the origin of life. It is divided into two main sections: the first deals with the origin of life from inorganic matter, and the second deals with the origin of life from organic matter.

2. The second part of the book discusses the evolution of life from simple to complex forms. It is divided into three main sections: the first deals with the evolution of plants, the second deals with the evolution of animals, and the third deals with the evolution of man.

3. The third part of the book discusses the evolution of the human mind. It is divided into two main sections: the first deals with the evolution of the human brain, and the second deals with the evolution of human culture.

4. The fourth part of the book discusses the evolution of the human race. It is divided into two main sections: the first deals with the evolution of the human race from a common ancestor, and the second deals with the evolution of the human race into different races.

* הרישום מוצק לקיימבא, לאשר, ולקיימבא לאשר הישיר
המאוינים אשר לא אשר וללא אשר הישיר.

2/3

594

ישיבת מלחמה - תל אביב

Another Mideast Conference Is Crucial

By Abba Eban

JERUSALEM
In his book "Years of Upheaval," Henry A. Kissinger wrote: "The Geneva conference of 1973 opened the door to peace through which later Egypt and Israel walked, and through which it is to be hoped that other nations of the Middle East will walk in the fallness of time."

This far-reaching claim for the only international conference ever convened on the Middle East is not exaggerated. President Anwar el-Sadat declared that the peace treaty between Egypt and Israel could never have evolved without the Geneva conference and the disengagement agreements of 1974 and 1975.

Before I went to Geneva to head the Israeli delegation, Mr. Kissinger had a great deal of persuading to do in Jerusalem. Israelis as heirs of the Jewish experience are more aware of dangers than of opportunities. The parties that now form Likud were warning us in virulent language that our mere attendance at an international conference at Geneva would put national security in jeopardy.

I have before me the notes of the arguments by which Mr. Kissinger persuaded the Government to take the plunge. He pointed out that the Soviet Union was a reality in the power balance of the Middle East; that any measure of durable stability would require Soviet cooperation; that it would be possible for America and Israel, if they stood together, to overcome the obstacles that the Soviet presence might involve, and that the alternative to agreement — if not on full peace then at least on disengagement and moderate withdrawals — would be the imminent renewal of war.

Hundreds and thousands of Israeli, Egyptian and Soviet troops, and hundreds of tanks, artillery and missiles and aircraft were facing each other in deadly proximity. The Kremlin had ratched its sabers and an American nuclear alert was a fresh memory.

The international conference of 1973 was a success story. When it became evident in our opening speeches that a comprehensive peace was not attainable, the conference unanimously adopted a joint resolution, drafted by Mr. Kissinger and Foreign Minister Andrei A. Gromyko, for negotiating interim agreements.

War receded; the Israeli economy was liberated from the paralyzing grip of mobilization; Egyptian, Israeli and, a little later, Syrian forces moved out of perilous range of each other, and a contractual tradition was established in Arab-Israeli relations.

"If radical Syria," wrote Mr. Kissinger, "could sign an agreement with Israel, there were no ideological obstacles to agreements with any other states."
The idea of an international conference as a framework for an Israeli, Jordanian, Palestinian negotiation is now recommended by the United States as the only available alternative to deadlock.

The result of deadlock would be an increase in the danger of war, the growth of radicalism and fundamentalist violence in Arab states and Israel, intensified terrorism and the deterioration of compromise.

The most tragic of all the consequences of prolonged immobility would be the infliction on Israel of a structural defect that no other free society in the modern world is experiencing. This would arise from the permanent and coercive incorporation into Israel of a foreign Palestinian nation, all of whose sentiments, attitudes, memories, passions and allegiances flow away from Israel toward the neighboring world.

In the last words she ever wrote, Golda Meir said: "As for the West Bank of the Jordan and the Gaza Strip... no sane Israeli ever assumed that all the territories were going to remain under Israeli rule. New borders would have to be drawn up with Jordan." The words are incisive, but sadly can fail unless it is institutionalized in formal agreements.

The opportunity to face this central challenge now arises through the statesmanlike move by Secretary of State George P. Shultz away from the American passivity that had effectively impeded progress for several years and toward a carefully formulated scenario for an international conference as a framework for negotiation between Israeli, Jordanian and Palestinian representatives.

This scenario, worked out in consultation with Foreign Minister Shimon Peres, is far more advantageous to Israel than the more risky enterprise that Mr. Kissinger carried to success

in 1973 through 1974.

First, Egypt would now attend as a treaty partner, not as a disgruntled adversary.

Second, Jordan has now committed itself for the first time to Israel and the United States to negotiate on the basis of agreed procedures that would prevent an imposed solution.

Third, the Soviet Union, which had totally cut itself off from contact with Israel between 1967 and 1973, has been in continuous discourse with Israeli officials at many levels.

Fourth, and most crucial, Secretary Shultz has promised the kind of protective solidarity, support and common action with Israel, the like of which his most benevolent predecessors could never have considered. These commitments do not guarantee success, but they certainly secure Israel's interests against injury or risk to an unprecedented degree.

An idea that has this measure of Jordanian, Egyptian, American, European, Soviet and Israeli support is not likely to perish because of a single setback.

Now that we have optimal conditions for negotiation in the external domain, and public support of the conference idea in recent Israeli domestic polls, Foreign Minister Peres must strive to achieve a parliamentary or popular mandate at home. Israel's friends abroad should accompany this enterprise with sympathy. They ought surely to encourage an effort to end the deadlock, which could only lead to explosions, of which all Middle East peoples would be the main victims. □

2/3

מדינת ישראל

3/3

594

Mideast Conference? Yes, But First . . .

What should Israel and America do: Seize the opportunity now to move toward peace? Or stonewall virtually every effort to trade peace for territory? Israel's bitter rivals, Prime Minister Shamir and Foreign Minister Peres, put forward these choices. Neither makes sense.

Shimon Peres rightly presses toward direct negotiations with Jordan and West Bank Palestinians. But his vehicle, an international conference to be held as quickly as possible, could prove as dangerous as it seems convenient.

Yitzhak Shamir correctly applies the brakes. But he is profoundly wrong to speak as if an international conference could never work. He evokes the sinking feeling that he and his backers oppose ever agreeing to any serious negotiations.

As Mr. Shamir and Mr. Peres struggle for power over this issue, they could snap or sap Israel's national unity. It is unwise to grasp for peace now, and unacceptable to act on the basis of peace never. The better course is to move toward a conference and direct Arab-Israeli talks, but only after careful preparation and only after building consensus in Israel for what lies ahead.

And in the United States, the Reagan Administration, at once eager and fearful about the conference, reacts in ways that only add to the disarray.

King Hussein of Jordan fashioned the idea of a conference under United Nations auspices. The aim is to provide cover and legitimacy for direct talks with Israel. That's what American governments and many Israelis have wanted all along.

What causes concern is the Soviet role such a conference would create, and what powers it would have. Mr. Peres and King Hussein seem to have answered these concerns. By terms of a secret Hussein-Peres accord leaked two weeks ago, the Russians would serve as co-chairmen with the Americans. But the conference seems intended to convene only for the purpose of passing the torch directly to Jordan and Israel. More important, the ac-

cord bars the conference from imposing solutions or vetoing those reached by the parties.

Those terms may well be acceptable to the King and Mr. Peres, and to State Department officials who have quietly greased the diplomatic wheels. But Moscow has yet to agree to any specifics. And it's not clear that Jordan would proceed without Moscow. So the conference concocted by King Hussein and Mr. Peres might never materialize.

What's the sense, then, in Mr. Peres's now straining apart his coalition Government with Mr. Shamir over so speculative an issue?

Even if Israel unified behind the idea, and even if Moscow accepted the Hussein-Peres accord, consider the questions and problems: Could the conference reconvene itself if direct talks stalled? Then what? Once talks began, almost all the pressure would be on Israel to make concessions — and on Washington to push for them.

Such possibilities illustrate the need to establish a clear sense of procedures and substance. It is far too vague to say, as does the Hussein-Peres accord, that the talks will be based on U.N. resolutions calling for Israel to grant territory in return for peace, and a resolution of the Palestinian problem in all of its aspects. And what is meant by the accord's reference to the conference's inviting "geographical bilateral committees" to negotiate?

Before giving Moscow a seat at the bargaining table, Washington needs to ascertain Soviet aims. Before Israelis and Americans get near the table themselves, they must clarify their mutual goals and undertakings. Otherwise, the best of friends would soon fall on each other, to the delight and opportunity of their adversaries.

Mr. Peres argues, finally, that this rare opportunity for peace must be seized before it's lost. That argument can't be dismissed, especially when it comes from such an able leader, and especially when an international conference probably represents the best vehicle for Middle East peace negotiations. A conference to launch direct Arab-Israeli peace talks? Yes, but not with so many loose ends.

רחיפות: כ ה ו ל	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דח: 1
סווג כטחוני: ש מ ו ר		מתור: 4

תז"ח: 211700	בהול	א ל : לשכת ממ'רה"מ
--------------	-------------	--------------------

נר : 0520	בהול	ד ע : לשכת ממחוצ, וושינגטון
-----------	-------------	-----------------------------

88 11	מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק
-------	-----------------------------------

ד"ר קיסנינג'ר - ועידת הנשיאים.

1. להלן רישום מדבריו קי קיסנינג'ר בפני ועידת הנשיאים אתמול ה-20 במאי בנושא הועידה הבינלאומית.
2. דבריו קיסנינג'ר לא הוקראו מן הכתב, ידוע כי שיפר הקליט את דבריו קי קיסנינג'ר.

ידיד

מ 2 ה 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

[Handwritten signature]

J = Jewish

JSE 188

Excerpts from the remarks of Dr. Henry Kissinger at a memorial meeting honoring the late YH. (Yehuda Hellman)

2/4

A year ago I was asked to speak at a luncheon then being planned in honor of YH, an event that Y told me he really didn't want. I of course accepted out of my respect and regard for Y. He is not with us today, except in our thoughts, so I will talk with you today as I would with Y, were he with us, as he was so many times when he and one of his chairmen would drop by for a chat about the issues of US-Israel relations and Israel's security to which he devoted his life.

Let me begin by observing that I was the first Jewish sec of state, that I was a refugee from Germany and that I lost many family members who died in concentration camps. These personal facts influenced in a way I cannot even measure the way I conducted my office. They certainly connected me to the survival of the J people and to the progress of the State of Israel. But of course my duties were not exhausted by my background, and so I felt it was important that a dialogue be established with the J community.

The J people are not only a miracle but an astonishment -- so prickly in their inter-personal relations, so united in times of trouble. Civilization has no other record of a people whose dream was their most fundamental reality and that brought about its realization is history. Many peoples have disappeared; the Jews have survived. This of course hardly means that its heroes were easy to deal with. On many an occasion the Israelis with whom I was in discussion felt that the need to instruct me overrode what I might have to say to them. One interlocutor who never made me feel uncomfortable was YH, a truly dedicated person who exuded his convictions as a passionate believer in Israel and a devoted son of the J people. He never made me a speech on this subject but in times of difficulty he would always appear to talk and to explore the issues with me. Y understood the complexities within which solutions had to be found. He was one of the warmest and most extraordinary men I ever met. He wanted no credit for his work, and I enjoyed his quiet, beaming satisfaction when the results were successful. It was the capacity for dedication that he had which makes the J people great. I know no more devoted son of Israel or one who contributed more to the dialogue of American Jewry and the American government.

If Y were alive today he would come to see me and we would talk. I have no formal lecture today but I am perplexed and I would share that with Y as I will share it with you.

I have very great worry. Unanimity has never been an attribute of Israel or Israelis, but in the past there has always been a consensus on fundamental issues of national survival. Thus, the American J community could deal with a homogeneous point of view. Today, however, there is a clear cut public division of views in Israel. Whatever the merits of either position, there is inevitably an effort to enlist outsiders in these disputes. I regard this as extremely dangerous. I would urge that some solution be found so that there can be an expression of a common point of view. Israel is a tiny community of barely 3 million. It is very difficult for the United States to understand Israel's narrow margin of survival. I always thought it would be useful to draw Jordan across the river to give them Jericho as the price of their taking the PLO out of the situation. Once, in visiting Hdassah hospital the day was so clear that I could see the Jordan river, and the mountains to the East in Jordan seemed within the reach of my hand. I could under-

0520/88 3/4

stand that when the margin of survival is so narrow, one cannot risk the great experiment that is Israel. It is difficult enough to get this across to American policy makers. But when Israel speaks with a divided voice that task becomes almost impossible.

I am quite worried about the substance of this matter. We are in the last 18 months of the present American administration. With the best will in the world, the State Dept. cannot guarantee what its successor will do. I have no doubts about Sec. Shultz, but with an election coming up, with East-West negotiations proceeding, with other preoccupations on his mind, no Sec. of State can today give enough time to working out a middle east solution.

This then is a perplexity. I have grave doubts about a very large international conference composed mainly of countries whose stated position is not at all sympathetic to that of even the most dovish forces in Israel. Comparison has been made to the international conference of 1973, but very special conditions obtained then. May I remind you that Israeli troops were 15 miles from Damascus and on the other side of the Suez Canal and that Egypt had Anwar Sadat at its helm. That situation cannot be duplicated today. My experience with an international conference is that it is not easy to disband it once it has assembled, and that it is not easy to walk out of one. And so a series of questions crosses my mind:

Do King Huseein and Asad of Syria understand and agree that the conference will play no role in the negotiation, that it will meet for a day or two and then disband?

Is it understood that the conference will not be able to impose its views? I remind you that the mere expression of views by conference participants is a form of pressure.

What are the substantive understandings among the participants? Why do the Arabs want it? Who will be deceived by a conference that meets for only a day or so?

On the substance: Is there a US-Israel agreement on the limits beyond which Israel will not be pushed? Indeed, what does "pushed" mean? Again, I remind you that the mere expression of an American position is a form of "push". I did it myself.

Is there an agreement between Israel and the United States on the minimum conditions of a settlement? Is there agreement that Syria will have to get back at least some of the Golan and Jordan at least some of the West Bank, in any negotiation? If we don't have the answers to these questions, then I am very worried indeed.

I want to say that these are not my formal or final views on the subject, and I am not advocating any particular position but merely expressing my concerns. If I had to express an opinion I would probably say that on the procedural issue, I am pro-Likud; and on the substance, pro-Labor.

At all events, to enter negotiations without knowing the outcome and to assume that the process itself will provide new solutions is an extremely dangerous course. A year ago I would have asked Y to get the American Jewish community to address some of these questions. Because if we don't answer them others will -- and the pressures they exercise will create a new reality. As was said before by a great world statesman, "Woe to the national leader whose arguments at the end of a conference are not as persuasive as at the beginning." (Bismark)

These are some of my worries at the moment. I do not mean to be critical of anyone. My problem is I do not know what agreements have already been made. But I do feel that we must not start a process in which Israel and its friends cannot give their

0520 / 88 7/4

own answers. Again, let me emphasize that I'm raising these matters as questions I am not giving answers.

Dr. Kissinger agreed to accept one or two questions from the audience. In responding he said:

I would not be surprised if the Soviets participate in the international conference. (I spent years trying to keep them out.) Inevitably, they will defend the Arabs, the United States will be a mediator and Israel will be alone. I believe they would act in a restrained manner in the beginning, and that it would be in their interest to accept what other countries, in the west, propose.

The Chinese do not seem so eager to join a middle east conference and the Soviets might even accept the idea that the conference would not impose a solution. But again, I remind you that it would be difficult to keep any country from expressing a point of view. It would be one thing if Jordan and Israel come to a rapid agreement and if that agreement wins acceptance. But a prolonged deadlock is quite another matter.

On Glasnost -- I can see some increase in Jewish emigration from the USSR but I would be surprised if it reached the earlier levels of the period before and just after the Jackson-Vanik agreement. More likely, I think the Russians might decide on how many Jews they are willing to let out in total - perhaps as many as 50,000 or 100,000, and establish one particular set of criteria for such emigration -- for example, Jews with families abroad. But I would think that once this one shot emigration is completed, that would be all.

What price should the US pay for this? This can get very complicated. Economic help, perhaps. Giving up political positions is another story.

Concerning the Palestinians -- my view is if the PLO is part of the international conference it would lead to a debacle. Inviting the PLO to the conference means that sovereignty and territory will become inevitable. Arab states might live in peace with Israel but I cannot believe the PLO ever will, composed as it is of the most radical elements. It is of course desirable to have Palestinians in the negotiation, but to sneak in a de facto PLO spokesman as part of a non-PLO delegation does not solve the fundamental problem. If Israel is willing to make territorial concessions the price the Arabs must pay is that such territory cannot go to the PLO. It would be a debacle for Jordan and cause a profound crisis for Israel if that is permitted.

רחיפות: מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: ---
סוג כטחוני: שמו		מתור: ---
תז"ח: 211630	המשרד	א ל: ---
כר: --- 0511		ד ע: ---
		מאת: השגריר, נאו"מ

אל: ארכ"ל

ועידה בינלאומית

מגולדינג:

1. התקשר והזכיר את דו"ח המזכ"ל, בו מוכעת כוונתו לבדוק הלאה עם הצדדים את עמדותיהם ביחס לכינוס ועידה בינ"ל. המזכ"ל מכש לשלוח את גולדינג ואיזמה למז"ה"ת ביוני, מעוניינים להגיע ב-12 לארץ ולקיים פגישות עם הגורמים הנוגעים בדבר" ב-14 וב-15 (ולהמשיך לירדן ב-15 אה"צ). המטרה לברר את עמדות הצדדים לאור ההתפתחויות האחרונות.

2. אודה על החיחסותכם.

בתניהו

2
 1
 3
 1
 3
 2
 2
 4
 4

אישור: *[Signature]*

שם השולח: ב. נתניהו

תאריך: 21.5.87

תיק הוצ'ות

17

שגרירות ישראל / נושין גטון

ט ו ס ס מ ב ר ק
דף 1 מתוך 2 דפים
סוג בטחוני גלוי
דחיפות רגיל
תאריך/ז"ח 20 1615 מא
מס' מברק

1/3

מס"ד
10

המשרד
505

אל - : מצפ"א
דע - : הקונכ"ל - לוס אנג'לס

הסנטור ווילסון, הועידה הבינלאומית נהסרבייטים

לידיעתכם, רצ"ב הצע החלטה בלתי מחייבת (בצורת "תחושת הסנטור") שהציג הסנטור פייט ווילסון (רפובליקאי / קליפורניה) במלאת הסנט היום. ההחלטה קובעת שאין לתת לסובייטים להשתתף בוועידה אלא אם ימלאו אחר שלושה תנאים שמדברים בעדם.

נעקוב ועוד נדרוח.

יוסף אלמ
למדו

מח 9
המ 3
גא 3
ג/גנס 1
גצמו 2
קאנס 1
גא 4
איים 1

2/3

1008
10

N
505

100th CONGRESS

1st SESSION

S. RES. ....

(Note.—Fill in all blank lines except those provided for the date, number, and reference of resolution.)

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. Wilson

submitted the following resolution; which was

RESOLUTION

WHEREAS the General Assembly of the United Nations recognized the sovereignty of the State of Israel through Resolution 181 of 1947 and the right of all Israeli citizens to live within secure and recognized boundaries through Resolutions 242 and 338 of 1973;

3/3 1008 N' 505
10

WHEREAS the government of the Soviet Union severed diplomatic relations with the State of Israel in 1967 and has opposed every recent initiative for direct, bilateral negotiations among the warring parties of the Middle East including the Camp David Accords of 1979 and the Reagan plan of 1982;

WHEREAS the government of the Soviet Union has further demonstrated its lack of respect for the integrity of the Israeli state by systematically denying exit visas to Soviet Jews who wish to live and work in the State of Israel; and

WHEREAS a permanent and equitable settlement of the Middle Eastern conflict can result only from agreements among the Arab and Israeli states; Now, therefore, be it

The Sense of the Senate that the Soviet Union should not even be given consideration as a possible participant in any conference, meeting, or summit on the Arab-Israeli conflict which includes nations other than those in the Middle East unless and until the government of the Soviet Union has first:

- (1) re-established diplomatic relations with the State of Israel at the ambassadorial level;
- (2) publicly re-affirmed its acceptance of U.N. Resolutions 181, 242, and 338, and, finally,
- (3) substantially increased and maintained the number of exit visas granted to Jewish individuals and families within the Soviet Union who have applied for emigration to the State of Israel.

It is the further Sense of the Senate that in the event that the Soviet Union should perform these conditions, Soviet participation shall require the approval and joint invitation of the governments of Egypt, Israel, and Jordan.

*

